

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 50/2002/EF af 7. december 2001 om oprettelse af et EF-handlingsprogram til fremme af medlemsstaternes samarbejde om bekæmpelse af social udstødelse** 1
- Kommissionens forordning (EF) nr. 51/2002 af 11. januar 2002 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 8
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 52/2002 af 11. januar 2002 om ændring af forordning (EF) nr. 245/2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1673/2000 om den fælles markedsordning for hør og hamp bestemt til fiberproduktion** 10
- Kommissionens forordning (EF) nr. 53/2002 af 11. januar 2002 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben rundkornet ris inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2007/2001 omhandlede licitation 12
- Kommissionens forordning (EF) nr. 54/2002 af 11. januar 2002 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben middalkornet ris og sleben langkornet ris A til visse tredjelande i Europa inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2008/2001 omhandlede licitation 13
- Kommissionens forordning (EF) nr. 55/2002 af 11. januar 2002 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben middalkornet ris og sleben langkornet ris A til visse tredjelande inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2009/2001 omhandlede licitation 14
- Kommissionens forordning (EF) nr. 56/2002 af 11. januar 2002 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben langkornet ris inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2010/2001 omhandlede licitation 15
- Kommissionens forordning (EF) nr. 57/2002 af 11. januar 2002 om bud, der er indgivet inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2011/2001 omhandlede licitation over forsendelse af afskallet, langkornet ris til Réunion 16

Pris: 19,50 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

Kommissionens forordning (EF) nr. 58/2002 af 11. januar 2002 om fastsættelse af mindstesalgpriserne for smør og maksimumsstøttebeløbene for fløde, smør og koncentreret smør med henblik på den 89. særlige licitation, der afholdes i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97	17
Kommissionens forordning (EF) nr. 59/2002 af 11. januar 2002 om fastsættelse af maksimumsopkøbspriser for smør i forbindelse med den 42. licitation, der gennemføres i henhold til den i forordning (EF) nr. 2771/1999 omhandlede løbende licitation	19
Kommissionens forordning (EF) nr. 60/2002 af 11. januar 2002 om fastsættelse af maksimumsstøtten for koncentreret smør for den 261. særlige licitation, der foretages i forbindelse med den i forordning (EØF) nr. 429/90 fastsatte løbende licitation	20
Kommissionens forordning (EF) nr. 61/2002 af 11. januar 2002 om ikke at tage den 281. dellicitation i forbindelse med de generelle interventionsforanstaltninger til følge i henhold til forordning (EØF) nr. 1627/89	21
Kommissionens forordning (EF) nr. 62/2002 af 11. januar 2002 om fastsættelse af maksimumsopkøbsprisen for oksekød i forbindelse med den 17. dellicitation i henhold til forordning (EF) nr. 690/2001	22
★ Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 63/2002 af 20. december 2001 vedrørende statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser på indlån fra og udlån til husholdninger og ikke-finansielle selskaber (ECB/2001/18)	24
★ Rådets direktiv 2001/110/EF af 20. december 2001 om honning	47
★ Rådets direktiv 2001/111/EF af 20. december 2001 om visse former for sukker bestemt til konsum	53
★ Rådets direktiv 2001/112/EF af 20. december 2001 om frugtsaft og visse lignende produkter bestemt til konsum	58
★ Rådets direktiv 2001/113/EF af 20. december 2001 om marmelade og frugtgelé samt kastanje creme bestemt til konsum	67

II Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Kommissionen

2002/19/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 11. januar 2002 om særlige betingelser for import af toskallede bløddyr, pighuder, sækdyr og havsnegle med oprindelse i Uruguay ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2001) 4982)**
- 73

2002/20/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 11. januar 2002 om ændring af beslutning 96/606/EF om særlige betingelser for import af fiskerivarer og akvakulturprodukter med oprindelse i Uruguay ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2001) 4983)**
- 75

2002/21/EF:

- * **Kommissionens beslutning af 11. januar 2002 om ændring af beslutning 97/20/EF om listen over tredjelande, der opfylder betingelserne for ligestilling med hensyn til betingelserne for produktion og afsætning af toskallede bløddyr, pighuder, sækdyr og havsnegle, så Uruguay medtages ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2001) 4984)** 79
-

Retsakter vedtaget i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union

2002/22/FUSP:

- * **Rådets fælles holdning af 11. januar 2002 om forbud mod import af uslebne diamanter fra Sierra Leone** 81
-

Berigtigelser

- * **Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 2065/2001 af 22. oktober 2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 for så vidt angår forbrugeroplysning om fiskerivarer og akvakulturprodukter (EFT L 278 af 23.10.2001)** 82
- * **Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/104/EF af 7. december 2001 om ændring af Rådets direktiv 93/42/EØF om medicinsk udstyr (EFT L 6 af 10.1.2002)** 82

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE Nr. 50/2002/EF

af 7. december 2001

om oprettelse af et EF-handlingsprogram til fremme af medlemsstaternes samarbejde om bekæmpelse af social udstødelse

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

rede i fællesskab den 7. december 2000, som mål at bekæmpe social udstødelse.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 137, stk. 2, andet og tredje afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽³⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽⁴⁾, på grundlag af Forligsudvalgets fælles udkast af 18. september 2001, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ifølge traktatens artikel 2 er en del af Fællesskabets opgaver at fremme et højt beskæftigelsesniveau og et højt socialt beskyttelsesniveau samt højnelse af levestandarden og livskvaliteten og økonomisk og social samhørighed i Fællesskabet som helhed.

(2) Ifølge traktatens artikel 136 har Fællesskabet og medlemsstaterne, der noterer sig de grundlæggende politiske principper, som bl.a. er fastlagt i den europæiske socialpagt undertegnet i Torino den 18. oktober 1961, i Europarådets reviderede socialpagt fra 1996, navnlig artikel 30 om ret til beskyttelse mod fattigdom og social udstødelse, og i fællesskabspagten af 1989 om arbejdstagernes grundlæggende arbejdsmarkedsmæssige og sociale rettigheder og i overensstemmelse med de rettigheder og principper, der er indeholdt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ⁽⁵⁾, som Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen proklame-

(3) I henstilling 92/441/EØF ⁽⁶⁾ henstiller Rådet til medlemsstaterne, at de erkender, at alle har en grundlæggende ret til tilstrækkelige indtægter og ydelser til at leve en menneskeværdig tilværelse. I henstilling 92/442/EØF ⁽⁷⁾ henstiller Rådet til medlemsstaterne, at de sikrer enhver et indtægtsniveau i overensstemmelse med menneskets værdighed. I konklusionerne af 17. december 1999 ⁽⁸⁾ forpligter Rådet sig til at fremme social integration som et af målene for modernisering og forbedring af de sociale beskyttelsesordninger.

(4) Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget har alle opfordret Fællesskabet til at intensivere sit bidrag til medlemsstaternes indsats for at forebygge og bekæmpe social udstødelse.

(5) I Kommissionens meddelelse »Skabelse af et Europa med plads til alle« af 1. marts 2000 blev der gjort rede for den udfordring, som social udstødelse og fattigdom udgør, og for de eksisterende politiske tiltag i den forbindelse i medlemsstaterne og på fællesskabsplan, og det blev på det grundlag foreslået at give Den Europæiske Unions samarbejde på dette område en ny impuls.

(6) Ifølge Det Europæiske Råd i Lissabon den 23. og 24. marts 2000 er fremme af social inddragelse uløseligt forbundet med Den Europæiske Unions overordnede strategi for at nå det strategiske mål for det næste tiår om at blive den mest konkurrencedygtige og dynamiske videnbaserede økonomi i verden, en økonomi, der kan skabe en holdbar økonomisk vækst med flere og bedre job og større social samhørighed.

(7) Det Europæiske Råd i Lissabon fandt det uacceptabelt, at så mange mennesker i Den Europæiske Union lever under fattigdomsgrænsen og i social udstødelse, og

⁽¹⁾ EFT C 337 E af 28.11.2000, s. 130, og EFT C 96 E af 27.3.2001, s. 229.

⁽²⁾ EFT C 14 af 16.1.2001, s. 69.

⁽³⁾ EFT C 144 af 16.5.2001, s. 52.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 16.11.2000 (EFT C 223 af 8.8.2001, s. 284), Rådets fælles holdning af 12.2.2001 (EFT C 93 af 23.3.2001, s. 11) og Europa-Parlamentets afgørelse af 17.5.2001 (endnu ikke offentliggjort i EFT), Europa-Parlamentets afgørelse af 15.11.2001 og Rådets afgørelse af 21.11.2001.

⁽⁵⁾ EFT C 364 af 18.12.2000, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 245 af 26.8.1992, s. 46.

⁽⁷⁾ EFT L 245 af 26.8.1992, s. 49.

⁽⁸⁾ EFT C 8 af 12.1.2000, s. 7.

- mente, at der må gøres en markant indsats for at udrydde fattigdom ved at fastsætte passende mål. Disse mål blev godkendt af Det Europæiske Råd i Nice den 7., 8. og 9. december 2000.
- (8) Det Europæiske Råd i Lissabon erkendte endvidere, at det nye videnbaserede samfund rummer muligheder for at mindske social udstødelse, idet det skaber de økonomiske betingelser for større velstand gennem øget vækst og beskæftigelse og åbner nye veje for deltagelse i samfundet. Samtidig indebærer det en risiko for, at afstanden mellem dem, der har adgang til den nye viden, og dem, der holdes udenfor, bliver stadig større. Det erkendte, at indsatsen bør koncentreres om at undgå denne risiko og at udnytte det nye potentiale maksimalt, samt at den bedste sikring mod social udstødelse er et arbejde.
- (9) Det Europæiske Råd i Lissabon gav desuden udtryk for, at indsatsen for at bekæmpe social udstødelse bør bygge på en åben koordinationsmetode, som kombinerer nationale handlingsplaner og et kommissionsinitiativ om samarbejde.
- (10) Kommissionens initiativ, som består i et forslag til et flerårigt handlingsprogram, der er udformet med henblik på at fremme medlemsstaternes samarbejde, tager sigte på at forbedre videnniveauet, udvikle udveksling af oplysninger og bedste praksis og evaluere erfaringer med det formål at styrke effektiviteten og udbyttet af indsatsen mod social udstødelse.
- (11) Udarbejdelse af harmoniserede undersøgelser og analyser og undersøgelse af alment accepterede kvalitative og kvantitative indikatorer kan tjene som grundlag for udviklingen af den åbne koordinationsmetode.
- (12) Bekæmpelse af social udstødelse og fattigdom kræver bedre adgang til beskæftigelse på rimelige vilkår og adgang for alle til ressourcer, rettigheder, goder og tjenesteydelser.
- (13) Foranstaltninger til bekæmpelse af social udstødelse bør have til formål at sætte enhver i stand til at forsørge sig selv (via lønnet beskæftigelse eller på anden måde) og til at integrere sig i samfundet.
- (14) Udvalget for Social Beskyttelse, der er nedsat ved Rådets afgørelse 2000/436/EF⁽¹⁾ for at styrke samarbejdet mellem medlemsstaterne om politikkerne vedrørende social beskyttelse, bidrager til udviklingen og den systematiske opfølgning af foranstaltninger til modernisering af social beskyttelse og til fremme af social integration i overensstemmelse med formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råds møder den 23. og 24. marts 2000 i Lissabon og den 19. og 20. juni 2000 i Feira.
- (15) Mange ikke-statslige organisationer på forskellige niveauer (lokalt, regionalt, nationalt og europæisk plan) har erfaringer og ekspertise i bekæmpelse af social udstødelse og i at optræde som fortalere på europæisk plan for personer, der er udsat for social udstødelse. Lokale og regionale myndigheder har ligeledes erfaring og viden på området. Ikke-statslige organisationer, arbejdsmarkedets parter og lokale og regionale myndigheder kan derfor på europæisk plan yde et vigtigt bidrag til forståelsen af de forskellige former for social udstødelse og virkningerne heraf og sikre, at erfaringerne hos de personer, der er udsat for social udstødelse, inddrages ved udformningen, gennemførelsen og opfølgningen af programmet.
- (16) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne afgørelse bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁽²⁾.
- (17) For at give fællesskabsindsatsen en øget nytteværdi er det nødvendigt, at Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne på alle niveauer sikrer sammenhæng i og komplementaritet mellem foranstaltninger, der iværksættes på grundlag af denne afgørelse, og alle andre relevante fællesskabsinstrumenter, -politikker og -foranstaltninger, især under strukturfondene.
- (18) Social udstødelse fortjener særlig opmærksomhed med henblik på den kommende udvidelse af Unionen.
- (19) Aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS-aftalen) indeholder bestemmelser om øget samarbejde på det sociale og arbejdsmarkedsmæssige område mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og de lande i Den Europæiske Frihandelssammenslutning (EFTA), der deltager i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EFTA/EØS-lande), på den anden side. Det bør være muligt for ansøgerlandene i Central- og Østeuropa at deltage i programmet på de vilkår, der er fastsat i Europaftalerne, i tillægsprotokollerne hertil og i de afgørelser, der er truffet af de respektive associeringsråd, for Cypern, Malta og Tyrkiet på grundlag af supplerende bevillinger efter procedurer, der skal aftales med disse lande.
- (20) Ved gennemførelsen af dette program er det arbejde, der udføres af andre internationale organisationer, navnlig De Forenede Nationer, Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling, Den Internationale Arbejdsorganisation og Europarådet, af særlig interesse.

(1) EFT L 172 af 12.7.2000, s. 26.

(2) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

- (21) I denne afgørelse fastlægges der for programmets samlede varighed en finansieringsramme, der udgør det primære referencegrundlag for budgetmyndigheden under den årlige budgetprocedure som omhandlet i punkt 33 i den interinstitutionelle aftale af 6. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forbedring af budgetproceduren⁽¹⁾. Det referenceløb, der foreslås i dette program, er i overensstemmelse med de nuværende finansielle rammer.
- (22) Ligestilling mellem mænd og kvinder er et væsentligt og generelt spørgsmål, som har stor betydning for udstødelens årsager og virkninger. I henhold til traktatens artikel 2 og 3 er fjernelse af uligheder og fremme af ligestilling mellem mænd og kvinder, desuden en del af Fællesskabets opgaver, som bør tjene som mål for alle dets aktiviteter.
- (23) Det er vigtigt at følge og evaluere gennemførelsen af programmet for at sikre, at målene nås.
- (24) Da målene for den påtænkte foranstaltning vedrørende Fællesskabets bidrag til bekæmpelse af social udstødelse ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne som følge af behovet for multilaterale partnerskaber, udveksling af oplysninger på tværs af grænserne og udbredelse af god praksis i hele Fællesskabet, og de derfor, på grund af den påtænkte handlings omfang eller virkninger, bedre kan gennemføres på fællesskabsplan, kan Fællesskabet træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet i traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet i nævnte artikel går denne afgørelse ikke længere end, hvad der kræves for at nå disse mål —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Oprettelse af programmet

Der vedtages et EF-handlingsprogram til fremme af medlemsstaternes samarbejde om bekæmpelse af social udstødelse, i det følgende benævnt »programmet«, for perioden 1. januar 2002 til 31. december 2006.

Artikel 2

Principper

1. Programmet indgår i en åben metode til koordination mellem medlemsstaterne med det mål at sikre, at der for alvor sættes gang i udryddelsen af social udstødelse og fattigdom ved fastsættelse af passende mål på fællesskabsplan og gennemførelse af nationale handlingsplaner.
2. Programmet og de nationale handlingsplaner skal bidrage til større indsigt i social udstødelse, mainstreaming af bekæmpelse af social udstødelse i medlemsstaternes og Fællesskabets

politikker og foranstaltninger samt udformning af prioriterede aktioner, der udvælges af medlemsstaterne på grundlag af deres specifikke forhold.

3. Ved udformningen, gennemførelsen og opfølgningen af aktiviteterne under programmet tages der hensyn til de erfaringer, der er gjort af medlemsstaterne på alle relevante niveauer og af personer, som er udsat for social udstødelse og fattigdom, samt af arbejdsmarkedets parter, ikke-statslige og frivillige organisationer, organer, der yder sociale tjenester, og andre aktører, som er involveret i bekæmpelse af social udstødelse og fattigdom.

Artikel 3

Mål

Som led i den åbne koordinationsmetode, der er nævnt i artikel 2, stk. 1, støtter programmet samarbejde, der sætter Fællesskabet og medlemsstaterne i stand til at øge effektiviteten og udbyttet af politikkerne til bekæmpelse af social udstødelse:

- a) ved at forbedre indsigten i social udstødelse og fattigdom, navnlig ved hjælp af sammenlignelige indikatorer
- b) ved at tilrettelægge drøftelser om de førte politikker og ved at lære af hinandens erfaringer, bl.a. i forbindelse med nationale handlingsplaner, navnlig ved hjælp af sammenlignelige indikatorer
- c) ved at opbygge aktørernes evne til effektivt at tage fat på social udstødelse og fattigdom og fremme nytænkning, navnlig gennem netværk på europæisk plan, og ved at fremme en dialog med alle involverede, også på nationalt og regionalt plan.

Artikel 4

Fællesskabsforanstaltninger

1. Men henblik på at nå de mål, der er fastsat i artikel 3, kan følgende fællesskabsforanstaltninger iværksættes tværnationalt:
 - a) analyse af særlige kendetegn, årsager, processer og tendenser i forbindelse med social udstødelse, herunder indsamling af statistikker om de forskellige former for social udstødelse med henblik på at sammenligne disse oplysninger, undersøgelse af kvantitative og kvalitative indikatorer, udvikling af fælles metoder og temaundersøgelser
 - b) udveksling af oplysninger og bedste praksis, som fremmer udviklingen af kvantitative og kvalitative indikatorer, som er baseret på de mål, som Europa-Parlamentet og Rådet er blevet enige om, af vurderingskriterier og parametre samt overvågning, evaluering og peer review
 - c) fremme af en dialog, der inddrager de forskellige aktører, og støtte til deltagelse i relevante netværk på europæisk plan mellem organisationer, der er aktive i bekæmpelsen af social udstødelse og fattigdom, navnlig ikke-statslige organisationer.
2. Retningslinjer for gennemførelsen af de fællesskabsforanstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, er beskrevet i bilaget.

⁽¹⁾ EFT C 172 af 18.6.1999, s. 1.

*Artikel 5***Gennemførelse og samarbejde med medlemsstaterne**

1. Kommissionen skal:
 - a) sikre gennemførelsen af de fællesskabsforanstaltninger, programmet omfatter
 - b) regelmæssigt udveksle synspunkter med repræsentanter for ikke-statslige organisationer og arbejdsmarkedets parter på europæisk plan om udformningen, gennemførelsen og opfølgningen af programmet og om beslægtede politikområder. Med henblik herpå stiller Kommissionen relevante oplysninger til rådighed for ikke-statslige organisationer og for arbejdsmarkedets parter. Kommissionen underretter det udvalg, der er nedsat i henhold til artikel 8, om disse synspunkter
 - c) fremme et aktivt partnerskab og en aktiv dialog mellem alle de parter, der er involveret i programmet, for at tilskynde til en integreret og koordineret indsats mod social udstødelse og fattigdom.
2. Kommissionen træffer i samarbejde med medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for:
 - a) at fremme alle berørte parters deltagelse i programmet
 - b) at sikre formidlingen af resultaterne af de fællesskabsforanstaltninger, der gennemføres under programmet
 - c) at sørge for relevant information, offentlig omtale og opfølgning vedrørende de fællesskabsforanstaltninger, der modtager støtte fra programmet.

*Artikel 6***Finansiering**

1. Finansieringsrammen for gennemførelsen af programmet er for den i artikel 1 nævnte periode fastsat til 75 mio. EUR, inklusive tekniske og administrative udgifter.
2. De årlige bevillinger, herunder bevillingerne til menneskelige ressourcer, godkendes af budgetmyndigheden inden for rammerne af de finansielle overslag.

*Artikel 7***Gennemførelsesforanstaltninger**

1. De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne afgørelse vedtages, for så vidt angår de emneområder, der er nævnt nedenfor, efter forvaltningsproceduren i artikel 8, stk. 2:
 - a) den årlige gennemførelse af fællesskabsforanstaltningerne under programmet og den årlige arbejdsplan
 - b) fordelingen af midler mellem de forskellige indsatsområder under programmet
 - c) retningslinjerne for udvælgelse af de aktiviteter og organisationer, der kan modtage fællesskabsstøtte
 - d) kriterierne for evaluering af programmet, herunder med hensyn til omkostningseffektivitet samt retningslinjerne for formidling og overførsel af resultaterne.

2. De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne afgørelse vedtages, for så vidt angår alle andre emneområder, efter rådgivningsproceduren i artikel 8, stk. 3.

*Artikel 8***Udvalg**

1. Kommissionen bistås af et udvalg.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.
Fristen i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til to måneder.
3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 3 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.
4. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

*Artikel 9***Samarbejde med andre udvalg og forbindelse med Udvalget for Social Beskyttelse**

1. For at sikre programmets sammenhæng og komplementaritet med de andre foranstaltninger, der er nævnt i artikel 10, holder Kommissionen udvalget løbende underrettet om andre fællesskabsforanstaltninger, der bidrager til bekæmpelse af social udstødelse. Kommissionen indleder, når det er relevant, et regelmæssigt og struktureret samarbejde mellem dette udvalg og de tilsynsudvalg, der er nedsat vedrørende andre relevante politikker, instrumenter og foranstaltninger.
2. Kommissionen opretter de nødvendige forbindelser med Udvalget for Social Beskyttelse inden for rammerne af de i denne afgørelse omhandlede fællesskabsforanstaltninger.

*Artikel 10***Sammenhæng og komplementaritet**

1. Kommissionen sikrer i samarbejde med medlemsstaterne den overordnede sammenhæng med andre relevante fællesskabspolitikker, -instrumenter og -foranstaltninger, navnlig ved at etablere passende mekanismer til at samordne aktiviteterne under programmet med relevante aktiviteter inden for forskning, beskæftigelse, økonomi-, industri- og virksomhedspolitik, bekæmpelse af forskelsbehandling, indvandring, ligestilling mellem mænd og kvinder, social beskyttelse, uddannelses- og ungdomspolitik og sundhed samt i forbindelse med udvidelsen og Fællesskabets eksterne forbindelser.
2. Medlemsstaterne bestræber sig efter bedste evne på at sikre sammenhæng og komplementaritet mellem aktiviteterne under dette program og de aktiviteter, der gennemføres på nationalt, regionalt og lokalt plan.
3. Kommissionen og medlemsstaterne sikrer sammenhæng og komplementaritet mellem indsatsen under programmet og indsatsen på beskæftigelsesområdet samt med Fællesskabets indsats under strukturfondene, navnlig fællesskabsinitiativet Equal.

*Artikel 11***Deltagelse af EFTA/EØS-landene, de associerede lande i Central- og Østeuropa, Cypern, Malta og Tyrkiet**

Følgende lande kan deltage i programmet:

- EFTA/EØS-landene på de vilkår, der er fastsat i EØS-aftalen
- de associerede lande i Central- og Østeuropa på de vilkår, der er fastsat i Europaaføtterne, i tillægsprotokollerne til disse aftaler og i de respektive associeringsråds afgørelser
- Cypern, Malta og Tyrkiet på grundlag af supplerende bevilninger, der tilvejebringes efter procedurer, som aftales med de enkelte lande.

*Artikel 12***Tilsyn og evaluering**

1. Kommissionen fører løbende tilsyn med programmet i samarbejde med medlemsstaterne efter proceduren i artikel 8, stk. 2.
2. Kommissionen redegør for politikernes overordnede sammenhæng med den sociale samhørighed, og herunder for de fremskridt, der er sket inden for rammerne af dette program, i sin sammenfattende årsagsrapport til Det Europæiske Råds forårsmøde, som Europa-Parlamentet udtaler sig om i god tid.

3. Programmet evalueres ved udløbet af det tredje år og ved dets afslutning af Kommissionen med bistand fra uafhængige eksperter. Ved denne evaluering vurderes relevansen og effektiviteten af samt omkostningseffektiviteten for de aktiviteter, der er gennemført, i forhold til de i artikel 3 nævnte mål. Desuden gennemgås programmets samlede virkninger. Ved evalueringen gennemgås også komplementariteten mellem indsatsen under dette program og indsatsen i forbindelse med andre relevante fællesskabspolitikker, -instrumenter og -foranstaltninger.

4. Kommissionen forelægger senest den 31. december 2006 Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget en endelig rapport om programmets gennemførelse.

*Artikel 13***Ikrafttræden**

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. december 2001.

På Europa-Parlamentets vegne

N. FONTAINE

Formand

På Rådets vegne

I. DURANT

Formand

BILAG

VEJLEDNING FOR GENNEMFØRELSEN AF PROGRAMMET

1. Indsatsområder

Med henblik på at nå de mål, der er fastsat i afgørelsens artikel 3, og at gennemføre de fællesskabsforanstaltninger, der er fastsat i afgørelsens artikel 4, kan følgende foranstaltninger iværksættes tværnationalt:

Indsatsområde 1: Analyse af særlige kendetegn, processer, årsager og tendenser i forbindelse med social udstødelse

For at fremme forståelsen af fænomenet social udstødelse kan der ydes støtte til følgende foranstaltninger:

- 1.1. Undersøgelser og møder vedrørende udvikling af fælles metoder til måling og forståelse af social udstødelse og fattigdom, disse fænomeners omfang, særlige kendetegn, processer, årsager og tendenser samt vedrørende det tekniske arbejde med indikatorerne.
- 1.2. Indsamling i medlemsstaterne og på fællesskabsplan og formidling af statistikker om de forskellige former for social udstødelse med henblik på en effektiv sammenligning af disse oplysninger. Under denne foranstaltning ydes der støtte til samarbejdet mellem nationale statistiske kontorer og Kommissionen med henblik på at forbedre de statistiske referencegrundlag på fællesskabsplan og deres bidrag til analysen af social udstødelse og fattigdom.
- 1.3. Fremme af nytænkning og udarbejdelse af temaundersøgelser, som skal bidrage til indsigt i social udstødelse og behandle emner af fælles interesse i tilknytning til politikudviklingen i medlemsstaterne, herunder nye emner i relation til vidensamfundet.

Det er vigtigt at afspejle de erfaringer, der er gjort i marken af personer, som arbejder med social udstødelse og fattigdom, og at gøre brug af alle relevante kilder til oplysning om social udstødelse og fattigdom, herunder ikke-statslige organisationer.

Ved analysen af social udstødelse og fattigdom lægges der særlig vægt på disse fænomeners mange dimensioner og på de berørte sociale gruppers forskellige situationer, herunder fattigdom blandt børn, samt på de områder, der er særlig udsat for social udstødelse.

Indsatsområde 2: Samarbejde om politikkerne og udveksling af oplysninger og bedste praksis

For at fremme samarbejdet om politikkerne og den gensidige udnyttelse af erfaringerne i forbindelse med de nationale handlingsplaner kan der ydes støtte til følgende tværnationale aktiviteter:

- 2.1. Tværnationale udvekslinger med henblik på at overføre oplysninger og god praksis og at fremme peer review ved hjælp af møder/workshopper/seminarer om parametre eller om politikker og praksis eller andre former for udveksling, f.eks. fælles strategiudvikling og fælles formidling af oplysninger, besøg i marken og udveksling af personale, som tilrettelægges enten på initiativ af medlemsstater og/eller andre centrale aktører med aktiv inddragelse af medlemsstater eller på initiativ af europæiske organisationer. Under dette indsatsområde kan der også ydes støtte til tværnational udveksling mellem nationale overvågningscentre eller tilsvarende anerkendte organer.
- 2.2. Arbejde og tekniskeundersøgelser gennemført af eksperter i forbindelse med udvikling af indikatorer og parametre, herunder i relation til vidensamfundet.
- 2.3. En årlig rapport om social udstødelse, hvori der gøres rede for den aktuelle situation for de foranstaltninger, navnlig de nationale handlingsplaner, der gennemføres inden for de vigtigste politikker og områder, hvor der gøres en indsats mod social udstødelse og fattigdom.

Da social udstødelse har flere dimensioner, bør der i særlig grad fokuseres på relevante politikudviklinger i forbindelse med social beskyttelse, beskæftigelse, uddannelse, sundhed og boligforhold.

Indsatsområde 3: Inddragelse af forskellige aktører og støtte til deltagelse i netværk på europæisk plan

For at fremme dialogen med alle berørte aktører kan der ydes støtte til følgende foranstaltninger:

- 3.1. Grundfinansiering af centrale europæiske netværk, der arbejder med bekæmpelse af social udstødelse og fattigdom. Grundfinansieringen er begrænset til højst 90 % af de udgifter, der kan ydes støtte til. Dette loft kan kun nås under ekstraordinære omstændigheder.
- 3.2. En årlig EU-rundbordskonference om social udstødelse. Konferencen tilrettelægges i nært samarbejde med formandskabet for Rådet for Den Europæiske Union og forberedes i samråd med samtlige berørte aktører, blandt andet arbejdsmarkedets parter, repræsentanter for ikke-statslige organisationer med erfaring på området samt repræsentanter for Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget.

2. Adgang til programmet

På de vilkår og efter de gennemførelsesbestemmelser, der er fastsat i dette bilag, er adgangen til dette program åben for alle offentlige og/eller private organer, institutioner og aktører, som deltager i bekæmpelsen af social udstødelse, navnlig for:

- a) medlemsstaterne
- b) lokale og regionale myndigheder
- c) organer med ansvar for bekæmpelse af social udstødelse
- d) arbejdsmarkedets parter
- e) organer, som yder sociale tjenester
- f) ikke-statslige organisationer
- g) universiteter og forskningsinstitutter
- h) nationale statistiske kontorer
- i) medier.

3. Generelle betragtninger

Programmet tager hensyn til resultaterne af forberedende foranstaltninger og aktiviteter under andre relevante fællesskabspolitikker, -instrumenter og -foranstaltninger.

Ved udførelsen, gennemførelsen, opfølgningen og evalueringen af aktiviteterne under programmet tages der hensyn til de erfaringer, der er gjort af personer, som er udsat for social udstødelse og fattigdom, samt af arbejdsmarkedets parter, ikke-statslige organisationer og andre aktører, som er involveret i bekæmpelse af social udstødelse og fattigdom. Programmet skal i alle sine aktiviteter respektere princippet om generel integration af kønsaspektet.

4. Forelæggelse af ansøgninger om støtte

- Indsatsområde 1:* Foranstaltninger under dette område gennemføres primært via udbud. Ved samarbejde med nationale statistiske kontorer gælder Eurostatprocedurerne.
- Indsatsområde 2:* Foranstaltninger under område 2.1 gennemføres primært efter årlige indkaldelser af forslag (visse møder/seminarer om indsatsen kan arrangeres direkte af Kommissionen). Forslagene skal inddrage institutioner, organer og aktører fra mindst tre medlemsstater og/eller andre centrale aktører med aktiv inddragelse af medlemsstaterne eller af europæiske organisationer. Område 2.2 og 2.3 kræver specifikke udbud.
- Indsatsområde 3:* Under område 3.1 kan der ydes støtte til europæiske netværk, som opfylder de kriterier, Kommissionen har fastlagt efter proceduren i artikel 8, stk. 2. Der kan ydes støtte til område 3.2 på grundlag af støtteansøgninger fra medlemsstaterne.

5. Gennemførelse af aktiviteterne

De aktiviteter, der gennemføres, kan finansieres ved tjenesteydelseskontrakter efter udbud eller ved bidrag til samfinansiering med andre kilder. I sidstnævnte tilfælde kan Kommissionens økonomiske bidrag normalt ikke overstige 80 % af de udgifter, der faktisk afholdes af modtageren.

Ved gennemførelsen af programmet kan Kommissionen have behov for supplerende midler, herunder ekspertbistand. Sådanne behov afgøres i forbindelse med Kommissionens løbende evaluering af ressourcefordelingen.

Ved gennemførelsen af programmet kan Kommissionen benytte teknisk og/eller administrativ bistand (kortlægning, forberedelse, forvaltning, tilsyn, revision og kontrol) til gavn for såvel Kommissionen som modtagerne.

Kommissionen kan desuden gennemføre aktiviteter med henblik på information, offentlig omtale og formidling. Den kan endvidere iværksætte evalueringer og arrangere seminarer, workshops eller andre ekspertmøder.

I forbindelse med aktiviteterne skal principperne om databeskyttelse fuldt ud overholdes.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 51/2002
af 11. januar 2002
om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1498/98 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 12. januar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. januar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 198 af 15.7.1998, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 11. januar 2002 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	91,0
	204	110,0
	212	96,7
	624	71,0
	999	92,2
0707 00 05	052	195,8
	220	249,0
	628	223,4
	999	222,7
0709 90 70	052	186,4
	204	353,8
	220	212,2
	999	250,8
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	54,1
	204	53,9
	508	23,3
	999	43,8
	052	58,3
0805 20 10	204	93,1
	999	75,7
	052	73,4
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	204	85,3
	464	72,0
	624	76,4
	999	76,8
	052	49,3
0805 50 10	600	41,5
	999	45,4
	060	39,6
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	400	115,1
	404	95,0
	720	117,1
	728	110,8
	999	95,5
	400	124,0
	512	62,9
0808 20 50	720	154,1
	999	113,7

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 52/2002

af 11. januar 2002

om ændring af forordning (EF) nr. 245/2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1673/2000 om den fælles markedsordning for hør og hamp bestemt til fiberproduktion

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1673/2000 af 27. juli 2000 om den fælles markedsordning for hør og hamp bestemt til fiberproduktion ⁽¹⁾, særlig artikel 9, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ifølge artikel 3, stk. 2, andet led, i Kommissionens forordning (EF) nr. 245/2001 af 5. februar 2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1673/2000 om den fælles markedsordning for hør og hamp bestemt til fiberproduktion ⁽²⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1093/2001 ⁽³⁾, skal de godkendte første forarbejdningsvirksomheder forpligte sig til dagligt at føre et lagerregnskab over de gennemførte transaktioner. Med henblik på at lette administrationen bør de godkendte første forarbejdningsvirksomheder også have mulighed for at registrere transaktioner pr. parti. Til det formål bør der fastlægges en definition af begrebet parti.

(2) For at undgå konkurrenceforvridning bør de godkendte første forarbejdningsvirksomheder kunne anvende mere end en enkelt virksomhed til rensning af korte hørfibre. Under hensyntagen til behovet for at opretholde tilstrækkelig kontrol bør hver enkelt godkendt første forarbejdningsvirksomhed imidlertid højst kunne anvende to virksomheder til rensning af korte hørfibre pr. produktionsår.

(3) Artikel 10 i forordning (EF) nr. 245/2001 fastsætter, at der skal stilles sikkerhed i forbindelse med hver anmodning om forskud, hvilket i visse tilfælde kan indebære fem forskellige sikkerhedsstillelser i løbet af forarbejdningsperioden i et enkelt produktionsår. Denne ordning bør derfor forenkles, således at der sammen med den første forskudsanmodning stilles en sikkerhed, som beregnes på grundlag af det teoretiske støtteberettigelsesbeløb for hver første forarbejdningsvirksomhed, og som er gyldig for hele den pågældende forarbejdningsperiode. Af hensyn til situationer, hvor nævnte beregning af det teoretiske støtteberettigelsesbeløb kan vise sig at afvige

meget fra de faktiske produktionsoverslag, bør medlemsstaterne imidlertid have mulighed for at fastsætte sikkerhedens størrelse mere fleksibelt, dog med bevarelse af et tilsvarende sikkerhedsniveau.

(4) Artikel 17a i forordning (EF) nr. 245/2001 fastsætter bestemmelser om indførsel af hamp. I denne artikels stk. 2, andet afsnit, første led, kan definitionen af en af de operationer, hampefrøene kan undergå, bortset fra anvendelse til udsæd, give anledning til fortolkningsproblemer. Den pågældende definition bør derfor præciseres.

(5) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Naturfibre —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 245/2001 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 3 ændres således:

a) Stk. 2, andet led, affattes således:

»— at føre et lagerregnskab, dagligt eller pr. parti, der er forskriftsmæssigt knyttet til finansbogholderiet, og registrere oplysninger efter forskrifterne i stk. 5 samt de bilag, som medlemsstaterne kræver af hensyn til kontrollen.«

b) I stk. 4, tredje afsnit, ændres »en enkelt virksomhed, der renser korte hørfibre« til »højst to virksomheder, der renser korte hørfibre«.

c) I stk. 5, første afsnit, indsættes »eller hvert parti« efter »for hver dag«.

d) Følgende stk. 6 indsættes:

»6. Et parti er en bestemt mængde hørstrå eller hampestrå, der nummereres ved ankomsten til de forarbejdnings- eller lageranlæg, der er omhandlet i stk. 1.

Et parti kan kun vedrøre en enkelt købs-/salgskontrakt for strå eller et forarbejdningsstilsagn eller en forarbejdningskontrakt som omhandlet i artikel 5.«

⁽¹⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 16.

⁽²⁾ EFT L 35 af 6.2.2001, s. 18.

⁽³⁾ EFT L 150 af 6.6.2001, s. 17.

2) Artikel 10, stk. 2, affattes således:

»2. Forskuddet udbetales kun, hvis der ikke er konstateret uregelmæssigheder vedrørende ansøgeren i det pågældende produktionsår i forbindelse med den kontrol, der er fastsat i artikel 13, og hvis der er stillet sikkerhed.

Undtagen når det drejer sig om sikkerhedsstillelse vedrørende rensning af korte hørfibre, svarer sikkerheden for hver godkendt første forarbejdningsvirksomhed og for hver type fibre til 35 % af støttebeløbet for de mængder fibre, der fremkommer ved den multiplikation, der er omhandlet i artikel 8, stk. 3, første afsnit, i nærværende forordning.

Medlemsstaten kan dog fastsætte, at sikkerhedens størrelse baseres på produktionsoverslag. I så fald:

- a) kan sikkerheden ikke frigives hverken helt eller delvis, inden støtten ydes
- b) kan sikkerheden, jf. dog femte afsnit, i forhold til det samlede udbetalte forskudsbeløb ikke være mindre end:
 - 110 % indtil den 30. april i det pågældende produktionsår
 - 75 % mellem den 1. maj i det pågældende produktionsår og den følgende 31. august
 - 50 % mellem den 1. september efter det pågældende produktionsår og datoen for betalingen af restbeløbet af støtten.

For rensning af korte hørfibre svarer sikkerheden til 110 %:

- af støttebeløbet for de mængder fibre, der fremkommer ved den multiplikation, der er omhandlet i artikel 8, stk. 3, første afsnit, i nærværende forordning, eller
- såfremt medlemsstaten anvender foregående stykke, af det samlede udbetalte forskudsbeløb for det pågældende produktionsår.

Sikkerheden frigives mellem første- og tiendedagen efter den dag, hvor støtten er ydet, i forhold til de mængder, for hvilke medlemsstaten har ydet forarbejdningsstøtte.«

3) Artikel 17a, stk. 2, andet afsnit, første led, affattes således:

»— er bragt i en tilstand, der udelukker anvendelse til udsæd.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra produktionsåret 2001/02.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. januar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 53/2002

af 11. januar 2002

om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben rundkornet ris inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2007/2001 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1987/2001 ⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2007/2001 ⁽³⁾ blev der åbnet en licitation over restitutionen ved udførsel af ris.
- (2) I overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 584/75 ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 299/95 ⁽⁵⁾, kan Kommissionen på grundlag af de indgivne bud efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 vedtage at fastsætte en maksimumseksportrestitution. Ved fastsættelse af denne skal der bl.a. tages hensyn til kriterierne i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95. Tilslagsmodtager bliver enhver bydende, hvis bud er lig med eller ligger under maksimumseksportrestitutionen.

(3) Anvendelsen af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende ris medfører, at maksimumseksportrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben rundkornet ris til visse tredjelande fastsættes på grundlag af bud, der er indgivet fra den 4. den 10. januar 2002, til 203,00 EUR/t inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2007/2001 omhandlede licitation.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 12. januar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. januar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 271 af 12.10.2001, s. 5.

⁽³⁾ EFT L 272 af 13.10.2001, s. 13.

⁽⁴⁾ EFT L 61 af 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EFT L 35 af 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 54/2002

af 11. januar 2002

om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben middelhornet ris og sleben langhornet ris A til visse tredjelande i Europa inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2008/2001 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1987/2001 ⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2008/2001 ⁽³⁾ blev der åbnet en licitation over restitutionen ved udførsel af ris.
- (2) I overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 584/75 ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 299/95 ⁽⁵⁾, kan Kommissionen på grundlag af de indgivne bud efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 vedtage at fastsætte en maksimumseksportrestitution. Ved fastsættelse af denne skal der bl.a. tages hensyn til kriterierne i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95. Tilslagsmodtager bliver enhver bydende, hvis bud er lig med eller ligger under maksimumseksportrestitutionen.

(3) Anvendelsen af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende ris medfører, at maksimumseksportrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben middelhornet ris og sleben langhornet ris A til visse tredjelande i Europa fastsættes på grundlag af bud, der er indgivet fra den 4. til den 10. januar 2002, til 218,00 EUR/t inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2008/2001 omhandlede licitation.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 12. januar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. januar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 271 af 12.10.2001, s. 5.

⁽³⁾ EFT L 272 af 13.10.2001, s. 15.

⁽⁴⁾ EFT L 61 af 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EFT L 35 af 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 55/2002**af 11. januar 2002****om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben middelhornet ris og sleben langhornet ris A til visse tredjelande inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2009/2001 omhandlede licitation**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1987/2001 ⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2009/2001 ⁽³⁾, blev der åbnet en licitation over restitutionen ved udførsel af ris.
- (2) I overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 584/75 ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 299/95 ⁽⁵⁾, kan Kommissionen på grundlag af de indgivne bud efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 vedtage at fastsætte en maksimumseksportrestitution. Ved fastsættelse af denne skal der bl.a. tages hensyn til kriterierne i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95. Tilslagsmodtager bliver enhver bydende, hvis bud er lig med eller ligger under maksimumseksportrestitutionen.

(3) Anvendelsen af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende ris medfører, at maksimumseksportrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben middelhornet ris og sleben langhornet ris A til visse tredjelande fastsættes på grundlag af bud, der er indgivet fra den 4. til den 10. januar 2002, til 207,00 EUR/t inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2009/2001 omhandlede licitation.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 12. januar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. januar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 271 af 12.10.2001, s. 5.

⁽³⁾ EFT L 272 af 13.10.2001, s. 17.

⁽⁴⁾ EFT L 61 af 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EFT L 35 af 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 56/2002

af 11. januar 2002

om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben langkornet ris inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2010/2001 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1987/2001 ⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2010/2001 ⁽³⁾ blev der åbnet en licitation over restitutionen ved udførsel af ris.
- (2) I overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 584/75 ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 299/95 ⁽⁵⁾, kan Kommissionen på grundlag af de indgivne bud efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 vedtage at fastsætte en maksimumseksportrestitution. Ved fastsættelse af denne skal der bl.a. tages hensyn til kriterierne i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95. Tilslagsmodtager bliver enhver bydende, hvis bud er lig med eller ligger under maksimumseksportrestitutionen.

(3) Anvendelsen af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende ris medfører, at maksimumseksportrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben langkornet ris henhørende under til visse tredjelands fastsættes på grundlag af bud, der er indgivet fra den 4. til den 10. januar 2002, til 300,00 EUR/t inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2010/2001 omhandlede licitation.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 12. januar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. januar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 271 af 12.10.2001, s. 5.

⁽³⁾ EFT L 272 af 13.10.2001, s. 19.

⁽⁴⁾ EFT L 61 af 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EFT L 35 af 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 57/2002

af 11. januar 2002

om bud, der er indgivet inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2011/2001 omhandlede licitation over forsendelse af afskallet, langkornet ris til Réunion

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1987/2001 ⁽²⁾, særlig artikel 10, stk. 1,

under henvisning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2692/89 af 6. september 1989 om gennemførelsesbestemmelser for forsendelse af ris til Réunion ⁽³⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1453/1999 ⁽⁴⁾, særlig artikel 9, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2011/2001 ⁽⁵⁾ blev der åbnet en licitation over tilskud ved forsendelse af ris til Réunion.
- (2) På grundlag af de indgivne bud kan Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 beslutte, at licitationen skal være uden virkning, jf. artikel 9 i forordning (EØF) nr. 2692/89.

(3) Under henvisning til bl.a. kriterierne i artikel 2 og 3 i forordning (EØF) nr. 2692/89 bør der ikke fastsættes noget maksimumstilskud.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De bud, der er indgivet fra den 7. til 10 januar 2002 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2011/2001 omhandlede licitation over tilskud ved forsendelse til Réunion af afskallet langkornet ris henhørende under KN-kode 1006 20 98, er uden virkning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 12. januar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. januar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 271 af 12.10.2001, s. 5.

⁽³⁾ EFT L 261 af 7.9.1989, s. 8.

⁽⁴⁾ EFT L 167 af 2.7.1999, s. 19.

⁽⁵⁾ EFT L 272 af 13.10.2001, s. 21.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 58/2002

af 11. januar 2002

om fastsættelse af mindstesalgspriserne for smør og maksimumsstøttebeløbene for fløde, smør og koncentreret smør med henblik på den 89. særlige licitation, der afholdes i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1670/2000 ⁽²⁾, særlig artikel 10, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge Kommissionens forordning (EF) nr. 2571/97 af 15. december 1997 om salg af smør til nedsat pris og ydelse af støtte for fløde, smør og koncentreret smør til fremstilling af konditorvarer, konsumis og andre levnedsmidler ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 635/2000 ⁽⁴⁾, sælger interventionsorganerne ved licitation visse mængder smør, de ligger inde med, og yder støtte til fløde, smør og koncentreret smør. I artikel 18 i nævnte forordning er det fastsat, at der på grundlag af de ved hver særlig licitation indkomne bud fastsættes en mindstesalgspris for smør samt et maksimumsstøttebeløb for fløde, smør og koncentreret smør, der kan

differentieres efter anvendelsesformålet, smørrets fedtindhold og den valgte fremgangsmåde, eller det besluttes, at licitationen skal være uden virkning. Størelsen af forarbejdningssikkerheden skal følgelig fastlægges.

- (2) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For den 89. særlige licitation i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97, fastsættes mindstesalgspriserne, maksimumsstøttebeløbene samt forarbejdningssikkerhederne som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 12. januar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. januar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 10.

⁽³⁾ EFT L 350 af 20.12.1997, s. 3.

⁽⁴⁾ EFT L 76 af 25.3.2000, s. 9.

BILAG

til Kommissionens forordning af 11. januar 2002 om fastsættelse af mindstesalgspriserne for smør og maksimumsstøttebeløbene for fløde, smør og koncentreret smør med henblik på den 89. særlige licitation, der afholdes i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97

(EUR/100 kg)

Formel			A		B	
Valgt fremgangsmåde			Med røbestoffer	Uden røbestoffer	Med røbestoffer	Uden røbestoffer
Mindste salgspris	Smør ≥ 82 %	Til det ubehandlede smør	—	—	—	—
		Koncentreret	—	—	—	—
Forarbejdningssikkerhed		Til det ubehandlede smør	—	—	—	—
		Koncentreret	—	—	—	—
Maksimumsstøttebeløb	Smør ≥ 82 %		85	81	85	81
	Smør < 82 %		83	79	—	79
	Koncentreret smør		105	101	105	101
	Fløde		—	—	36	34
Forarbejdningssikkerhed	Smør		94	—	94	—
	Koncentreret smør		116	—	116	—
	Fløde		—	—	40	—

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 59/2002**af 11. januar 2002****om fastsættelse af maksimumsopkøbspriser for smør i forbindelse med den 42. licitation, der gennemføres i henhold til den i forordning (EF) nr. 2771/1999 omhandlede løbende licitation**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1670/2000 ⁽²⁾, særlig artikel 10, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 13 i Kommissionens forordning (EF) nr. 2771/1999 af 16. december 1999 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 for så vidt angår interventionsforanstaltninger på markedet for fløde og smør ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1614/2001 ⁽⁴⁾, fastsættes der i betragtning af de bud, der modtages for hver licitation, en maksimumsopkøbspris ud fra den gældende interventionspris, eller det besluttet ikke at tage licitationen til følge.

- (2) På grundlag af de bud, der modtages, bør maksimumsopkøbsprisen fastsættes til det ovenfor nævnte niveau.
- (3) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forbindelse med den 42. licitation, der gennemføres i henhold til forordning (EF) nr. 2771/1999, og for hvilken fristen for indgivelse af bud udløber den 8. januar 2002 fastsættes maksimumsopkøbsprisen til 295,38 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 12. januar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. januar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 10.

⁽³⁾ EFT L 333 af 24.12.1999, s. 11.

⁽⁴⁾ EFT L 214 af 8.8.2001, s. 20.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 60/2002

af 11. januar 2002

om fastsættelse af maksimumsstøtten for koncentreret smør for den 261. særlige licitation, der foretages i forbindelse med den i forordning (EØF) nr. 429/90 fastsatte løbende licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1670/2000 ⁽²⁾, særlig 10, og

ud fra følgende betragtninger

- (1) I henhold til Kommissionens forordning (EØF) nr. 429/90 af 20. februar 1990 om støtte ved licitation til koncentreret smør bestemt til direkte forbrug i Fællesskabet ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 124/1999 ⁽⁴⁾, afholder interventionsorganerne en løbende licitation for ydelse af støtte til koncentreret smør. I artikel 6 i nævnte forordning er det fastsat, at der under hensyntagen til de ved hver særlig licitation indkomne bud fastsættes en maksimumsstøtte for koncentreret smør med et indhold af fedtstof på mindst 96 %, eller det besluttet ikke at tage licitationen til følge. Størrelsen af destinationssikkerheden bør fastsættes i overensstemmelse hermed.

- (2) Med henblik på de bud, der er afgivet, bør maksimumsstøtten fastsættes på nedennævnte niveau, og destinationssikkerheden bør fastsættes i overensstemmelse hermed.

- (3) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For den 261. særlige licitation i forbindelse med den i forordning (EØF) nr. 429/90 fastsatte løbende licitation fastsættes maksimumsstøtten samt destinationssikkerheden således:

— maksimumsstøtten:	105 EUR/100 kg
— destinationssikkerheden:	116 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 12. januar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. januar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 10.

⁽³⁾ EFT L 45 af 21.2.1990, s. 8.

⁽⁴⁾ EFT L 16 af 21.1.1999, s. 19.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 61/2002

af 11. januar 2002

om ikke at tage den 281. dellicitation i forbindelse med de generelle interventionsforanstaltninger til følge i henhold til forordning (EØF) nr. 1627/89

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2345/2001 ⁽²⁾, særlig artikel 47, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionens forordning (EF) nr. 562/2000 af 15. marts 2000 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 for så vidt angår ordningerne for offentligt interventionsopkøb af oksekød ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1564/2001 ⁽⁴⁾, indfører handelsnormer for offentligt interventionsopkøb. I overensstemmelse med forordningens bestemmelser blev der indledt en licitation ved artikel 1, stk. 1, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1627/89 af 9. juni 1989 om opkøb af oksekød ved licitation ⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 12/2002 ⁽⁶⁾.
- (2) I artikel 13, stk. 1, i forordning (EF) nr. 562/2000 fastsættes der en maksimumsopkøbspris for kvalitet R3 for hver dellicitation under hensyntagen til de modtagne bud. I følge artikel 13, stk. 2, kan det besluttes ikke at tage licitationen til følge.
- (3) Efter at de bud, der blev indgivet ved den 281. dellicitation, er gennemgået, og der ifølge artikel 47, stk. 8, i forordning (EF) nr. 1254/1999 er taget hensyn til kravene om en rimelig markedsstøtte samt den sæson-

mæssige udvikling i slagtingerne og priserne bør licitationen ikke tages til følge.

- (4) Ved artikel 1, stk. 7, i forordning (EF) nr. 1209/2001 af 20 juni 2001 om fravigelse af forordning (EF) nr. 562/2000 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 for så vidt angår ordningerne for offentligt interventionsopkøb af oksekød ⁽⁷⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2579/2001 ⁽⁸⁾ blev der også åbnet for offentligt interventionsopkøb af hele og halve slagtekroppe af magert kvæg, idet der blev fastsat særlige bestemmelser, som supplerer bestemmelserne for intervention af andre produkter. Ingen bud er blevet indgivet til den 281. dellicitation.
- (5) I betragtning af begivenhedernes udvikling bør denne forordning straks træde i kraft.
- (6) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Den 281. dellicitation, der blev indledt ved forordning (EØF) nr. 1627/89, er ikke taget til følge.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 12. januar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. januar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 315 af 1.12.2001, s. 29.

⁽³⁾ EFT L 68 af 16.3.2000, s. 22.

⁽⁴⁾ EFT L 208 af 1.8.2001, s. 14.

⁽⁵⁾ EFT L 159 af 10.6.1989, s. 36.

⁽⁶⁾ EFT L 3 af 5.1.2002, s. 34.

⁽⁷⁾ EFT L 165 af 21.6.2001, s. 15.

⁽⁸⁾ EFT L 344 af 28.12.2001, s. 68.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 62/2002

af 11. januar 2002

om fastsættelse af maksimumsopkøbsprisen for oksekød i forbindelse med den 17. dellicitation i henhold til forordning (EF) nr. 690/2001

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2345/2001 ⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 690/2001 af 3. april 2001 om særlige markedsstøtteforanstaltninger for oksekød ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2595/2001 ⁽⁴⁾, særlig artikel 3, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 2, stk. 2, i forordning (EF) nr. 690/2001 blev der ved Kommissionens forordning (EF) nr. 713/2001 af 10. april 2001 om opkøb af oksekød i henhold til forordning (EF) nr. 690/2001 ⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 13/2002 ⁽⁶⁾, opstillet en liste over medlemsstater, hvor der åbnes for bud til den 17. dellicitation den 7. januar 2002.
- (2) I henhold til artikel 3, stk. 1, i forordning (EF) nr. 690/2001 bør der i givet fald fastsættes en maksimumsopkøbspris for referenceklassen på grundlag af de indgivne bud, idet der tages hensyn til samme forordnings artikel 3, stk. 2.
- (3) Under hensyn til behovet for at yde en rimelig markedsstøtte til oksekød bør der fastsættes en maksimumsopkøbspris i de pågældende medlemsstater. Der bør fastsættes forskellige maksimumsopkøbspriser for at tage hensyn til de forskellige markedspriser i de pågældende medlemsstater.
- (4) Ifølge artikel 4, stk. 2, i forordning 690/2001 leveres den mængde, der gives tilslag for ved hver enkelt licitation, inden 17 kalenderdage efter offentliggørelsen af

maksimumsopkøbsprisen. Der er imidlertid i forordningens bilag III fastsat en periode på tre uger mellem den 18. og den 19. dellicitation. For at kunne støtte oksekødsmarkedet i hele denne periode bør det bestemmes, at mængder, som der gives tilslag for ved den 18. dellicitation den 21. januar, kan leveres indtil den 15. februar 2002.

- (5) I betragtning af støtteforanstaltningernes hastende karakter bør forordningen straks træde i kraft.
- (6) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forbindelse med den 17. dellicitation den 7. januar 2002, der blev åbnet ved forordning (EF) nr. 690/2001, fastsættes følgende maksimumsopkøbspris:

- Tyskland: 159,00 EUR/100 kg
- Irland: 184,00 EUR/100 kg
- Spanien: 154,99 EUR/100 kg.
- Frankrig: 209,00 EUR/100 kg
- Belgien: 161,25 EUR/100 kg
- Portugal: 161,00 EUR/100 kg
- Østrig: 161,70 EUR/100 kg.

Artikel 2

Uanset artikel 4, stk. 2, i forordning (EF) nr. 690/2001 kan den mængde, der gives tilslag for i forbindelse med den 18. dellicitation den 21. januar 2002, leveres til og med den 15. februar 2002.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den 12. januar 2002.

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 315 af 1.12.2001, s. 29.

⁽³⁾ EFT L 95 af 5.4.2001, s. 8.

⁽⁴⁾ EFT L 345 af 29.12.2001, s. 33.

⁽⁵⁾ EFT L 100 af 11.4.2001, s. 3.

⁽⁶⁾ EFT L 239 af 7.9.2001, s. 13.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. januar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS FORORDNING (EF) Nr. 63/2002

af 20. december 2001

vedrørende statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser på indlån fra og udlån til husholdninger og ikke-finansielle selskaber

(ECB/2001/18)

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS STYRELSESRÅD HAR —

omfang skal udføre de opgaver, der er beskrevet i artikel 5.1.

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2533/98 af 23. november 1998 om Den Europæiske Centralbanks indsamling af statistisk information⁽¹⁾, særlig artikel 5, stk. 1, og artikel 6, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) For at kunne varetage sine opgaver har Det Europæiske Centralbanksystem (ESCB) behov for indsamling af statistik over de af de monetære finansielle institutioner (MFI-sektoren) anvendte rentesatser på indlån fra og udlån til husholdninger og ikke-finansielle selskaber, med det hovedformål at forsyne Den Europæiske Centralbank (ECB) med et omfattende, detaljeret og harmoniseret billede af såvel MFI-renteniveauet som udviklingen heri over tiden. Disse rentesatser udgør det sidste led i den mekanisme, der transmitterer pengepolitiske ændringer i de officielle rentesatser, og er derfor en forudsætning for en pålidelig analyse af den monetære udvikling i de deltagende medlemsstater. Samtidig er oplysninger om renteutviklingen nødvendig for, at ESCB kan bidrage til en problemfri gennemførelse af de kompetente myndigheders finansielle tilsyn med kreditinstitutter og til stabiliteten i den finansielle sektor.
- (2) ECB skal i overensstemmelse med bestemmelserne i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (i det følgende benævnt »traktaten«) og statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank (i det følgende benævnt »statutten«) vedtage forordninger i det omfang, det er nødvendigt for at udføre ESCB's opgaver som defineret i statutten og i visse tilfælde fastsat i Rådets bestemmelser i henhold til traktatens artikel 107, stk. 6.
- (3) ECB skal ifølge statutens artikel 5.1 med støtte fra de nationale centralbanker (NCB'er) indsamle den statistiske information, som er nødvendig for at udføre ESCB's opgaver, enten fra de kompetente nationale myndigheder eller direkte fra de økonomiske enheder. Statutens artikel 5.2 foreskriver, at NCB'erne i videst muligt

- (4) Det kan være nødvendigt for NCB'erne og vil kunne begrænse rapporteringsbyrden at indsamle de statistiske oplysninger fra den faktiske rapporteringspopulation, der er nødvendige for at opfylde ECB's statistiske krav, inden for rammerne af en bredere statistisk rapportering, som NCB'erne afstikker under eget ansvar i overensstemmelse med fællesskabsretten, national ret eller etableret praksis, og som tjener andre statistiske formål, så længe opfyldelsen af ECB's statistiske krav ikke sættes på spil. Af hensyn til gennemsigtigheden er det i disse tilfælde passende at underrette rapporteringsenhederne om, at der er indsamlet data, som tjener andre statistiske formål. I særlige tilfælde kan ECB til opfyldelse af sine krav basere sig på statistiske oplysninger, der er indsamlet med disse formål for øje.

- (5) I henhold til artikel 3 i Rådets forordning (EF) nr. 2533/98 skal ECB specificere den faktiske rapporteringspopulation inden for referencerapporteringspopulationen og mindske rapporteringsbyrden. Til brug for MFI-rentestatistikken omfatter den faktiske rapporteringspopulation enten alle relevante MFI'er eller, alternativt, en stikprøve af relevante MFI'er udtaget på grundlag af fastlagte kriterier. Under hensyn til MFI-sektorens karakteristika i de forskellige deltagende medlemsstater overlades det endelige valg af udvælgelsesmetode til NCB'erne. Det er hensigten at mindske rapporteringsbyrden samtidig med, at der sikres høj statistisk kvalitet. I henhold til artikel 5, stk. 1, kan ECB vedtage forordninger vedrørende definition og pålæggelse af de statistiske rapporteringskrav over for den faktiske rapporteringspopulation i de deltagende medlemsstater. Ifølge artikel 6, stk. 4, kan ECB vedtage forordninger med nærmere angivelse af betingelserne for udøvelse af verifikationsretten eller retten til at foranstalte tvungen indsamling af statistisk information.

- (6) I henhold til artikel 4 i forordning (EF) nr. 2533/98 skal medlemsstaterne organisere sig inden for statistikområdet og samarbejde med ESCB i fuldt omfang med henblik på opfyldelse af forpligtelserne i medfør af statutens artikel 5.

⁽¹⁾ EFT L 318 af 27.11.1998, s. 8.

- (7) Det anerkendes, at forordninger udstedt af ECB i henhold til statuttens artikel 34.1 ikke medfører rettigheder eller forpligtelser for ikke-deltagende medlemsstater, hvorimod statuttens artikel 5 finder anvendelse både på deltagende og ikke-deltagende medlemsstater. Forordning (EF) nr. 2533/98 minder om, at statuttens artikel 5, sammen med traktatens artikel 5, indebærer en forpligtelse til på nationalt niveau at udforme og gennemføre alle de foranstaltninger, som de ikke-deltagende medlemsstater finder nødvendige for at gennemføre indsamlingen af den statistiske information, der er nødvendig for at opfylde ECB's statistiske rapporteringskrav, og de rettidige forberedelser på statistikområdet, for at de kan blive deltagende medlemsstater —

ikke-finansielle selskaber, residente i de deltagende medlemsstater

- 5) »den potentielle rapporteringspopulation«: residente kreditinstitutter og andre institutioner, som modtager euro-denominerede indlån og yder euro-denominerede udlån til husholdninger og/eller ikke-finansielle selskaber, der er residente i de deltagende medlemsstater.

Artikel 2

Faktisk rapporteringspopulation

1. Den faktiske rapporteringspopulation udgøres af kreditinstitutter og andre institutioner fra den potentielle rapporteringspopulation, der er blevet udvalgt af NCB'erne i overensstemmelse med den fremgangsmåde, der fremgår af bilag I.

2. Hver NCB orienterer i henhold til national fremgangsmåde sine residente rapporteringsenheder om deres rapporteringsforpligtelser.

3. Når forordningen er gennemført og derefter mindst hvert andet år, vurderer Styrelsesrådet overholdelse af bilag I.

Artikel 3

Statistiske rapporteringskrav

1. Med henblik på løbende produktion af MFI-rentestatistik indberetter den faktiske rapporteringspopulation månedlig statistik om nye forretninger og udestående forretninger til NCB'en i den deltagende medlemsstat, hvor rapporteringsenheden er resident. De statistiske informationer, der kræves indberettet, fremgår af bilag II.

2. NCB'erne definerer og indfører de indberetningssystemer, som den faktiske rapporteringspopulation skal anvende i overensstemmelse med nationale karakteristika. NCB'erne sikrer, at indberetningssystemerne tilvejebringer de krævede statistiske informationer og giver mulighed for nøje at kontrollere overensstemmelse med de minimumsstandarder for overførsel, nøjagtighed, begrebsmæssig overensstemmelse og revisioner, som er fastsat i artikel 3, stk. 3.

3. De påkrævede statistiske oplysninger indberettes i overensstemmelse med mindstestandarderne for overførsel, nøjagtighed, begrebsmæssig overensstemmelse og revisioner fastsat i bilag III.

4. NCB'erne indberetter de månedlige aggregerede nationale statistiske oplysninger til ECB ved arbejdstids ophør den 19. arbejdsdag efter referencemånedens slutning.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »rapporteringsenheder«, »deltagende medlemsstat«, »resident« og »med hjemsted i«: samme betydning som defineret i artikel 1 i forordning (EF) nr. 2533/98
- 2) »husholdninger og ikke-finansielle selskaber«: alle ikke-finansielle sektorer bortset fra offentlig forvaltning og service, som defineret i Det Europæiske Nationalregnskabssystem (ENS) 1995, der er indeholdt i bilag A til Rådets forordning (EF) nr. 2223/96 af 25. juni 1996 om det europæiske national- og regionalregnskabssystem i Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾. De omfatter husholdningssektoren og sektorer for nonprofit-institutioner rettet mod husholdningerne (S.14 og S.15 under ét) og den ikke-finansielle selskabssektor (S.11)
- 3) »kreditinstitutter og andre institutioner«: alle MFI'er bortset fra centralbanken og pengemarkedsforeninger, således som de kan identificeres i overensstemmelse med de klassifikationsprincipper, der fremgår af afsnit I i del 1 i bilag I til Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 2423/2001 af 22. november 2001 om den konsoliderede balance for monetære finansielle institutioner (MFI-sektoren) (ECB/2001/13) ⁽²⁾
- 4) »MFI-rentestatistik«: statistik over de rentesatser, som residente kreditinstitutter og andre institutioner anvender for euro-denominerede indlån fra og udlån til husholdninger og

⁽¹⁾ EFT L 310 af 30.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 333 af 17.12.2001, s. 1.

*Artikel 4***Verifikation og tvungen indsamling**

Retten til at verificere eller foretage tvungen indsamling af de oplysninger, som rapporteringsenhederne skal tilvejebringe i overensstemmelse med de i nærværende forordning fastsatte statistiske rapporteringskrav, udøves af NCB'erne, uden at det berører ECB's ret til selv at udøve denne ret. Denne ret udøves især, når en institution i den faktiske rapporteringspopulation ikke opfylder mindstestandarderne for overførsel, nøjagtighed, begrebsmæssig overensstemmelse og revisioner som fastlagt i bilag III.

*Artikel 5***Første indberetning**

Første indberetning i henhold til forordningen gælder for de månedlige statistiske oplysninger for januar 2003.

*Artikel 6***Overgangsbestemmelser**

Overgangsbestemmelser for anvendelsen af dele af denne forordning er fastsat i bilag IV.

*Artikel 7***Afsluttende bestemmelser**

Denne forordning træder i kraft den 31. januar 2002.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 20. december 2001.

På vegne af Styrelsesrådet for ECB

Willem F. DUISENBERG

Formand

BILAG I

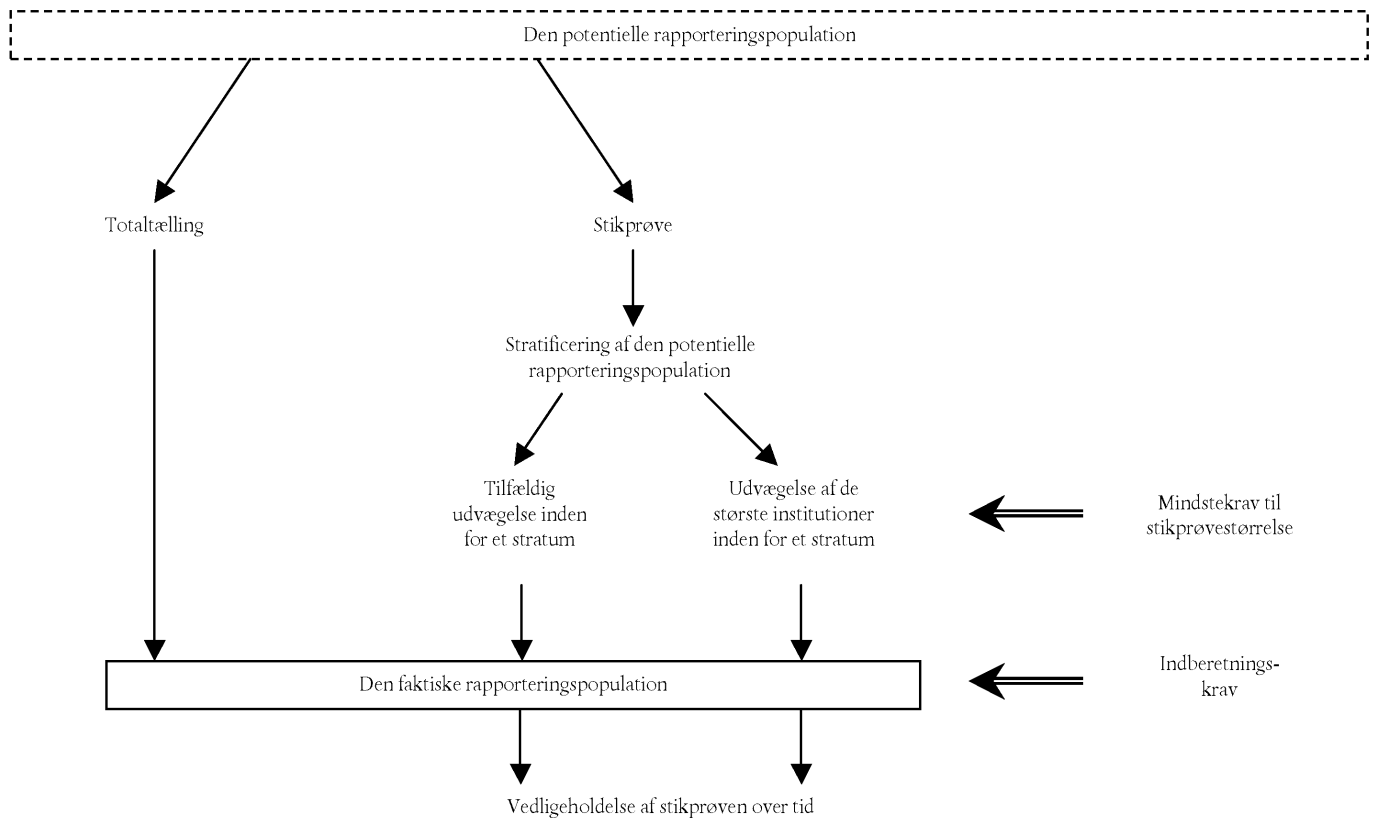
**UDTAGNING AF DEN FAKTISKE RAPPORTERINGSPOPULATION OG VEDLIGEHOLDELSE AF STIKPRØVEN
I RENTESTATISTIKKEN FOR MONETÆRE FINANSIELLE INSTITUTIONER**

DEL 1

Udtagning af den faktiske rapporteringspopulation

I. Den generelle udvælgelsesprocedure

1. De nationale centralbanker (NCB'erne) skal anvende den fremgangsmåde, som er beskrevet i nedenstående figur, til at udvælge rapporteringsenhederne. Dette bilag indeholder en detaljeret redegørelse for fremgangsmåden.

II. Totaltælling eller stikprøve

- Hver NCB udvælger sine rapporteringsenheder blandt de kreditinstitutter og andre institutioner fra den potentielle rapporteringspopulation, som er residente i samme deltagende medlemsstat som NCB'en.
- Ved udvælgelsen af rapporteringsenhederne skal NCB'erne enten foretage en totaltælling eller udtage en stikprøve efter de kriterier, der specificeres i de følgende afsnit.
- Ved en totaltælling stiller NCB'erne krav om, at alle residente kreditinstitutter og andre institutioner i den potentielle rapporteringspopulation indberetter rentestatistik for monetære finansielle institutioner (MFI-sektoren). De variable, der skal indsamles ved totaltælling, er rentesatser og beløb for nye forretninger og rentesatser på udestående forretninger.
- Ved en stikprøve skal kun de fra den potentielle rapporteringspopulation udvalgte kreditinstitutter og andre institutioner foretage indberetning. De variable, der skal estimeres ud fra stikprøven, er rentesatser og beløb for nye forretninger og rentesatser for udestående forretninger. Disse variable benævnes stikprøvevariable. For at minimere risikoen for, at resultaterne af stikprøvevariablene afviger fra de sande — men ukendte — variabelværdier i den potentielle rapporteringspopulation, skal stikprøven udtages således, at den er repræsentativ for den potentielle rapporteringspopulation. I MFI-rentestatistikken betragtes en stikprøve som repræsentativ, hvis alle de karakteristika, der er relevante for MFI-rentestatistikken, og som karakteriserer den potentielle rapporteringspopulation, også afspejles i stikprøven. Ved udtagning af den initiale stikprøve kan NCB'erne ved tilrettelæggelsen af stikprøveplanen bruge passende tilnærmelser og modeller, baseret på eksisterende kildematerialer, selv om disse ikke er i fuldkommen overensstemmelse med forordningens definitioner.

III. Stratificering af den potentielle rapporteringspopulation

6. For at sikre, at stikprøven er repræsentativ, skal NCB'er, der vælger at basere MFI-rentestatistikken på en stikprøve, foretage en passende stratificering af den potentielle rapporteringspopulation, inden der udtages rapporteringsenheder. Stratificering indebærer, at den potentielle rapporteringspopulation N underpdeles i delpopulationer eller strata $N_1, N_2, N_3, \dots, N_L$. Disse delpopulationer eller strata må ikke overlape hinanden og skal tilsammen udgøre hele den potentielle rapporteringspopulation:

$$N_1 + N_2 + N_3 + \dots + N_L = N$$

7. NCB'erne definerer stratificeringskriterier, der tillader, at der dannes homogene strata ved underopdelingen af den potentielle rapporteringspopulation. Strata betragtes som homogene, hvis variansen på stikprøvevariablene inden for et stratum er mindre end variansen på stikprøvevariablene mellem strata (¹). Stratificeringskriterierne skal have tilknytning til MFI-rentestatistikken, dvs. der skal være en forbindelse mellem stratificeringskriterierne og de rentesatser og beløb, der skal estimeres på grundlag af stikprøven.
8. NCB'er, der vælger at bruge en stikprøve, definerer mindst ét stratificeringskriterium for derved at sikre, at stikprøven af kreditinstitutter og andre institutioner er repræsentativ for den pågældende deltagende medlemsstat, og at stikprøvefejlen er lille. Ideelt set skal NCB'erne definere et hierarkisk sæt af stratificeringskriterier. Disse kriterier skal tage hensyn til nationale forhold og dermed være specifikke for hver enkelt deltagende medlemsstat.
9. Når alle strata er defineret, sker udvælgelsen af rapporteringsenheder ved enkelttrins stikprøveudvælgelse. Først på dette trin udvælges rapporteringsenhederne fra den potentielle rapporteringspopulation. Der skal ikke foretages nogen midlertidig udvælgelse.

IV. Mindstekrav til den nationale stikprøvestørrelse

10. Den nationale stikprøve skal som minimum være så stor, at den maksimale tilfældige fejl (²) for rentesatser på nye forretninger i gennemsnit for alle instrumentkategorier ikke overstiger 10 basispoint på et 90 % konfidensniveau (³). Overensstemmelse med dette krav godtgøres enten direkte ved hjælp af passende data eller — hvis sådanne data ikke foreligger — ved at antage, at stikprøven er tilstrækkelig stor til, at kravet er opfyldt, hvis et af følgende kriterier er opfyldt
- Stikprøven i det enkelte land skal være så stor, at den omfatter mindst 30 % af den residente potentielle rapporteringspopulation. Såfremt 30 % af den residente potentielle rapporteringspopulation udgør mere end 100 rapporteringsenheder, kan stikprøven dog begrænses til 100 rapporteringsenheder.
 - Stikprøven i det enkelte land skal være så stor, at rapporteringsenhederne i stikprøven for det enkelte land dækker mindst 75 % af balancerne på indlån i euro og mindst 75 % af balancerne på udlån i euro til husholdninger og ikke-finansielle selskaber, som er residente i de deltagende medlemslande.
11. Ved »passende data« forstår data, der er tilstrækkeligt detaljerede og knyttet til MFI-rentestatistikken i den forstand, at de undersøgelser, som data stammer fra, bygger på definitioner, der er konsistente med MFI-rentestatistikken. Sådanne data har muligvis ikke foreligget for NCB'erne før indførelse af MFI-rentestatistikken og rapporteringsenhedernes første dataleverancer.
12. Mindstekravet til den nationale stikprøvestørrelse refererer både til den initiale stikprøve og til stikprøven, efter at den er vedligeholdt som defineret i afsnit 21. På grund af fusioner og ophør kan stikprøvestørrelsen være blevet formindsket over tiden frem til den næste vedligeholdelsesperiode.
13. NCB'erne kan udvælge flere rapporteringsenheder end defineret i mindstekravet til den nationale stikprøvestørrelse, især hvor dette på grund af strukturen af det nationale finansielle system er nødvendigt for at øge repræsentativiteten af den nationale stikprøve.
14. Der skal være konsistens mellem antallet af kreditinstitutter og andre institutioner i den potentielle rapporteringspopulation og mindstekravet til stikprøvens størrelse. NCB'erne kan tillade, at kreditinstitutter og andre institutioner, der er residente i den samme deltagende medlemsstat, og som optræder hver for sig på MFI-listen, som etableret og vedligeholdt i overensstemmelse med klassifikationsprincipperne i del 1, første afsnit, af bilag I i Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 2423 af 22. november 2001 om den konsoliderede balance for de monetære finansielle institutioner (MFI-sektoren) (ECB/2001/13) (⁴), indberetter til MFI-rentestatistikken sammen som en gruppe. Gruppen bliver en nominel rapporteringsenhed. Det er ensbetydende med, at gruppen indberetter MFI-rentestatistik, som havde der været tale om én enkelt MFI, dvs. der indberettes én gennemsnitsrente pr. instrumentkategori dækkende gruppen i stedet for en sats for hver enkelt MFI omfattet af MFI-listen. Samtidig betragtes kreditinstitutterne og andre institutioner i gruppen fortsat som enkelte institutioner, både i den potentielle rapporteringspopulation og i stikprøven.

(¹) Dekomponeringen af den samlede varians i en varians inden for strata og en varians mellem strata er kendt som Huygens teorem.

(²) $D = z_{\alpha/2} * \sqrt{\text{var}(\hat{\theta})} \approx z_{\alpha/2} * \sqrt{\text{var}(\hat{\theta})}$,

hvor D er den maksimale tilfældige fejl, $z_{\alpha/2}$ er den faktor, som er udregnet fra normalfordelingen eller en anden hensigtsmæssig fordeling under hensyntagen til datastrukturen (f.eks. t-fordeling), når man antager et konfidensinterval af størrelsen $1-\alpha$, $\text{var}(\hat{\theta})$ er variansen af estimatoren for parameteren θ , og $\text{var}(\hat{\theta})$ er den estimerede varians af estimatoren for parameteren θ .

(³) NCB'erne kan direkte omsætte det absolutte mål på 10 basispoint ved 90 % konfidensniveau til et relativt mål på basis af den højeste acceptable variationskoefficient for estimatoren.

(⁴) EFT L 333 af 17.12.2001, s. 1.

V. Allokering af stikprøver over strata og udvælgelse af rapporteringsenheder

15. Efter de nationale strata er defineret i overensstemmelse med afsnit 6 og 7, og den nationale stikprøvestørrelse n er fastlagt i overensstemmelse med afsnit 10, udtager NCB'er, der har valgt at indberette på grundlag af en stikprøve, stikprøven ved at udvælge de faktiske rapporteringsenheder fra hvert stratum. Den totale, nationale stikprøvestørrelse n er summen af stikprøverne $n_1, n_2, n_3, \dots, n_L$ fra de enkelte strata:

$$n_1 + n_2 + n_3 + \dots + n_L = n.$$

16. Den enkelte NCB træffer beslutning om den bedste fordeling af den nationale stikprøvestørrelse n på strataene. Hver NCB skal således definere stikprøveforholdet n_h/N_h for hvert stratum h , dvs. hvor mange rapporteringsenheder n_h der skal udvælges fra mængden af kreditinstitutter og andre institutioner i hvert stratum N_h . Stikprøveforholdet for hvert stratum skal opfylde betingelsen $0 < n_h/N_h \leq 1$. Stikprøveforholdet skal følgelig være større end nul, dvs. at der udvælges mindst én rapporteringsenhed fra hvert stratum, og således at alle strata er repræsenteret i den faktiske rapporteringspopulation. Desuden skal stikprøveforholdet højst være 1, dvs. at alle kreditinstitutter og andre institutioner i et stratum er rapporteringsenheder.
17. Ved udvælgelsen af faktiske rapporteringsenheder fra hvert stratum skal NCB'erne enten medtage alle institutioner i hvert stratum, foretage en tilfældig udvælgelse eller udvælge de største institutioner i hvert stratum. Såfremt der foretages en tilfældig udvælgelse, skal den tilfældige udvælgelse af institutionerne inden for hvert stratum enten ske med samme sandsynlighed for alle institutionerne eller med sandsynligheder svarende til institutionernes størrelse. NCB'erne kan også vælge at medtage alle institutioner i nogle strata, foretage tilfældig udvælgelse fra andre strata samt foretage udvælgelse af de største institutioner fra øvrige strata.
18. Oplysninger om størrelsen af det enkelte kreditinstitut eller anden institution i den potentielle rapporteringspopulation kan indhentes fra MFI-balancestatistikken, der indsamles i henhold til forordning (EF) nr. 2423/2001 (ECB/2001/13). NCB'erne anvender de samlede euro-denominerede indlån fra og udlån til husholdninger og ikke-finansielle selskaber i de deltagende medlemsstater, dvs. den del af balancerne, der er relevant for MFI-rentestatistikken, eller en god tilnærmelse.
19. MFI-rentestatistikken skal baseres på udvælgelse uden tilbagelægning, dvs. hvert kreditinstitut eller anden institution i den potentielle rapporteringspopulation skal kun kunne udvælges én gang.
20. Såfremt en NCB vælger totaltælling af alle kreditinstitutter og andre institutioner i et stratum, kan NCB'en udtage en stikprøve i det pågældende stratum på filialniveau. Forudsætningen herfor er, at NCB'en har en komplet liste over filialer, som dækker hele virksomhedsområdet for kreditinstitutterne og andre institutioner inden for det pågældende stratum, samt passende data til at beregne variansen af rentesatser på nye forretninger i forhold til husholdninger og ikke-finansielle selskaber på tværs af filialer. Ved udvælgelse af filialer gælder alle de krav, som fremgår af dette bilag. De udvalgte filialer bliver nominelle rapporteringsenheder med alle de rapporteringskrav, som er defineret i bilag II. Denne fremgangsmåde berører ikke de forpligtelser som rapporteringsenhed, der påhviler de kreditinstitutter og andre institutioner, hvortil filialerne hører.

DEL 2

Vedligeholdelse af stikprøven fra den potentielle rapporteringspopulation

VI. Vedligeholdelse af stikprøven over tiden

21. NCB'er, der vælger at bruge en stikprøve, skal sikre, at stikprøven forbliver repræsentativ over tiden.
22. Derfor skal NCB'erne mindst en gang om året kontrollere stikprøvens repræsentativitet. Hvis der er sket signifikante ændringer i den potentielle rapporteringspopulation, skal disse afspejles i stikprøven, efter den årlige kontrol er gennemført.
23. Med mindst to års interval skal NCB'erne gennemføre en regelmæssig vurdering af stikprøven, hvorved der tages hensyn til nytilkomne institutioner til den potentielle rapporteringspopulation og afgang fra den potentielle og faktiske rapporteringspopulation tillige med andre ændringer af rapporteringsenhedernes karakteristika. NCB'erne kan dog kontrollere og supplere stikprøven hyppigere.
24. For at forblive repræsentativ for den potentielle rapporteringspopulation skal stikprøven over tiden justeres for nytilkomne institutioner til den potentielle rapporteringspopulation. NCB'erne skal derfor udtage en stikprøve n_b fra populationen af alle nytilkomne institutioner N_b . Den supplerende udvælgelse af tilkomne institutioner n_b fra den samlede population af tilkomne institutioner N_b betegnes supplerende udvælgelse over tid.

25. Stikprøven skal også justeres for afgang fra den potentielle og faktiske rapporteringspopulation over tiden. Det er ikke nødvendigt med justeringer, hvis der er proportionalitet mellem afgang fra den potentielle rapporteringspopulation N_d og afgang fra stikprøven n_d (tilfælde 1). Hvis der er institutioner, der forlader den potentielle rapporteringspopulation, og disse institutioner ikke indgår i stikprøven, bliver stikprøven for stor i forhold til den potentielle rapporteringspopulation (tilfælde 2). Hvis der er flere institutioner, der forlader stikprøven, end der er institutioner, der forlader den potentielle rapporteringspopulation, bliver stikprøven med tiden for lille og vil muligvis ikke længere være repræsentativ (tilfælde 3). I tilfælde 2 og 3 skal de vægte, der er knyttet til hver institution i stikprøven, justeres ved en anerkendt statistisk metode inden for stikprøvetæori. Den vægt, der er knyttet til den enkelte rapporteringsenhed, er den reciproke værdi af rapporteringsenhedens udvælgelsessandsynlighed og er dermed lig den opregningsfaktor, der skal anvendes ved opregning fra stikprøven til hele populationen. I tilfælde 2, hvor stikprøven er relativt for stor i forhold til populationen, skal der ikke fjernes rapporteringsenheder fra stikprøven.
26. Stikprøven skal justeres for ændringer i rapporteringsenhedernes karakteristika over tiden. Sådanne ændringer kan forekomme på grund af fusioner, spaltninger, institutionernes vækst, osv. Der kan også være tale om, at nogle rapporteringsenheder skifter stratum. Som i tilfælde 2 og 3 for afgang skal stikprøven justeres ved en anerkendt statistisk metode inden for stikprøvetæori, og der skal tildeles nye udvælgelsessandsynligheder og vægte.

DEL 3

*Andre stikprøverelaterede emner***VII. Konsistens**

27. For at sikre konsistens mellem MFI-rentestatistikken for udestående forretninger for indlån og udlån og for nye forretninger for indlån og udlån skal de NCB'er, der vælger at bruge en stikprøve, sikre, at der indberettes til begge statistikker fra de samme rapporteringsenheder. NCB'erne kan også vælge at bruge en stikprøve for en del af MFI-rentestatistikken og en totaltælling for resten. NCB'erne må derimod ikke bruge to eller flere forskellige stikprøver.

VIII. Nye finansielle produkter

28. NCB'erne behøver ikke i deres stikprøveprocedure at dække alle produkter, der eksisterer på nationalt plan. De må imidlertid ikke udelukke en hel instrumentkategori med den begrundelse, at de involverede beløb er meget små. Hvis en instrumentkategori kun udbydes af én institution, skal denne institution følgelig indgå i stikprøven. Hvis en instrumentkategori ikke eksisterede i en deltagende medlemsstat på det tidspunkt, hvor stikprøven blev udtaget, men efterfølgende er blevet introduceret af en institution, skal denne institution tages med i stikprøven i forbindelse med den følgende repræsentativitetskontrol. Når der opstår et nyt finansielt produkt, skal stikprøvens institutioner medtage det i deres næste indberetning, da alle rapporteringsenheder er forpligtet til at indberette om alle deres produkter.
-

BILAG II

INDBERETNINGSSYSTEM FOR RENTESTATISTIK FOR MONETÆRE FINANSIELLE INSTITUTIONER

DEL 1

Rentebegreb

I. Annualiseret aftalt rentesats

Overordnet princip

- Den rente, som rapporteringsenhederne skal indberette for alle instrumentkategorier af indlån og udlån for nye forretninger og udestående forretninger, er den annualiserede aftalte rentesats. Denne defineres som den indlånsrente eller udlånsrente, der individuelt er aftalt mellem rapporteringsenheden og husholdningen eller det ikke-finansielle selskab, omregnet til procent pro anno. Den annualiserede aftalte rentesats skal omfatte alle rentebetalinger på indlån og udlån, men ikke eventuelle andre omkostninger. Disagio, defineret som forskellen mellem udlånets nominelle værdi og det beløb, kunden modtager (provenuet), betragtes som en rentebetaling på aftaletidspunktet (tidspunkt t_0) og skal derfor indgå i beregningen af den annualiserede aftalte rentesats.
- Hvis tilskrivningen af den rente, der er aftalt mellem rapporteringsenheden og husholdningen eller det ikke-finansielle selskab, finder sted med faste intervaller gennem året, for eksempel månedligt eller kvartalsvist frem for årligt, skal den aftalte rentesats annualiseres ved anvendelse af følgende formel til udledning af den annualiserede aftalte rentesats:

$$x = \left(1 + \frac{r_{ag}}{n} \right)^n - 1$$

hvor:

- x er den annualiserede aftalte rentesats
 - r_{ag} er rentesatsen pro anno, der er aftalt mellem rapporteringsenheden og husholdningen eller det ikke-finansielle selskab for et indlån eller et udlån, hvor datoerne for rentetilskrivning på indlånet eller på udlånet er med regelmæssige intervaller i løbet af året
 - n er antallet af rentetilskrivningsperioder pr. år for indlånet eller for udlånet, f.eks. 1 ved årlig rentetilskrivning, 2 for halvårlig rentetilskrivning, 4 for kvartalsvis rentetilskrivning og 12 for månedlig rentetilskrivning.
- De nationale centralbanker (NCB'er) kan også pålægge rapporteringsenhederne, at de for visse eller alle indlåns- og udlånsinstrumenter for så vidt angår nye forretninger og udestående forretninger indberetter den effektive rente, snævert defineret (NDER) i stedet for den annualiserede aftalte rentesats. NDER defineres som den rentesats, der på årsbasis gør, at nutidsværdierne af de samlede nuværende eller fremtidige forpligtelser bortset fra andre omkostninger (indlån eller udlån, betalinger eller tilbagebetalinger, rentebetalinger) i henhold til kontrakten mellem rapporteringsenheden og husholdningen eller det ikke-finansielle selskab bliver lige store. NDER er identisk med den rentekomponent, der indgår i opgørelsen af de årlige omkostninger i procent (ÅOP), således som denne er defineret i artikel 1, stk. 2, litra e), i Rådets direktiv 87/102/EØF af 22. december 1986 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om forbrugerkredit ⁽¹⁾, senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/7/EF ⁽²⁾. Den eneste forskel mellem NDER og den annualiserede aftalte rentesats er den underliggende metode til annualisering af rentesatsen. Ved beregning af NDER bruges en iterativ tilnærmelse, og NDER kan derfor beregnes for alle typer af indlån og udlån, mens den annualiserede aftalte rentesats beregnes på grundlag af den beregningsformel, der er angivet i afsnit 2, og dermed kun kan beregnes for indlån og udlån med rentetilskrivning med faste intervaller gennem året. Alle andre krav er de samme, hvilket betyder, at hvad der i det følgende anføres om den annualiserede aftalte rentesats, ligesåvel gælder for NDER.

Behandling af skatter, subsidier og direkte reguleringer

- De rentestrømme, der indgår i beregningen af den annualiserede aftalte rentesats, skal afspejle, hvad rapporteringsenheden betaler for indlån og modtager for udlån. Hvis det beløb, der betales af den ene part, afviger fra det beløb, der modtages af den anden, er det det beløb, der modtages eller betales af rapporteringsenheden, der skal indgå i rentestatistikken for de monetære finansielle institutioner (MFI-sektoren).
- I overensstemmelse med dette princip opgøres rentesatser på bruttobasis før skat, idet før-skat-renterne afspejler, hvad rapporteringsenheden betaler for indlån og modtager for udlån.

⁽¹⁾ EFT L 42 af 12.2.1987, s. 48.

⁽²⁾ EFT L 101 af 1.4.1998, s. 17.

6. Det gælder endvidere, at rentesubsidier, som tredjepart yder husholdninger eller ikke-finansielle selskaber, ikke medtages ved beregning af betalingerne, fordi rapporteringsenheden hverken betaler eller modtager subsidiet.
7. Favørrenter, som rapporteringsenheden yder sine egne ansatte, indgår i MFI-rentestatistikken.
8. Hvor rentebetalingerne er underkastet administrativ regulering, f.eks. i form af rentelofter eller forbud mod forrentning af indlån på anfordring, skal MFI-rentestatistikken afspejle disse reguleringer. Alle ændringer i den administrative regulering, f.eks. i form af ændringer i administrativt fastsatte rentesatser eller rentelofter, skal vises i MFI-rentestatistikken som ændringer i rentesatserne.

II. Årlige omkostninger i procent

9. For nye forretninger for så vidt angår forbrugerkreditter og udlån til husholdninger til boligkøb skal rapporteringsenhederne — ud over oplysninger om de annualiserede aftalte rentesatser — indberette de årlige omkostninger i procent (ÅOP), som defineret i artikel 1, stk. 2, litra e), i direktiv 87/102/EØF, dvs.:
 - en ÅOP for nye forbrugerkreditter (se indikator 30 i tillæg 2), og
 - en ÅOP for nye udlån til husholdninger til boligkøb (se indikator 31 i tillæg 2) ⁽¹⁾.
10. ÅOP omfatter »samlede omkostninger i forbindelse med forbrugerkredit« således som defineret i artikel 1, stk. 2, litra d), i direktiv 87/102/EØF. De samlede kreditomkostninger består dels af en rentekomponent, dels af et element, der dækker andre med kreditaftalen forbundne omkostninger, såsom omkostninger ved kreditværdighedsundersøgelser, ved behandling af lånesagen, ved udarbejdelse af dokumenter, ved garantistillelser, ved kreditforsikring osv.
11. Indholdet af det element, der dækker andre omkostninger, kan variere fra land til land, fordi definitionerne i direktiv 87/102/EØF fortolkes forskelligt, og fordi de nationale finansielle systemer er forskellige, ligesom de procedurer, der følges ved sikring af udlån, varierer fra land til land.

III. Konvention

12. Rapporteringsenhederne skal lægge et standardår på 365 dage til grund ved beregningen af de annualiserede aftalte rentesatser og for beregningen af ÅOP, dvs. der ses bort fra skudår.

DEL 2

Forretningsområder, der omfattes af statistikken

13. Rapporteringsenhederne skal indberette MFI-rentestatistik for såvel udestående forretninger som for nye forretninger.

IV. Rentesatser på udestående forretninger

14. Udestående forretninger defineres som saldoen på alle indlån hos rapporteringsenheden fra husholdninger og ikke-finansielle selskaber og saldoen på alle udlån, ydet af rapporteringsenheden til husholdninger eller ikke-finansielle selskaber.
15. Rentesatsen på udestående forretninger skal angive det vejede gennemsnit af de rentesatser, der anvendes på indlåns- og udlånssaldi i de relevante instrumentkategorier på referencetidspunktet, således som dette er defineret i afsnit 26. Opgørelsen skal omfatte alle udestående aftaler, som er indgået forud for indberetningstidspunktet.
16. Nødlidende udlån og udlån til gældssanering, ydet til rentesatser under markedsrenten, skal ikke indgå i de vejede gennemsnitsrentesatser for udestående forretninger. Definitionen af nødlidende udlån og udlån til gældssanering skal følge national praksis, som kan variere mellem medlemsstaterne.

V. Nye forretninger vedrørende indlån på anfordring, indlån med opsigelsesvarsel og kassekreditter

17. For så vidt angår indlån på anfordring, indlån med opsigelsesvarsel og kassekreditter — som defineret i afsnit 42 til 44 — skal nye forretninger omfatte den samlede saldo. Følgelig skal debet- eller kreditsaldoen på referencetidspunktet, som defineret i afsnit 29, anvendes som indikator for nye forretninger for så vidt angår indlån på anfordring, indlån med opsigelsesvarsel og kassekreditter.

⁽¹⁾ NCB'er kan undtage forbrugerkredit og udlån til husholdningerne til boligkøb ydet af non profit-institutioner rettet mod husholdningerne.

18. Rentesatserne for indlån på anfordring, indlån med opsigelsesvarsel og kassekreditter skal afspejle det vejede gennemsnitsrenteniveau for saldi på disse konti pr. referencetidspunktet som defineret i afsnit 29. De skal omfatte alle udestående aftaler, som er indgået forud for indberetningstidspunktet.
19. For at beregne MFI-rentesatserne på konti, der — afhængigt af saldoen — kan være enten et indlån eller et udlån, skal rapporteringsenhederne sondre mellem de perioder, hvor kontiene er i debet, og de perioder, hvor kontiene er i kredit. Rapporteringsenhederne skal indberette de vejede gennemsnitsrentesatser for de perioder, hvor kontiene er i kredit, som renter på indlån på anfordring og de vejede gennemsnitsrentesatser for de perioder, hvor kontiene er i debet, som renter på kassekreditter. Rapporteringsenhederne skal ikke indberette vejede gennemsnitsrentesatser, der kombinerer (de lave) satser for indlån på anfordring med (de høje) satser på kassekreditter.

VI. Nye forretninger i andre instrumentkategorier end indlån på anfordring, indlån med opsigelsesvarsel og kassekreditter

20. De følgende afsnit 21 til 25 angår alle andre instrumentkategorier end indlån på anfordring, indlån med opsigelsesvarsel og kassekreditter, dvs. tidsindskud, genkøbsforretninger og alle udlån bortset fra kassekreditter, som defineret i afsnit 42 samt 45 til 48.
21. Nye forretninger defineres som enhver ny aftale mellem en husholdning eller et ikke-finansielt selskab og rapporteringsenheden. Ved nye aftaler forstås:
- alle finansielle kontrakter eller aftaler om vilkår og betingelser, hvor rentesatsen for et indlån eller et udlån fastsættes første gang, og
 - eksisterende indlån og udlån, hvis vilkår og betingelser er ændret efter genforhandling.
- Aftaler om indlån og udlån, der indeholder en automatisk forlængelse af mellemværendet — dvs. en forlængelse, der sker uden husholdningens eller et ikke-finansielt selskabs aktive medvirken, og som ikke er betinget af en genforhandling af aftalens vilkår og betingelser, herunder af rentesatsen, betragtes ikke som nye forretninger.
22. Rentesatsen på nye forretninger skal for de relevante instrumentkategorier angive det vejede gennemsnit af de rentesatser for nye aftaler for så vidt angår indlån og udlån, der er indgået mellem rapporteringsenheden og husholdninger eller ikke-finansielle selskaber i referenceperioden, således som defineret i afsnit 32.
23. Ændringer i rentesatsen på variabelt forrentede mellemværender, hvor rentesatsen automatisk justeres af rapporteringsenheden, er ikke nye aftaler og skal derfor heller ikke betragtes som nye forretninger. For bestående aftaler skal sådanne ændringer i den variable rentesats ikke indgå i beregningen af rentesatsen for nye forretninger, men alene i rentesatsen for udestående forretninger.
24. En ændring på tidspunkt t_1 af en fast rentesats til en variabel rentesats (eller omvendt), som er aftalt ved kontraktperiodens start (t_0), betragtes ikke som en ny aftale, men som en del af de vilkår og betingelser, der blev aftalt på tidspunkt t_0 . Det betragtes derfor ikke som nye forretninger.
25. Bortset fra kassekreditter anses en husholdning eller et ikke-finansielt selskab normalt for have optaget lånet med dets fulde beløb ved kontraktperiodens start. I stedet for at hæve det fulde beløb ved kontraktperiodens start (tidspunkt t_0) kan en husholdning eller et ikke-finansielt selskab trække på et udlån i trancher på tidspunkt t_1 , t_2 , t_3 , etc. Det forhold, at låneprovenuet udbetales i trancher, er i sig selv irrelevant for MFI-rentestatistikken. Den aftale, der på tidspunkt t_0 er indgået mellem rapporteringsenheden og husholdningen eller det ikke-finansielle selskab, og som inkluderer en aftale om det fulde lånebeløb og om rentesatsen, skal komme til udtryk i MFI-rentestatistikken.

DEL 3

Referencetidspunkt

VII. Referencetidspunkt for MFI-rentesatser på udestående forretninger

26. På nationalt niveau skal NCB'erne bestemme, om MFI-rentesatserne på udestående forretninger — dvs. indikator 1 til 14 i tillæg 1 — skal beregnes som et øjebliksbillede af ultimoobservationer eller som implicite rentesatser på grundlag af periodegennemsnit. Den periode, der dækkes, skal være en måned.
27. Rentesatser på udestående forretninger, beregnet som et øjebliksbillede af ultimo-månedens observationer, skal beregnes som de vejede gennemsnit af de rentesatser, der anvendes på saldiene på indlånskonti og udlånskonti, på et bestemt tidspunkt på den sidste dag i måneden. På det tidspunkt skal rapporteringsenheden registrere de anvendte rentesatser og saldiene for alle husholdningers og ikke-finansielle selskabers indlån og udlån og på det grundlag beregne en vejet gennemsnitsrentesats for hver instrumentkategori. I modsætning til rentesatser, beregnet som månedens gennemsnit, opgøres MFI-rentestatistikken, beregnet på grundlag af observationer ultimo måneden, udelukkende på basis af udestående aftaler på tidspunktet for dataindsamlingen.

28. Rentesatser på udestående forretninger, beregnet som implicitte rentesatser på grundlag af månedens gennemsnit, skal beregnes som brøker med referencemånedens akkumulerede rentestrømme — dvs. påløbne renter på indlånskonti og på udlånskonti — i brøkens tæller og månedens gennemsnitssaldo på indlånskonti og udlånskonti i brøkens nævner. Ved referencemånedens udløb, skal rapporteringsenheden for hver instrumentkategori indberette månedens påløbne renter og referencemånedens gennemsnitlige saldi på indlånskonti og udlånskonti. I modsætning til rentesatser, beregnet på grundlag af observationer pr. ultimo måneden, skal MFI-rentestatistikken for udestående forretninger, beregnet på grundlag af månedlige gennemsnit, også inkludere aftaler, der var udestående i løbet af måneden, men som ikke eksisterer længere ved referencemånedens udgang. Månedens gennemsnitssaldo på indlånskonti og udlånskonti beregnes ideelt som dag til dag-gennemsnit af månedens saldi. Som minimum skal månedens gennemsnitssaldo på meget volatile instrumentkategorier, dvs. i det mindste indlån på anfordring, tidsindsud og kassekreditter, beregnes på grundlag af daglige balancetal. For alle andre instrumentkategorier skal den gennemsnitlige månedssaldo beregnes på grundlag af balancer, trukket ugentligt eller hyppigere. I en overgangsperiode af højst to års varighed kan observationer pr. ultimo måneden accepteres for udlån med en løbetid over fem år.

VIII. Referencetidspunkt for nye forretninger for så vidt angår indlån på anfordring, indlån med opsigelsesvarsel og kassekreditter

29. NCB'erne fastlægger, om MFI-rentesatserne for indlån på anfordring, indlån med opsigelsesvarsel og kassekreditter, dvs. indikator 1, 5, 6, 7, 12 og 23 som beskrevet i tillæg 2, skal beregnes som et øjebliksbillede af ultimoobservationer eller som implicitte rentesatser på grundlag af periodegennemsnit. Den periode, der dækkes, skal være en måned.
30. Svarende til satserne for udestående forretninger i tillæg 1 skal rentesatserne på indlån på anfordring, indlån med opsigelsesvarsel og kassekreditter opgøres som følger:
- a) Enten skal der beregnes et øjebliksbillede af observationer ultimo måneden, dvs. der skal beregnes et vejet gennemsnit af de rentesatser, der anvendes ved renteberegning på saldi for disse indlån og udlån, på et bestemt tidspunkt på den sidste dag i måneden. På det tidspunkt skal rapporteringsenheden registrere de anvendte rentesatser og saldiene for indlån på anfordring, indlån med opsigelsesvarsel og kassekreditter i forhold til husholdninger og ikke-finansielle selskaber og på det grundlag beregne en vejet gennemsnitssats for hver instrumentkategori. I modsætning til rentesatser, beregnet som månedens gennemsnit, opgøres MFI-rentestatistikken, beregnet på grundlag af observationer ultimo måneden, udelukkende på basis af aftaler, der er udestående på tidspunktet for dataindsamlingen.
 - b) Eller der skal beregnes implicitte rentesatser på grundlag af månedens gennemsnit, dvs. der skal beregnes brøker med månedens akkumulerede rentestrømme — dvs. påløbne renter på indlån og udlån — i brøkens tæller, mens nævneren er et dag til dag-gennemsnit af ind- eller udlånssaldi. Rapporteringsenhederne skal ultimo måneden indberette månedens påløbne renter på indlån på anfordring, indlån med opsigelsesvarsel og kassekreditter og månedens gennemsnitssaldo på indlånskonti og udlånskonti. For så vidt angår indlån på anfordring, indlån med opsigelsesvarsel og kassekreditter skal månedens gennemsnitlige saldo beregnes som et dag til dag-gennemsnit. I modsætning til rentesatser, beregnet på grundlag af observationer pr. ultimo måneden eller kvartalet, skal MFI-rentestatistikken for udestående forretninger, beregnet på grundlag af månedlige gennemsnit, også inkludere aftaler, der var udestående i løbet af måneden, men som ikke eksisterer længere ved referencemånedens udgang.
31. Ifølge afsnit 19 skal rapporteringsenhederne — for at beregne MFI-rentesatser på konti, hvis saldo kan veksle mellem kredit og debit — sondre mellem de perioder, hvor kontoen er i kredit, og de perioder, hvor kontoen er i debit. Hvis MFI-rentesatserne opgøres som et øjebliksbillede af observationer ultimo måneden, er det balancen pr. et bestemt tidspunkt på månedens sidste dag, der skal ligge til grund for afgørelsen af, om en konto er et indlån på anfordring eller en kassekredit. Hvis MFI-rentesatserne opgøres som implicitte rentesatser på grundlag af månedens dag til dag-gennemsnit, skal klassifikationen af kontoen som indlånskonto eller udlånskonto foretages på grundlag af den daglige ultimosaldo. Herefter skal der beregnes et dag til dag-gennemsnit af kreditsaldiene og et dag til dag-gennemsnit af debetsaldiene for på det grundlag at opgøre den månedens gennemsnitlige saldo, der udgør nævneren i den brøk, der anvendes ved beregning af den implicitte sats. Yderligere gælder, at der ved opgørelse af brøkens tæller skal skelnes mellem påløbne renter på indlånskonti og påløbne renter på udlånskonti. Rapporteringsenhederne skal ikke indberette vejede gennemsnitssats, der kombinerer (de lave) satser for indlån på anfordring med (de høje) satser på kassekreditter.

IX. Referencetidspunkt for nye forretninger (bortset fra indlån på anfordring, indlån med opsigelsesvarsel og kassekreditter)

32. MFI-rentesatser for nye forretninger på andre kontoformer end indlån på anfordring, indlån med opsigelsesvarsel og kassekreditter — dvs. alle de indikatorer, der er nævnt i tillæg 2, bortset fra indikator 1, 5, 6, 7, 12 og 23 — skal opgøres som periodegennemsnit. Den periode, der omfattes, skal være én hel måned.
33. For hver enkelt instrumentkategori skal rapporteringsenhederne opgøre en sats for nye forretninger som det vejede gennemsnit af alle de rentesatser, der er anvendt på nye aftaler i månedens løb. Disse rentesatser, der opgøres som månedsgennemsnit, indberettes til NCB'en i det medlemsland, hvor rapporteringsenheden er resident, suppleret med oplysninger om sammensætningen af indberetningsmånedens vægtgrundlag for hver enkelt instrumentkategori. Rapporteringsenhederne skal inddrage hele månedens nye aftaler.

DEL 4

Instrumentkategorier**X. Generelle bestemmelser**

34. Rapporteringsenhederne skal indberette MFI-rentestatistik for udestående forretninger for de instrumentkategorier, der er angivet i tillæg 1, og MFI-rentestatistik for nye forretninger for de instrumentkategorier, der er angivet i tillæg 2. Som angivet i afsnit 17 skal rentesatserne for indlån på anfordring, indlån med opsigelsesvarsel og kassekreditter være rentesatserne for nye forretninger og følgelig omfattet af tillæg 2, som angår nye forretninger. Da opgørelsesmetode og referencetidspunkt for indlån på anfordring, indlån med opsigelsesvarsel og kassekreditter imidlertid skal være de samme som for de øvrige indikatorer for udestående forretninger, gentages indikator, 5, 6, 7, 12 og 23 fra tillæg 2 i tillæg 1.
35. I nogle af de deltagende medlemsstater udbyder kreditinstitutter og andre institutioner muligvis ikke alle de i tillæg 1 og 2 angivne instrumentkategorier til residente husholdninger eller ikke-finansielle selskaber i de deltagende medlemsstater. I tilfælde, hvor den pågældende instrumentkategori ikke er relevant på nationalt niveau, kan der ses bort herfra i den pågældende deltagende medlemsstat. En instrumentkategori er irrelevant på nationalt niveau, hvis residente kreditinstitutter eller andre institutioner slet ikke udbyder et produkt af denne kategori til husholdninger eller ikke-finansielle selskaber, residente i de deltagende medlemsstater. Derimod skal der indberettes data, hvis der overhovedet gøres forretning i en instrumentkategori, uanset hvor beskedent forretningsomfanget måtte være.
36. For hver af de instrumentkategorier, der er defineret i tillæg 1 og 2, som er relevante for de bankforretninger, som residente kreditinstitutter og andre institutioner indgår med husholdninger og ikke-finansielle selskaber, residente i de deltagende medlemsstater, skal MFI-rentestatistikken opgøres på basis af alle de rentesatser, der anvendes på alle de produkter, der hører til en af disse instrumentkategorier. Dette indebærer, at de nationale NCB'er ikke må fastlægge en delmængde af nationale produkter inden for hver instrumentkategori, for hvilke der skal indberettes MFI-rentestatistik. I stedet skal der indberettes rentesatser for alle de produkter, den enkelte rapporteringsenhed udbyder. Som det fremgår af sidste afsnit i bilag I, behøver NCB'erne ikke at dække samtlige nationale produkter i stikprøven. De må imidlertid ikke udelukke en hel instrumentkategori med den begrundelse, at de involverede beløb er meget små. Det følger, at hvis en given instrumentkategori kun udbydes af en enkelt institution, skal denne institution indgå i stikprøven. Hvis en instrumentkategori ikke eksisterede i en deltagende medlemsstat på det tidspunkt, hvor stikprøven blev udtaget, men et nyt produkt inden for denne kategori efterfølgende bliver introduceret af en institution, skal denne institution medtages i stikprøven ved næste repræsentativitetskontrol. Hvis der udvikles et nyt produkt inden for en nationalt eksisterende instrumentkategori, skal institutionerne i stikprøven indberette det i den følgende indberetning, eftersom alle rapporteringsenheder skal indberette om alle deres produkter.
37. Undtaget fra reglen om indberetning af alle rentesatser for alle produkter er renter på nødlidende udlån og udlån til gældssanering. Som bestemt i afsnit 16 skal nødlidende udlån og udlån til gældssanering, som ydes til renter under markedsrenten, ikke indgå i MFI-rentestatistikken.

XI. Opdeling på valuta

38. MFI-rentestatistikken skal dække rentesatser, der anvendes af den potentielle rapporteringspopulation. Data om indlån og udlån i andre valutaer end euro kræves ikke indberettet på deltagende medlemsstats-niveau. Dette fremgår af tillæg 1 og 2, hvor alle indikatorer refererer til indlån og udlån i euro.

XII. Opdeling på sektorer

39. Bortset fra genkøbsforretninger skal alle indlån og udlån sektoropdeles i MFI-rentestatistikken. Tillæg 1 om udestående forretninger og tillæg 2 om nye forretninger sonder derfor mellem indikatorer i forhold til husholdningerne (inklusive nonprofit-institutioner rettet mod husholdninger)⁽¹⁾ og i forhold til ikke-finansielle selskaber⁽²⁾.
40. Indikator 5 i tillæg 1 og indikator 11 i tillæg 2 omhandler genkøbsforretninger. Selv om forrentningen i forbindelse med genkøbsforretninger ikke i alle deltagende medlemslande er uafhængig af holdersektoren, kræves på deltagende medlemsstats-niveau ingen sektoropdeling af genkøbsforretninger på husholdninger og ikke-finansielle selskaber. Da genkøbsforretninger må antages hovedsageligt at være meget kortfristede, kræves der på deltagende medlemsstats-niveau heller ingen løbetidsopdeling af genkøbsforretninger. MFI-renten for genkøbsforretninger skal ikke henføres til én sektor, men dække begge sektorer under ét.

⁽¹⁾ S.14 og s.15 tilsammen, som defineret i Det Europæiske Nationalregnskabssystem (ENS) 1995, som indeholdt i bilag A til Rådets forordning (EF) nr. 2223/96 af 25. juni 1996 om det europæiske national- og regionalregnskabssystem i Det Europæiske Fællesskab.

⁽²⁾ S.11, som defineret i ENS 1995.

41. Indikator 5 og 6 i tillæg 2 refererer til indlån med opsigelsesvarsel fra husholdninger. På deltagende medlemsstats-niveau skal såvel rentesatsen som vægten af indlån med opsigelsesvarsel omfatte sådanne indlån fra såvel husholdninger som fra ikke-finansielle selskaber, dvs. begge sektorer skal betragtes under ét, og indlånet skal henføres til husholdningssektoren. På deltagende medlemsstats-niveau kræves ingen sektoropdeling.

XIII. Opdeling på instrumenttype

42. Med mindre andet fremgår af de følgende afsnit, følger opdelingen på instrumenter i MFI-rentestatistikken og definitionen af de forskellige instrumenttyper de aktiv- og passivkategorier, der fremgår af del 3 i bilag I til Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 2423/2001 af 22. november 2001 om den konsoliderede balance for monetære finansielle institutioner (MFI-sektoren (ECB/2001/13) ⁽¹⁾).
43. MFI-rentesatser på indlån på anfordring, dvs. indikator 1 og 7 i tillæg 2, omfatter alle indlån på anfordring, uanset om de er rentebærende eller ej. Ikke-rentebærende indlån på anfordring indgår derfor i MFI-rentestatistikken.
44. I MFI-rentestatistikken defineres kassekreditter, dvs. indikator 12 og 23 i tillæg 2, som løbende konti i debet. Rentesatsen på kassekreditter skal være den rentesats, der anvendes, når et indlån på anfordring bliver negativt, dvs. indlånet på anfordring og kassekreditten er knyttet til den samme konto. I modsætning til udlån til virksomheder med løbetid på op til et år, forbrugerkreditter og andre udlån til husholdninger med en løbetid på op til et år, er der ikke knyttet nogen løbetid til kassekreditter, og som hovedregel er de med bevilget maksimum, der kan udnyttes uden forudgående advisering til banken. Normalt fastsætter kreditinstituttet eller anden institution den øvre grænse og den maksimale løbetid for husholdningens eller det ikke-finansielle selskabs træk på kassekreditten. MFI-rentestatistikken skal omfatte alle kassekreditter, uanset om kreditten er inden for eller har overskredet det maksimum, der er aftalt mellem rapporteringsenheden og husholdningen eller det ikke-finansielle selskab. Strafafgifter på overtræk, der indgår sammen med andre omkostninger — f.eks. i form af særlige gebyrer — skal ikke medtages ved opgørelsen af den annualiserede aftalte rentesats som defineret i afsnit 1, fordi denne kun skal omfatte et udlåns egentlige rentelemment.
45. I MFI-rentestatistikken omfatter nye forretninger for så vidt angår andre udlån til ikke-finansielle selskaber, dvs. indikator 24 til 29 i tillæg 2, alle udlån bortset fra kassekreditter, uanset deres størrelse, til virksomheder. Udlån til ikke-finansielle selskaber i tillæg 1 (dvs. udestående forretninger) følger definitionen i del 3 i bilag I til forordning (EF) nr. 2423/2001 (ECB/2001/13) og omfatter også kassekreditter.
46. I MFI-rentestatistikken omfatter nye forretninger for så vidt angår forbrugerkreditter til husholdninger, dvs. indikator 13, 14, 15 og 30 i tillæg 2, alle udlån bortset fra kassekreditter, der er ydet med det formål at finansiere personligt forbrug af varer og tjenester. Forbrugerkredit i tillæg 1 (dvs. udestående forretninger) følger definitionen i del 3 i bilag I til forordning (EF) nr. 2423/2001 (ECB/2001/13) og omfatter også kassekreditter.
47. Lån til husholdninger til boligkøb, dvs. indikator 6 til 8 i tillæg 1 og indikator 16 til 19 og 31 i tillæg 2, kan være ydet med eller uden sikkerhed. Sikrede udlån kan have sikkerhed i selve ejendommen eller i andre aktiver. MFI-rentestatistikken skal omfatte udlån med og uden sikkerhed uden sontring. I MFI-rentestatistikken defineres nye forretninger for så vidt angår udlån til husholdninger til boligkøb, dvs. indikator 16 til 19 og 31 i tillæg 2, som udlån bortset fra kassekreditter, ydet til boligformål, herunder byggeri og forbedring af egen bolig. Udlån til husholdninger til boligkøb i tillæg 1 (dvs. udestående forretninger) følger definitionen i del 3 i bilag I til forordning (EF) nr. 2423/2001 (ECB/2001/13) og omfatter også kassekreditter.
48. I MFI-rentestatistikken omfatter nye forretninger for så vidt angår udlån til husholdninger til andre formål, dvs. indikator 20 til 22 i tillæg 2, alle udlån bortset fra kassekreditter, der er bevilget til erhvervsformål, til konsolidering af gæld, til uddannelse osv. Andre udlån til husholdninger i tillæg 1 (dvs. udestående forretninger) følger definitionen i del 3 i bilag I til forordning (EF) nr. 2423/2001 (ECB/2001/13) og omfatter også kassekreditter.
49. I MFI-rentestatistikken for udestående forretninger dækker forbrugerkredit, udlån til husholdninger til boligkøb samt andre udlån til husholdninger tilsammen alle udlån, som residente kreditinstitutter og andre institutioner har ydet til husholdninger.
50. I MFI-rentestatistikken for nye forretninger dækker kassekreditter, forbrugerkreditter til husholdninger, udlån til husholdninger til boligkøb og udlån til husholdninger til andre formål alle udlån, som residente kreditinstitutter eller andre institutioner har ydet til husholdninger.

⁽¹⁾ EFT L 333 af 17.12.2001, s. 1.

XIV. Opdeling på beløbskategori

51. For andre udlån til ikke-finansielle selskaber, dvs. indikator 24 til 29 i tillæg 2, skal der sondres mellem to beløbskategorier, dvs. »op til og med 1 mio. EUR« og »over 1 mio. EUR«. Beløbene refererer til den lånetransaktion, der betragtes som en ny forretning, og omfatter ikke den samlede aftale mellem det ikke-finansielle selskab og rapporteringsenheden.

XV. Opdeling på oprindelig løbetid, opsigelsesvarsel eller oprindelig rentefikseringsperiode

52. Afhængig af instrumenttype og af, om MFI-rentestatistikken refererer til udestående forretninger eller til nye forretninger, skal statistikken angive en opdeling efter oprindelig løbetid, efter opsigelsesvarslets længde eller efter oprindelig rentefikseringsperiode. Disse opdelinger skal ske i form af tidsbånd eller tidsintervaller. For eksempel skal rentesatsen på indlån med oprindelig løbetid på op til to år referere til den gennemsnitlige rentesats på alle indlån med oprindelig løbetid på mellem to dage og til og med to år.
53. Opdelingen efter oprindelig løbetid og opsigelsesvarslets længde skal ske i overensstemmelse med de definitioner, der er givet i del 3 i bilag I til forordning (EF) nr. 2423/2001 (ECB/2001/13). Der skal foretages en opdeling af rentesatser på udestående forretninger efter oprindelig løbetid for alle indlåns kategorier bortset fra genkøbsforretninger og for alle udlåns kategorier, som angivet i tillæg 1. Der skal også foretages en opdeling af rentesatser for nye forretninger efter oprindelig løbetid for så vidt angår tidsindskud og efter opsigelsesvarslets længde for så vidt angår indlån med opsigelsesvarsel, som angivet i tillæg 2.
54. Udlånsrentesatser for nye udlånsforretninger i tillæg 2 skal opdeles efter længden af den periode efter aftalens indgåelse, i hvilken rentesatserne ifølge lånekontrakten er fastfrosset. I MFI-rentestatistikken defineres den oprindelige rentefikseringsperiode som den tidsperiode, bestemt ved kontraktperiodens start, i hvilken udlånets forrentning er uforanderlig. Den oprindelige rentefikseringsperiode kan være kortere end eller lig udlånets oprindelige løbetid. Renten betragtes kun som uforanderlig, hvis den er defineret som en præcist angivet procent, f.eks. 10 %, eller er defineret i forhold til en referencerente på et bestemt tidspunkt, f.eks. seks måneders Euribor plus 2 procentpoint pr. en bestemt dato og klokkeslæt. Hvis der ved en kontraktperiodes start mellem husholdningen eller det ikke-finansielle selskab og rapporteringsenheden er aftalt en bestemt metode til beregning af udlånsrenten — f.eks. 6 Måneders Euribor plus 2 procentpoint i tre år — skal dette ikke betragtes som oprindelig rentefiksering, idet den faktiske forrentning kan ændre sig igennem den treårige aftaleperiode. MFI-rentestatistikken for nye udlånsforretninger skal alene afspejle den rentesats, der ved kontraktperiodens start blev aftalt for den oprindelige rentefikseringsperiode, eller som er fastlagt efter en genforhandling af udlånets vilkår. Hvis rentesatsen efter udløb af den oprindelige rentefikseringsperiode automatisk ændres til en variabel rentesats, skal dette ikke afspejles i MFI-rentestatistikken for nye forretninger, men alene i rentesatserne for udestående forretninger.
55. For så vidt angår forbrugerkreditter til husholdninger og udlån til husholdninger til andre formål samt udlån til ikke-finansielle selskaber op til 1 mio. EUR og over 1 mio. EUR skal der sondres mellem følgende tre oprindelige rentefikseringsperioder:
- variabel rente og op til og med et års oprindelig rentefiksering
 - over et og op til og med fem års oprindelig rentefiksering, og
 - over fem års oprindelig rentefiksering.
56. For så vidt angår udlån til husholdninger til boligkøb skal der sondres mellem følgende fire oprindelige rentefikseringsperioder:
- variabel rente og op til og med et års oprindelig rentefiksering
 - over et og op til og med fem års oprindelig rentefiksering
 - over fem og op til og med ti års oprindelig rentefiksering, og
 - over ti års oprindelig rentefikseringsperiode.
57. Udlån uden rentefiksering skal klassificeres sammen med variabelt forrentede udlån i gruppen af udlån med op til et års oprindelig rentefiksering.

DEL 5

Indberetningsforpligtelser

58. For at kunne udlede aggregater for alle de deltagende medlemsstater, for alle de i tillæg 1 og 2 angivne instrumenter, aggregeres på tre niveauer.

XVI. Aggregering foretaget af rapporteringsenhederne

59. Første aggregering foretages af rapporteringsenhederne som fastsat i afsnit 60 til 65. NCB'erne kan dog også kræve, at rapporteringsenhederne indberetter data om enkeltlån. Disse data indberettes til NCB'en i den deltagende medlemsstat, hvor rapporteringsenheden er resident.

60. Hvis rentesatserne, der vedrører udestående forretninger, dvs. for indikator 1 til 14 i tillæg 1, er opgjort som et øjebliksbillede af observationer ultimo måneden, skal rapporteringsenhederne i overensstemmelse med forordningens definitioner og bestemmelser indberette vejede gennemsnitsrenter pr. ultimo måneden.
61. Hvis rentesatserne, der vedrører udestående forretninger, dvs. for indikator 1 til 14 i tillæg 1, er opgjort som implicitte rentesatser på grundlag af månedens gennemsnit, skal rapporteringsenhederne i overensstemmelse med forordningens definitioner og bestemmelser for hver instrumentkategori indberette månedens påløbne renter og månedens gennemsnitssaldo på indlån og udlån.
62. Hvis rentesatserne for indlån på anfordring, indlån med opsigelsesvarsel og kassekreditter, dvs. indikator 1, 5, 6, 7, 12 og 23 i tillæg 2, er opgjort som et øjebliksbillede af observationer ultimo måneden, skal rapporteringsenhederne i overensstemmelse med forordningens definitioner og bestemmelser for hver instrumentkategori indberette vejede gennemsnitsrenter pr. ultimo måneden. Herudover skal rapporteringsenhederne for kassekreditter, dvs. indikator 12 og 33 i tillæg 2, indberette udestående saldi pr. ultimo måneden.
63. Hvis rentesatserne for indlån på anfordring, indlån med opsigelsesvarsel og kassekreditter, dvs. indikator 1, 5, 6, 7, 12, og 23 i tillæg 2, er opgjort som implicitte rentesatser på grundlag af månedens gennemsnit, skal rapporteringsenhederne i overensstemmelse med forordningens definitioner og bestemmelser for hver instrumentkategori indberette påløbne renter i løbet af måneden. Herudover skal rapporteringsenhederne for kassekreditter, dvs. indikator 12 og 33 i tillæg 2, indberette udestående saldi pr. ultimo måneden.
64. For de instrumentkategorier, der vedrører nye forretninger, dvs. for indikator 2 til 4, 8 til 11, 13 til 22 samt 24 til 31 i tillæg 2, skal rapporteringsenhederne i overensstemmelse med forordningens definitioner og bestemmelser indberette vejede gennemsnitsrenter for hver instrumentkategori. Herudover skal rapporteringsenhederne for hver af indikatorerne 2 til 4, 8 til 11, 13 til 22 samt 24 til 29 i tillæg 2 for hver instrumentkategori indberette beløbsomfanget af månedens nye forretninger.
65. Kreditinstitutter og andre institutioner, der af en NCB har fået tilladelse til at indberette til MFI-rentestatistikken sammen som en gruppe, skal betragtes som én nominel rapporteringsenhed og skal tilvejebringe de data, der er defineret i afsnit 60 til 62 for gruppen under ét. Herudover skal den nominelle rapporteringsenhed årligt og for hver instrumentkategori indberette antallet af institutioner i gruppen og variansen af rentesatserne mellem institutionerne. Opgørelse af antallet af institutioner i gruppen og beregningen af variansen skal ske for oktober måned og skal indberettes sammen med data for oktober.

XVII. Nationale, vejede gennemsnitsrentesatser

66. Anden aggregering foretages af NCB'erne. NCB'erne aggregerer rentesatserne og alle de tilknyttede beløb over alle de nationale rapporteringsenheder til en national, vejet gennemsnitsrentesats for hver instrumentkategori. Disse data indberettes til Den Europæiske Centralbank (ECB).
67. NCB'erne indberetter i overensstemmelse med forordningens definitioner og bestemmelser en national, vejet gennemsnitsrentesats for udestående forretninger for hver instrumentkategori, dvs. for indikator 1 til 14 i tillæg 1.
68. NCB'erne indberetter i overensstemmelse med forordningens definitioner og bestemmelser en national, vejet gennemsnitsrentesats for nye forretninger for hver instrumentkategori, dvs. for indikator 1 til 31 i tillæg 2. Herudover indberetter NCB'erne for hver af indikatorerne 2 til 4 og 8 til 29 i tillæg 2 for hver instrumentkategori beløbsomfanget på nationalt niveau af referencemånedens nye forretninger. De indberettede beløb for nye forretninger skal være for totalpopulationen, \hat{Y} , dvs. de skal dække hele den potentielle rapporteringspopulation. Hvor rapporteringsenhederne er udvalgt ved en stikprøve, skal der derfor bruges opregningsfaktorer til udledning af tal for hele populationen på nationalt niveau ⁽¹⁾. Opregningsfaktorerne skal beregnes som de reciprokke værdier af udvælgelses-sandsynlighederne, π_i , dvs. som $1/\pi_i$. Totalpopulationen, \hat{Y} af nye forretninger skal derefter estimeres ved hjælp af følgende formel ⁽²⁾:

$$\hat{Y} = \sum_{i \in s} \frac{y_i}{\pi_i}$$

hvor:

y_i er nye forretninger i institution i , og

π_i er sandsynligheden for at udvælge institution i .

⁽¹⁾ Hvor det antages, at estimatet for stikprøvens gennemsnitsrente er identisk med estimatet for den vejede gennemsnitsrente i hele den potentielle rapporteringspopulation, kræves der ikke beregnet opregningsfaktorer.

⁽²⁾ Kendt som Hovitz-Thompson-estimatoren.

69. NCB'erne indberetter MFI-rentesatser på udestående forretninger og for nye forretninger til ECB med fire decimaler. Dette berører ikke NCB'ernes valg med hensyn til den detaljeringsgrad, de måtte kræve i deres dataindsamling. I de offentliggjorte resultater medtages højst to decimaler.
70. NCB'erne redegør i de metodologiske noter, der ledsager indberetningen af nationale data, for regulerende bestemmelser, der påvirker MFI-rentestatistikken.
71. NCB'er, der udvælger rapporteringsenheder gennem en stikprøve, indberetter et estimat over den oprindelige stikprøves stikprøvefejl. I takt med at stikprøven vedligeholdes og fornyes, indberettes nye estimater.

XVIII. Aggregerede resultater for de deltagende medlemsstater

72. Den afsluttende aggregering af instrumentkategorierne fra de enkelte deltagende medlemsstater til alle deltagende medlemsstater under ét foretages af ECB.

DEL 6

Behandling af konkrete produkter

73. Behandlingen af de produkter, som er defineret i afsnit 74 til 82, anvendes som model for produkter med tilsvarende karakteristika.
74. Step-up (step-down)-indlån eller -udlån er indlån eller udlån med fast løbetid og med en rente, der stiger (falder) fra år til år med et på forhånd fastlagt antal procentpoint. Step-up (step-down)-indlån og -udlån er instrumenter med fast rente i hele lånets løbetid. Renten og udlånets eller indlånets øvrige vilkår bliver aftalt for hele kontraktens løbetid på tidspunktet for aftalens indgåelse, t_0 . Som eksempel på et step-up-indlån kan nævnes et indlån med en aftalt løbetid på fire år, hvor renten det første år er 5 %, det andet år 7 %, 9 % i det tredje år og 13 % i det fjerde år. Den annualiserede aftalte rentesats på nye forretninger, som pr. tidspunkt t_0 skal dækkes af MFI-rentestatistikken, skal være det geometriske gennemsnit af faktorerne »1+renten«. I overensstemmelse med afsnit 3 kan NCB'erne kræve, at rapporteringsenhederne anvender NDER for denne produkttype. Den annualiserede aftalte rentesats på udestående forretninger, som skal dækkes fra tidspunkt t_0 til tidspunkt t_3 , er den rentesats, som rapporteringsenheden anvender på tidspunktet for opgørelsen af MFI-rentestatistikken, dvs. i eksemplet med et indlån med en løbetid på fire år 5 % på tidspunkt t_0 , 7 % på tidspunkt t_1 , 9 % på tidspunkt t_2 og 13 % på tidspunkt t_3 .
75. Kreditkortordninger kan være knyttet til et indlån på anfordring. Når husholdningen eller det ikke-finansielle selskab indgår en aftale med et kreditinstitut eller en anden institution om en kreditkortordning, kan de have muligheden for at udligne kontoens saldo helt eller delvist med bestemte intervaller ved automatisk debitering af et indlån på anfordring (betaling via betalingsautomat eller ved check forekommer også). Hvis der er dækning på den konto, som husholdningen eller det ikke-finansielle selskab ønsker debiteret som led i denne betaling, beregnes der ingen rente. Er der ikke dækning, men har kreditinstituttet eller institutionen godkendt trækket på kontoen, bliver anfordringsindlånet til en kassekredit. Den rente, som rapporteringsenheden beregner sig på denne kassekredit, skal indgå i MFI-rentestatistikken.
76. Kreditrammer er sædvanligvis knyttet til en kassekredit. De kan også være ydet under en »rammebevilling«, som giver kunden mulighed for at trække på forskellige udlånskonti, op til et vist samlet maksimumbeløb gældende for udlånskontiene tilsammen. På tidspunktet for indgåelse af en sådan rammebevilling er det ikke fastlagt, hvilken form for kredit der vil være tale om, og/eller tidspunkt for træk på kreditten, men en række forskellige muligheder kan være aftalt. Sådanne rammebevillinger skal ikke indgå i MFI-rentestatistikken. Derimod skal et udlån, omfattet af en rammebevilling, indgå som en ny forretning og afspejles i statistikken over udestående forretninger, så snart det er trukket. Behandlingen af udlånet i statistikken for nye forretninger vil afhænge af den kontotype, som kunden vælger til at trække på kreditrammen, i overensstemmelse med afsnit 17, 20 og 21.
77. Der kan forekomme særlige opsparingskonti, der forrentes med en basisrente plus et tillæg bestemt af kundeforholdets varighed og/eller af væksten i indlånssaldoen. På det tidspunkt, hvor indskuddet foretages første gang, er det ikke sikkert, om tillægget nogensinde vil blive aktuelt. Betalingen af tillægget afhænger af husholdningens eller det ikke-finansielle selskabs fremtidige, ukendte opsparingsadfærd. Pr. konvention skal sådanne tillæg, der er afhængige af kundeforholdets varighed eller af en vækst i indlånssaldoen, som husholdningen eller det ikke-finansielle selskab ikke kender på tidspunktet for det første indskud, ikke inkluderes i den annualiserede aftalte rentesats for nye forretninger. Den annualiserede aftalte rentesats skal altid afspejle de rentesatser, rapporteringsenheden anvender på det tidspunkt, hvor MFI-rentesatserne beregnes. Forekommer sådanne tillæg, baseret på kundeforholdets varighed eller på væksten i kontoens saldo, skal de følgelig reflekteres i statistikken over udestående forretninger.
78. Udlån kan tilbydes husholdningerne eller de ikke-finansielle selskaber med en tilknyttet derivataftale, dvs. en aftale om en renteswap, om et renteloft (cap) eller om en mindsterente (floor) tilknyttet. Pr. konvention medtages sådanne tilknyttede derivataftaler ikke ved beregning af den annualiserede aftalte rentesats for nye forretninger. Den annualiserede, aftalte rentesats skal altid afspejle de rentesatser, rapporteringsenheden anvender på det tidspunkt, hvor MFI-rentesatserne beregnes. Hvor rapporteringsenheden tilpasser den rentesats, der pålægges husholdningen eller det ikke-finansielle selskab til en sådan derivataftale, skal det afspejles i statistikken for udestående forretninger.

79. Indlån kan undertiden bestå af to komponenter: et tidsindskud, som forrentes med en fast rentesats, og en indbygget derivataftale med et afkast knyttet til udviklingen i et bestemt aktieindeks eller en bilateral valutakurs, dog med et garanteret minimumsafkast på 0 %. De to komponenter kan have samme eller forskellig løbetid. Den annualiserede aftalte rentesats for nye forretninger skal udelukkende omfatte rentesatsen på tidsindskuddet, da det afspejler aftalen mellem indskyder og rapporteringsenhed, og da denne rentesats er kendt, når indskuddet foretages. Afkastet af indlånets andet element, knyttet til udviklingen i et aktieindeks eller i en bilateral valutakurs, kendes kun ex post, når produktet udløber, og kan derfor ikke indgå i opgørelsen af rentesatsen for nye forretninger. Derfor skal kun det garanterede minimumsafkast på 0 % indgå. Den annualiserede aftalte rentesats for udestående forretninger skal altid afspejle de rentesatser, rapporteringsenheden anvender på det tidspunkt, hvor MFI-rentesatserne beregnes. Frem til løbetidens udløb skal renten på tidsindskud indgå sammen med det garanterede minimumsafkast på tidsindskuddet med den indbyggede derivataftale. Først ved løbetidens udløb skal MFI-rentesatserne på udestående forretninger afspejle den rente, der er tilskrevet kontoen af rapporteringsenheden.
80. Indlån med løbetid over to år, som defineret i del 3 af bilag I til forordning (EF), nr. 2423/2001 (ECB/2001/13), kan indeholde pensionsopsparingskonti. Hovedparten af indlån på pensionsopsparingskonti er placeret i værdipapirer, og forrentningen af kontiene er derfor afhængig af afkastet på de underliggende værdipapirer. Den resterende del af indlån på pensionsopsparingskonti holdes kontant, og renten til denne del af indlånet fastsættes af kreditinstituttet eller anden institution på samme måde som renten på andre indlånskonti. På tidspunktet for indskuddet på en pensionsopsparingskonto er husholdningens samlede afkast af kontoen ukendt og kan også være negativt. Ligeledes er der på tidspunktet for indskuddet ikke mellem husholdningen og kreditinstituttet eller anden institution aftalt nogen bestemt forrentning for så vidt angår den del af indskuddet, der placeres i værdipapirer, men kun for den resterende del af indskuddet. Følgelig skal MFI-rentestatistikken kun omfatte den del af indlånet, der ikke er placeret i værdipapirer. Den annualiserede aftalte rentesats, der skal indberettes for nye forretninger, er den rentesats, der på indlånstidspunktet er aftalt mellem husholdningen og rapporteringsenheden for den del af indlånet, der ikke er placeret i værdipapirer. Den annualiserede aftalte rentesats for udestående forretninger skal være den rentesats, som rapporteringsenheden anvender på den del af pensionsopsparingskontiene, der ikke er placeret i værdipapirer på tidspunktet for beregning af MFI-rentesatserne.
81. Boligopsparingskonti er langfristede, lavt forrentede opsparingsordninger, som efter en bestemt opsparingsperiode giver husholdningen eller det ikke-finansielle selskab ret til et udlån til boligkøb til favørrente. I overensstemmelse med del 3 i bilag I til forordning (EF) nr. 2423/2001 (ECB/2001/13) skal disse opsparingskonti klassificeres under tidsindskud med løbetid over to år, så længe de har karakter af indlånskonti. Så snart de overgår til at blive udlånskonti, skal de klassificeres som udlån til husholdningerne til boligkøb. Rapporteringsenhederne skal indberette de rentesatser, der er aftalt på tidspunktet for det første indskud, som rentesatser på nye indlånsforretninger. Det hertil svarende beløbsomfang af nye forretninger skal være det beløb, der er blevet indskudt. Væksten over tiden i det indskudte beløb indgår kun i de udestående forretninger. På det tidspunkt, hvor indlånet ændres til et udlån, registreres dette udlån under nye udlånsforretninger. Udlånsrentesatsen er den favørrentesats, rapporteringsenheden tilbyder. Vægten udgøres af det samlede lånebeløb, der er bevilget husholdningen eller det ikke-finansielle selskab.
82. I henhold til del 3 i bilag I til forordning (EF) nr. 2423/2001 (ECB/2001/13) klassificeres den franske boligspareordning »plan d'épargne-logement« (PEL) som et tidsindskud med løbetid på over to år. Staten fastsætter vilkårene for disse PEL'er og fastsætter rentesatsen, som er uændret i hele indlånets løbetid, dvs. hver generation af PEL forrentes med den samme rentesats. PEL'er er regulerede langfristede opsparingsordninger, hvor indskuddet først kan hæves efter fire år, og hvor kunden hvert år skal indskyde et minimumsbeløb, fastlagt i ordningen, men har adgang til at forøge indskuddet når som helst, mens ordningen løber. Rapporteringsenhederne skal indberette det oprindelige indskud ved åbningen af en PEL under nye forretninger. Det beløb, der oprindeligt indskydes på en PEL, kan være meget beskedent, og følgelig er også den vægt, der tildeles renten på det nyetablerede mellemværende, relativt lille. Ved denne metode sikres det, at rentesatsen på nye forretninger altid afspejler vilkårene for den løbende generation af PEL. Ændringer i rentesatsen for nye PEL'er skal afspejles i rentesatsen for nye forretninger. Forbrugernes omlægning af deres portefølje fra et langfristet indlån til en eksisterende PEL skal ikke afspejles i rentesatsen på nye forretninger, men alene i rentesatsen på udestående forretninger. Ved fireårsperiodens afslutning kan kunden enten anmode om et udlån til favørrente eller forny kontrakten. Da kontraktfornyelsen sker automatisk og uden kundens aktive medvirken, og da vilkår og betingelser for kontrakten — inklusive forrentningen — ikke genforhandles, betragtes denne fornyelse i overensstemmelse med afsnit 21 ikke som en ny forretning. Ved kontraktens fornyelse har kunden adgang til at foretage yderligere indskud, forudsat at det udestående beløb ikke overstiger et bestemt loft, og forudsat at kontrakten ikke overskrider den fastsatte maksimale løbetidsgrænse. Hvis beløbsloftet eller løbetidsgrænsen er nået, indefrys kontrakten. I så tilfælde bevarer husholdningen eller det ikke-finansielle selskab låneretten og opnår stadig en rente i overensstemmelse med de betingelser, der var gældende ved åbningen af PEL — forudsat at pengene forbliver i bankens bøger. Staten tildeler PEL et subsidie i form af en overrente over den rente, kreditinstituttet tilbyder. I overensstemmelse med afsnit 6 er det kun den del af renten, der tilbydes af kreditinstituttet eller anden institution, der skal indgå i MFI-rentestatistikken. Der skal ses bort fra statssubsidiet, som betales gennem, men ikke af, kreditinstituttet eller en anden institution.

Tillæg 1

Instrumentkategorier for rentesatser på udestående forretninger

Der skal beregnes en annualiseret aftalt rentesats (AAR) ⁽¹⁾ for hver af følgende instrumentkategorier ⁽²⁾ ⁽³⁾. Hvis opgørelsen finder sted på grundlag af et øjebliksbillede af observationer ultimo måneden, skal rapporteringsenhederne for hver indikator indberette et vejet gennemsnit af rentesatser. Hvis der derimod er tale om implicitte renter, opgjort som månedens gennemsnit, skal rapporteringsenhederne for hver indikator indberette de påløbne renter og de gennemsnitlige indlånssaldi og udlånssaldi i overensstemmelse med forordningens definitioner og bestemmelser.

	Sektor	Instrumenttype	Oprindelig løbetid	Indikatornummer for udestående forretninger	Indberetningsforpligtelse
Indlån i EUR	Fra husholdninger (*)	Tidsindskud	Op til 2 år	1	AAR
			Over 2 år	2	AAR
	Fra ikke-finansielle selskaber	Tidsindskud	Op til 2 år	3	AAR
			Over 2 år	4	AAR
	Genkøbsforretninger			5	AAR
Udlån i EUR	Til husholdninger (*)	Til boligkøb	Op til 1 år	6	AAR
			Over 1 og op til 5 år	7	AAR
			Over 5 år	8	AAR
		Forbrugerkredit og andre udlån	Op til 1 år	9	AAR
			Over 1 og op til 5 år	10	AAR
			Over 5 år	11	AAR
	Til ikke-finansielle selskaber	Op til 1 år	12	AAR	
		Over 1 og op til 5 år	13	AAR	
		Over 5 år	14	AAR	

(*) Inklusive nonprofit-institutioner rettet mod husholdninger.

For de følgende instrumentkategorier, der er indeholdt i tillæg 2, skal begrebet »nye forretninger« udvides til at omfatte hele balancen, dvs. udestående saldi ⁽²⁾ ⁽³⁾, og der skal beregnes en annualiseret aftalt rentesats (AAR) ⁽¹⁾. Hvis opgørelsen finder sted på grundlag af et øjebliksbillede af observationer ultimo måneden, skal rapporteringsenhederne for hver indikator indberette en vejet gennemsnitsrentesats. Hvis grundlaget derimod er implicitte rentesatser på basis af månedsgennemsnit, skal rapporteringsenhederne for hver indikator indberette påløbne renter og en gennemsnitssaldo for indlånssaldi og udlånssaldi ved anvendelse af forordningens definitioner og bestemmelser. Derudover skal alle rapporteringsenheder for indikator 12 og 23 indberette udestående saldi ultimo måneden.

	Sektor	Instrumenttype	Opsigelsesvarslets længde	Indikatornummer for nye forretninger	Indberetningsforpligtelse
Indlån i EUR	Fra husholdninger (*)	Indlån på anfordring		1	AAR
		Indlån med opsigelsesvarsel (**)	Op til 3 måneder	5	AAR
			Over 3 måneder	6	AAR
	Fra ikke-finansielle selskaber	Indlån på anfordring		7	AAR

⁽¹⁾ Eller den effektive rente, snævert defineret (NDER).

⁽²⁾ I en deltagende medlemsstat, hvor en af de følgende instrumentkategorier ikke anvendes i de bankforretninger, som residente kreditinstitutter eller andre institutioner indgår med husholdninger eller ikke-finansielle selskaber, som er residente i de deltagende medlemsstater, kan der ses bort fra instrumentkategorien.

⁽³⁾ I den følgende tabel betyder »op til« »op til og med«.

	Sektor	Instrumenttype	Opsigelsesvarslets længde	Indikatornummer for nye forretninger	Indberetningsforpligtelse
Udlån i EUR	Til husholdninger (*)	Kassekredit		12	AAR, beløb
	Til ikke-finansielle selskaber	Kassekredit		23	AAR, beløb

(*) Inklusive nonprofit-institutioner rettet mod husholdninger.

(**) I denne instrumentkategori skal husholdninger og ikke-finansielle selskaber slås sammen og allokeres til husholdningssektoren, idet denne står for ca. 98 % af saldi for indlån med opsigelsesvarsel i de deltagende medlemsstater under ét.

Tillæg 2

Instrumentkategorier for rentesatser for nye forretninger

Der skal beregnes en annualiseret aftalt rentesats (AAR) ⁽¹⁾ for følgende instrumentkategorier ⁽²⁾ ⁽³⁾. Hvis rentesatserne for indlån på anfordring, indlån med opsigelsesvarsel og kassekreditter, dvs. indikator 1, 5, 6, 7, 12 og 23, beregnes som

- et øjeblikksbillede af observationer ultimo måneden, skal rapporteringsenhederne for hver af indikatorerne 1 til 29 indberette en vejet gennemsnitsrentesats og derudover for indikator 2 til 4, 8 til 11, 13 til 22 samt 24 til 29 tillige omfanget af nye forretninger indgået i løbet af måneden i overensstemmelse med forordningens definitioner og bestemmelser
- implicite rentesatser opgjort som månedsgennemsnit, skal rapporteringsenhederne for hver af indikatorerne 2 til 4, 8 til 11, 13 til 22 samt 24 til 31 indberette en vejet gennemsnitsrentesats og derudover omfanget af nye forretninger for måneden. For indikator 1, 5, 6, 7, 12 og 23 skal de indberettede påløbne renter og saldi for indlånskonti og udlånskonti i overensstemmelse med forordningens definitioner og bestemmelser.

Alle rapporteringsenheder skal for kassekreditter, dvs. indikator 12 og 23, indberette udestående saldi ultimo måneden.

	Sektor	Instrumenttype	Oprindelig løbetid, opsigelsesvarsel, oprindelig rentefikseringsperiode	Indikatornummer for nye forretninger	Indberetningsforpligtelse
Indlån i euro	Fra husholdninger (*)	Indlån på anfordring (***)		1	AAR
		Tidsindskud	Op til 1 års løbetid	2	AAR, beløb
			Over 1 og op til 2 års løbetid	3	AAR, beløb
			Over 2 års løbetid	4	AAR, beløb
		Indlån med opsigelsesvarsel (**) (***)	Op til 3 måneders opsigelsesvarsel	5	AAR
			Over 3 måneders opsigelsesvarsel	6	AAR
	Fra ikke-finansielle selskaber	Indlån på anfordring (***)		7	AAR
		Tidsindskud	Op til 1 års løbetid	8	AAR, beløb
			Over 1 og op til 2 års løbetid	9	AAR, beløb
			Over 2 års løbetid	10	AAR, beløb
	Genkøbsforretninger			11	AAR, beløb
Lån i euro	Til husholdninger (*)	Kassekredit (***)		12	AAR, beløb
		Forbrugerkredit	Variabel rente med op til 1 års oprindelig rentefiksering	13	AAR, beløb
			Over 1 og op til 5 års oprindelig rentefiksering	14	AAR, beløb
		Over 5 års oprindelig rentefiksering	15	AAR, beløb	
	Til boligkøb	Variabel rente med op til 1 års oprindelig rentefiksering	16	AAR, beløb	
Over 1 og op til 5 års oprindelig rentefiksering		17	AAR, beløb		

⁽¹⁾ Eller den effektive rente, snævert defineret (NDER).

⁽²⁾ I en deltagende medlemsstat, hvor en af de følgende instrumentkategorier ikke anvendes i de bankforretninger, som residente kreditinstitutter eller andre institutioner indgår med husholdninger eller ikke-finansielle selskaber, som er residente i de deltagende medlemsstater, kan der ses bort fra instrumentkategorien.

⁽³⁾ I den følgende tabel betyder »Op til« »op til og med«.

	Sektor	Instrumenttype	Oprindelig løbetid, opsigelsesvarsel, oprindelig rentefikseringsperiode	Indikatornummer for nye forretninger	Indberetningsforpligtelse	
			Over 5 og op til 10 års oprindelig rentefiksering	18	AAR, beløb	
			Over 10 års oprindelig rentefiksering	19	AAR, beløb	
		Til andre formål	Variabel rente med op til 1 års oprindelig rentefiksering	20	AAR, beløb	
			Over 1 og op til 5 års oprindelig rentefiksering	21	AAR, beløb	
			Over 5 års oprindelig rentefiksering	22	AAR, beløb	
	Til ikke-finansielle selskaber	Kassekredit (***)			23	AAR, beløb
		Andre udlån op til 1 mio. euro	Variabel rente med op til 1 års oprindelig rentefiksering	24	AAR, beløb	
			Over 1 og op til 5 års oprindelig rentefiksering	25	AAR, beløb	
			Over 5 års oprindelig rentefiksering	26	AAR, beløb	
		Andre udlån over 1 mio. euro	Variabel rente med op til 1 års oprindelig rentefiksering	27	AAR, beløb	
			Over 1 og op til 5 års oprindelig rentefiksering	28	AAR, beløb	
			Over 5 års oprindelig rentefiksering	29	AAR, beløb	

(*) Inklusive non profit-institutioner rettet mod husholdninger.

(**) I denne instrumentkategori skal husholdninger og ikke-finansielle selskaber slås sammen og allokeres til husholdningssektoren, idet denne står for ca. 98 % af saldi for indlån med opsigelsesvarsel i de deltagende medlemsstater under ét.

(***) For dennes instrumentkategori udvides begrebet »nye forretninger« til at omfatte hele balancen, dvs. udestående saldi.

De årlige omkostninger i procent (ÅOP) skal beregnes for følgende instrumentkategorier. Rapporteringenhederne skal for hver indikator indberette vejede gennemsnitssatser ved anvendelse af forordningens definitioner og bestemmelser

	Sektor	Instrumenttype	Indikatornummer for nye forretninger	Indberetningsforpligtelse
Lån i euro	Til husholdninger (*)	Forbrugerkredit	30	APRC
		Til boligkøb	31	APRC

(*) Omfatter generelt non profit-institutioner rettet mod husholdninger, men NCB'erne kan undtage herfra.

BILAG III

MINDSTESTANDARDE, DER SKAL ANVENDES AF DEN FAKTISKE RAPPORTERINGSPOPULATION

Rapporteringsenhederne skal opfylde følgende mindstestandarder for at overholde Den Europæiske Centralbanks (ECB) statistiske rapporteringskrav:

Mindstestandarder for overførsel

- a) De rapporterende enheders indberetning til NCB'erne skal være rettidig og finde sted inden for tidsfristerne fastsat af NCB'en i den deltagende medlemsstat, hvor den rapporterende enhed er resident.
- b) Statistiske indberetninger skal foreligge i den udformning og det format, som fastsat i de tekniske rapporteringskrav af NCB'en i den deltagende medlemsstat, hvor rapporteringsenheden er resident.
- c) Der skal være anført kontaktperson(er) hos de rapporterende enheder.
- d) De tekniske specifikationer for overførsel af data til NCB'en i den deltagende medlemsstat, hvor rapporteringsenheden er resident, skal følges.

Mindstestandarder for nøjagtighed

- e) De statistiske oplysninger skal være korrekte, konsistente og fuldstændige. Mangler skal angives og forklares over for NCB'en i den deltagende medlemsstat, hvor rapporteringsenheden er resident. Manglen skal udbedres hurtigst muligt.
- f) De statistiske oplysninger, som indberettes af rapporteringsenhederne, må ikke indeholde vedvarende og strukturelle mangler.
- g) Rapporteringsenhederne skal kunne tilvejebringe oplysninger om den udvikling, som ligger til grund for afgivne data.
- h) For den tekniske overførsel af data skal rapporteringsenhederne overholde de dimensioner og det decimaltal, som er fastsat af NCB'en i den deltagende medlemsstat, hvor rapporteringsenheden er resident.
- i) For den tekniske overførsel af data skal rapporteringsenhederne overholde den afrundingsstrategi, som er fastsat af NCB'en i den deltagende medlemsstat, hvor rapporteringsenheden er resident.

Mindstestandarder for begrebsmæssig overensstemmelse

- j) De statistiske oplysninger, som indberettes af rapporteringsenhederne, skal overholde de definitioner, konventioner, klassifikationer og metoder, der er indeholdt i denne forordning.
- k) I tilfælde af afvigelser fra disse definitioner, konventioner, klassifikationer og metoder skal rapporteringsenhederne om fornødent regelmæssigt overvåge og kvantificere forskellen mellem den anvendte foranstaltning og den i denne forordning indeholdte foranstaltning.
- l) Rapporteringsenhederne skal være i stand til at redegøre for uregelmæssigheder i de fremsendte data sammenholdt med tallene for de foregående perioder.

Mindstestandarder for revisioner

- m) Revisionspolitikken og procedurerne fastlagt af ECB og NCB'erne skal overholdes. Revisioner, som afviger fra normale revisioner, skal ledsages af forklarende noter.
-

BILAG IV

OVERGANGSBESTEMMELSER VED ANVENDELSE AF FORORDNINGEN

1. Indtil udgangen af referencemånedens december 2003 kan de aggregerede nationale statistiske månedsdata om nye forretninger og udestående forretninger indberettes til Den Europæiske Centralbank (ECB) med yderligere to arbejdsdages forsinkelse, regnet fra forretningstids ophør den 19. arbejdsdag efter referencemånedens, som fastsat i forordningens artikel 3, stk. 4. De aggregerede nationale statistiske månedsdata om udestående forretninger kan i stedet indberettes til ECB kvartalsvis, med to arbejdsdages forsinkelse, regnet fra forretningstids ophør den 19. arbejdsdag efter udgangen af kalenderkvartalet. ECB tillader, at de nationale centralbanker (NCB'erne) indfører denne overgangsperiode fleksibelt på nationalt niveau.
2. Med virkning fra referencemånedens januar 2004 indberettes data, inklusive de aggregerede nationale statistiske månedsdata om udestående forretninger, den 19. arbejdsdag efter referencemånedens, som fastsat i forordningens artikel 3, stk. 4.
3. Indtil udgangen af referencemånedens december 2006 affattes afsnit 10 i bilag I som følger:
 - »10. Den nationale stikprøve skal som minimum være så stor, at
 - a) den maksimale tilfældige fejl ⁽¹⁾ for rentesatser på nye forretninger i gennemsnit for alle instrumentkategorier ikke overstiger 10 basispoint på et 90 % konfidensniveau ⁽²⁾, eller
 - b) den omfatter mindst 30 % af den residente potentielle rapporteringspopulation. Såfremt 30 % af den residente potentielle rapporteringspopulation udgør mere end 100 rapporteringsenheder, kan stikprøvens minimum dog begrænses til 100 rapporteringsenheder eller
 - c) rapporteringsenhederne i stikprøven for det enkelte land dækker mindst 75 % af balancerne på indlån i euro og mindst 75 % af balancerne på indlån i euro til husholdninger og ikke-finansielle selskaber, som er residente i de deltagende medlemslande.«

$$^{(1)} D = z_{\alpha/2} * \sqrt{\text{var}(\hat{\theta})} \approx z_{\alpha/2} * \sqrt{\text{vår}(\hat{\theta})},$$

hvor D er den maksimale tilfældige fejl, $z_{\alpha/2}$ er den faktor, som er udregnet fra normalfordelingen eller en anden hensigtsmæssig fordeling under hensyntagen til datastrukturen (f.eks. t-fordeling), når man antager et konfidensinterval af størrelsen $1-\alpha$, $\text{var}(\hat{\theta})$ er variansen af estimatoren for parameteren θ , og $\text{vår}(\hat{\theta})$ af estimatoren for parameteren θ .

⁽²⁾ NCB'erne kan direkte omsætte det absolutte mål på 10 basispoint ved 90 % konfidensniveau til et relativt mål på basis af den højeste acceptable variationskoefficient for estimatoren.

RÅDETS DIREKTIV 2001/110/EF
af 20. december 2001
om honning

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Visse vertikale direktiver på levnedsmiddelområdet bør forenkles med det formål alene at tage hensyn til de væsentlige krav, som de produkter, de pågældende direktiver omfatter, skal opfylde for at kunne bevæge sig frit i det indre marked, i overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 11. og 12. december 1992 i Edinburgh, bekræftet i konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 10. og 11. december 1993 i Bruxelles.
- (2) Begrundelsen for Rådets direktiv 74/409/EØF af 22. juli 1974 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning vedrørende honning ⁽⁴⁾ var, at forskelle mellem de nationale lovgivninger om definition af honning, de forskellige honningstyper samt honnings kendetegn kunne skabe ulige konkurrencevilkår med mulig vildledning af forbrugerne til følge og dermed kunne have direkte indvirkning på det fælles markeds oprettelse og funktion.
- (3) Direktiv 74/409/EØF og senere ændringer dertil har derfor haft til formål at definere honning og de forskellige honningstyper, som kan bringes i handelen under passende betegnelser, opstille fælles regler for sammensætningen samt bestemme de vigtigste angivelser i mærkningen for at sikre disse produkters frie bevægelighed inden for Fællesskabet.
- (4) For at skabe større klarhed bør direktiv 74/409/EØF omarbejdes for at gøre bestemmelserne om betingelserne for fremstilling og markedsføring af honning mere tilgængelige og for at tilpasse direktivet til den almindelige fællesskabslovgivning, som gælder for levnedsmidler, navnlig bestemmelserne om mærkning, forurenende stoffer og analysemetoder.

- (5) De generelle bestemmelser om mærkning af levnedsmidler, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF ⁽⁵⁾, bør anvendes på visse betingelser. På grund af den nære forbindelse mellem honnings kvalitet og oprindelse er det et uomgængeligt krav, at der gives fyldestgørende oplysninger om oprindelsen, så forbrugeren ikke vildledes om produktets kvalitet. På grund af de særlige forbrugerinteresser, der er forbundet med honnings geografiske kendetegn, samt hensynet til fuld åbenhed herom, er det nødvendigt, at det oprindelsesland, hvor honningen er høstet, fremgår af mærkningen.
- (6) Pollen eller andre af honningens karakteristiske bestanddele må ikke fjernes, medmindre dette er uundgåeligt ved fjernelsen af uvedkommende organiske eller uorganiske stoffer. Dette kan ske ved filtrering. Hvis filtreringen medfører fjernelse af en væsentlig mængde pollen, er det nødvendigt at give forbrugeren korrekt oplysning herom ved en passende angivelse på etiketten.
- (7) Honning, hvis betegnelse suppleres med angivelser vedrørende en oprindelse fra blomsterarter eller en planteoprindelse, en regional, territorial eller topografisk oprindelse eller specifikke kvalitetskriterier, må ikke være tilsat filtreret honning. For at gøre markedet mere gennemskueligt skal mærkning af filtreret honning og bagerihonning være obligatorisk ved enhver transaktion på bulkmarkedet.
- (8) Som understreget i Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet af 24. juni 1994 om situationen inden for den europæiske biavl kan Kommissionen vedtage analysemetoder for at sikre overholdelsen af sammensætningens kendetegn og yderligere specifikke angivelser for al honning, som markedsføres i Fællesskabet.
- (9) Der bør drages nytte af det arbejde, som er udført med en ny Codex-standard for honning, i givet fald med tilpasning til Fællesskabets særlige krav.
- (10) Målet om at fastlægge fælles definitioner og regler for de pågældende produkter og bringe bestemmelserne på linje med den almindelige fællesskabslovgivning om levnedsmidler kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, jf. subsidiaritetsprincippet og proportionalitetsprincippet i traktatens artikel 5 og kan derfor på grund af direktivets karakter bedre gennemføres af Fællesskabet. Dette direktiv er begrænset til, hvad der er nødvendigt for at nå nævnte mål.

⁽¹⁾ EFT C 231 af 9.8.1996, s. 10.

⁽²⁾ EFT C 279 af 1.10.1999, s. 91.

⁽³⁾ EFT C 56 af 24.2.1997, s. 20.

⁽⁴⁾ EFT L 221 af 12.8.1974, s. 10. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1985.

⁽⁵⁾ EFT L 109 af 6.5.2000, s. 29.

- (11) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁽¹⁾.
- (12) For at undgå, at der opstår nye hindringer for de frie varebevægelser, bør medlemsstaterne undlade at vedtage nationale bestemmelser for de pågældende produkter, som ikke er hjemlet i dette direktiv —

Hvis honningen har oprindelse i mere end én medlemsstat eller i mere end ét tredjeland, kan ovennævnte angivelse dog i givet fald erstattes med en af følgende muligheder:

- »blanding af honning fra EF«
 - »blanding af honning fra lande uden for EF«
 - »blanding af honning fra lande i og uden for EF«.
- b) I forbindelse med direktiv 2000/13/EF, især artikel 13, 14, 16 og 17, skal de oplysninger, der skal gives i henhold til litra a) betragtes som angivelser i henhold til artikel 3 i nævnte direktiv.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Dette direktiv gælder for de i bilag I definerede produkter. Disse produkter skal opfylde kravene i bilag II.

Artikel 2

Direktiv 2000/13/EF finder anvendelse på de i bilag I nævnte produkter på følgende betingelser:

- 1) Betegnelsen »honning« er forbeholdt det i bilag I, punkt 1, definerede produkt og skal i handelen benyttes som betegnelse for dette produkt.
- 2) Varebetegnelserne i bilag I, punkt 2 og 3, er forbeholdt de i bilaget definerede produkter og skal i handelen benyttes som betegnelse for dem. Betegnelsen »honning« kan anvendes i stedet for disse varebetegnelser, dog ikke for så vidt angår filtreret honning, tavlehonning, honning med stykker af honningtavler og bagerihonning.

Imidlertid

- a) skal angivelsen »kun til madlavning« anføres på etiketten tæt ved varebetegnelsen, når der er tale om bagerihonning
- b) kan varebetegnelserne, bortset fra filtreret honning og bagerihonning, suppleres med angivelser vedrørende:
 - en oprindelse fra blomsterarter eller planter, hvis produktet helt eller hovedsagelig stammer derfra og besidder de pågældende blomsters eller planters organoleptiske, fysisk-kemiske og mikroskopiske egenskaber
 - en regional, territorial eller topografisk oprindelse, hvis produktet helt hidrører fra det angivne sted
 - specifikke kvalitetskriterier.
- 3) Når bagerihonning anvendes som ingrediens i et sammensat levnedsmiddel, kan betegnelsen »honning« anvendes i varebetegnelsen for det sammensatte levnedsmiddel i stedet for betegnelsen »bagerihonning«. Dog skal betegnelsen i bilag I, punkt 3, anvendes i ingredienslisten.
- 4) a) Det eller de oprindelseslande, hvor honningen er høstet, skal angives på etiketten.

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

Artikel 3

For filtreret honning og bagerihonning skal den fulde salgsbetegnelse, som er anført i bilag I, punkt 2, litra b), nr. viii), og punkt 3, klart fremgå af bulkcontainere, pakninger og handelsdokumenter.

Artikel 4

Kommissionen kan vedtage metoder, som gør det muligt at kontrollere, om honning overholder bestemmelserne i dette direktiv. Sådanne metoder vedtages efter proceduren i artikel 7, stk. 2. Indtil sådanne metoder er vedtaget, anvender medlemsstaterne, når det er muligt, internationalt anerkendte, validerede metoder såsom de metoder, der er godkendt af Codex Alimentarius, for at kontrollere overholdelsen af bestemmelserne i dette direktiv.

Artikel 5

For de i bilag I definerede produkter må medlemsstaterne ikke vedtage nationale bestemmelser, som ikke er hjemlet i dette direktiv.

Artikel 6

De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv for så vidt angår de emneområder, der er nævnt nedenfor, vedtages efter proceduren i artikel 7, stk. 2:

- tilpasning af dette direktiv til den almindelige fællesskabslovgivning om levnedsmidler
- tilpasning til den tekniske udvikling.

Artikel 7

1. Kommissionen bistås af Den Stående Levnedsmiddelkomité (i det følgende benævnt »komitéen«), som er oprettet ved artikel 1 i afgørelse 69/414/EØF⁽²⁾.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Fristen i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Komitéen vedtager selv sin forretningsorden.

⁽²⁾ EFT L 291 af 19.11.1969, s. 9.

Artikel 8

Direktiv 74/409/EØF ophæves med virkning fra den 1. august 2003.

Henvisninger til det ophævede direktiv betragtes som henvisninger til dette direktiv.

Artikel 9

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 1. august 2003. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser anvendes således:

- at markedsføring af de i bilag I definerede produkter, som er i overensstemmelse med definitionerne og bestemmelserne i dette direktiv, tillades fra den 1. august 2003.
- at markedsføring af produkter, som ikke er i overensstemmelse med dette direktiv, forbydes fra den 1. august 2004.

Dog er markedsføring af produkter, som ikke er i overensstemmelse med dette direktiv, men som var mærket i overensstem-

melse med direktiv 74/409/EØF inden den 1. august 2004 tilladt, indtil lagrene er opbrugt.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 10

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 11

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. december 2001.

På Rådets vegne

C. PICQUÉ

Formand

BILAG I

NAVNE, PRODUKT BETEGNELSER OG DEFINITIONER

1. Honning er det naturlige søde stof, der frembringes af *Apis mellifera*-bier på grundlag af plantenektar eller udsvedning fra planter levende dele, eller ekskrementer fra plantesugende insekter på planter levende dele, som bierne opsuger, omdanner ved at blande dem med deres egne særlige stoffer, oplagrer, deponerer og lader modne i bistadens honningtavler.
2. De vigtigste honningstyper er følgende:
 - a) Efter oprindelse
 - i) Blomsterhonning
Honning, som hidrører fra plantenektar.
 - ii) Honningdughonning
Honning, som hovedsagelig hidrører fra ekskretion fra plantesugende insekter (*Hemiptera*) på planter levende dele eller fra udsvedning fra planter levende dele.
 - b) Efter udvindingsmåde og/eller præsentationsmåde
 - iii) Tavlehonning
Honning, som er oplagret af bierne i celler uden bilarver i tavler, som bierne selv kort før har bygget, eller i fine kunsttavler af ren bivoks, og som sælges i forseglede tavler, hele eller delte.
 - iv) Honning med stykker af honningtavler
Honning, som indeholder et eller flere stykker tavlehonning.
 - v) Afdryppet honning
Honning, som der er udvundet ved afdrykning af de ikke-forsegledede tavler uden bilarver.
 - vi) Slynget honning
Honning, som er udvundet ved slyngning af de ikke-forsegledede tavler uden bilarver.
 - vii) Presset honning
Honning, som er udvundet ved presning af tavler, der ikke indeholder bilarver, uden varme eller ved svag varme, højst 45 °C.
 - viii) Filtreret honning
Honning, som er udvundet ved fjernelse af uvedkommende uorganiske eller organiske stoffer på en sådan måde, at der fjernes en betydelig mængde pollen.
3. Bagerihonning
Honning, der a) er egnet til industriel brug eller som ingrediens i fremstillingen af andre levnedsmidler, og som b):
 - kan have en fremmed smag eller lugt, eller
 - kan være begyndt at gære eller er gæret, eller
 - kan have været opvarmet for meget.

BILAG II

HONNINGS KENDETEGN OG SAMMENSÆTNING

Honning består hovedsagelig af forskellige former for sukker, især fruktose og glucose samt andre stoffer såsom organiske syrer, enzymer og faste partikler fra indsamlingen af honning. Farveskalaen går fra næsten farveløs til mørkebrun. Honning kan være flydende, klæbrig eller krystalliseret (helt eller delvis). Smagen og aromaen varierer, men stammer fra oprindelsesplanten.

Honning må ikke tilsættes levnedsmiddelingredienser, herunder tilsætningsstoffer til levnedsmidler, ligesom andre tilsætninger end honning er forbudt, hvis produktet markedsføres som honning eller anvendes i et produkt, der er bestemt til konsum. Honning skal så vidt muligt være fri for uvedkommende organiske eller uorganiske stoffer. Honning må ikke have en fremmed smag eller lugt eller være begyndt at gære eller have en kunstigt ændret surhedsgrad, og honning må ikke have været opvarmet således, at de naturlige enzymer er blevet ødelagt eller væsentligt svækket, jf. dog bilag I, punkt 3.

Pollen eller honningens karakteristiske bestanddele må ikke fjernes, medmindre dette er uundgåeligt, når uvedkommende uorganiske eller organiske stoffer fjernes, jf. dog bilag I, punkt 2, litra b), nr. viii).

Honning, der markedsføres som honning, eller som anvendes i et produkt, der er bestemt til konsum, skal have følgende sammensætning:

1. Indhold af sukker
 - 1.1. Fruktose og glucose (i alt)

— Blomsterhonning	mindst 60 g/100 g
— Honningdughonning, ren eller blandet med blomsterhonning	mindst 45 g/100 g
 - 1.2. Saccharose

— Generelt	højest 5 g/100 g
— Robinie (<i>Robinia pseudoacacia</i>), Lucerne (<i>Medicago sativa</i>), <i>Banksia menziesii</i> , <i>Hedysarum</i> , <i>Eucalyptus camadulensis</i> , <i>Eucryphia lucida</i> , <i>Eucryphia milligani</i> , <i>Citrus</i> spp.	højest 10 g/100 g
— Lavendel (<i>Lavandula</i> spp.), Hjulkrone (<i>Borago officinalis</i>)	højest 15 g/100 g
2. Vandindhold

— Generelt	højest 20 %
— Lyng (<i>Calluna</i>) og bagerihonning generelt	højest 23 %
— Bagerihonning fra lyng (<i>Calluna</i>)	højest 25 %
3. Indhold af ikke-vandopløselige stoffer

— Generelt	højest 0,1 g/100 g
— Pressed honning	højest 0,5 g/100 g
4. Elektrisk ledningsevne

— Honning, som ikke er anført nedenfor, ren eller blandet	højest 0,8 mS/cm
— Honningdug- og kastanje honning, ren eller blandet, bortset fra honning, som er anført nedenfor	mindst 0,8 mS/cm
— Undtagelser: Almindelig jordbærtræ (<i>Arbutus unedo</i>), klokkelyn (<i>Erica</i>), Eukalyptus, lind (<i>Tilia</i> spp.) lyng (<i>Calluna vulgaris</i>), (<i>Leptospermum Melaleuca</i> spp.	
5. Indhold af frie syrer

— Generelt	højest 50 milliækvivalenter pr. kg
— Bagerihonning	højest 80 milliækvivalenter pr. kg

-
6. Diastatisk indeks samt indhold af hydroxymethylfurfural (HMF) — bestemt efter behandling og blanding
- a) Diastatisk indeks (Schade-skalaen)
- Generelt, bortset fra bagerihonning mindst 8
 - Honning med et lavt naturligt enzymindhold (f.eks. citrushonning) og et HMF-indhold på ikke over 15 mg/kg mindst 3
- b) HMF
- Generelt, bortset fra bagerihonning højest 40 mg/kg (jf. dog litra a), andet led)
 - Honning med deklareret oprindelse fra områder med tropisk klima, ren eller blandet højest 80 mg/kg
-

RÅDETS DIREKTIV 2001/111/EF
af 20. december 2001
om visse former for sukker bestemt til konsum

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Visse vertikale direktiver på levnedsmiddelområdet bør forenkles med det formål alene at tage hensyn til de væsentlige krav, som de produkter, de pågældende direktiver omfatter, skal opfylde, for at kunne bevæge sig frit i det indre marked i overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 11. og 12. december 1992 i Edinburgh, bekræftet ved konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 10. og 11. december 1993 i Bruxelles.
- (2) Begrundelsen for Rådets direktiv 73/437/EØF af 11. december 1973 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om visse former for sukker bestemt til menneskeføde ⁽⁴⁾ var, at forskelle mellem de nationale lovgivninger om visse former for sukker kunne skabe ulige konkurrencevilkår med mulig vildledning af forbrugerne til følge og dermed kunne have direkte indvirkning på fællesmarkedets oprettelse og funktion.
- (3) Direktiv 73/437/EØF havde derfor til formål at fastsætte definitioner og fælles regler for produkternes fabriktions-specifikationer, pakning og mærkning for at sikre deres frie bevægelighed inden for Fællesskabet.
- (4) Kommissionen agter snarest og under alle omstændigheder inden den 1. juli 2000 at foreslå, at en række vægtkategorier af færdigpakninger af de produkter, der er omfattet af nærværende direktiv, medtages i Rådets direktiv 80/232/EØF af 15. januar 1980 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende værdiskalaer for tilladte nominelle mængder og nominelle rumfang for visse færdigpakkede varer ⁽⁵⁾.

- (5) Direktiv 73/437/EØF bør omarbejdes for at gøre bestemmelserne om fremstilling og markedsføring af visse former for sukker bestemt til konsum mere tilgængelige og for at tilpasse direktivet til den almindelige fællesskabslovgivning, som gælder for levnedsmidler, navnlig bestemmelserne om mærkning, farvestoffer og andre tilladte tilsætningsstoffer, ekstraktionsmidler og analysemetoder.
- (6) De generelle bestemmelser om mærkning af levnedsmidler, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF ⁽⁶⁾, bør anvendes under overholdelse af visse betingelser.
- (7) I overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet og proportionalitetsprincippet i traktatens artikel 5 kan målet om at fastlægge fælles definitioner og regler for de pågældende produkter og bringe bestemmelserne på linje med den almindelige fællesskabslovgivning om levnedsmidler ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af direktivets karakter bedre gennemføres på fællesskabsplan; dette direktiv er begrænset til, hvad der er nødvendigt for at nå nævnte mål.
- (8) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽⁷⁾.
- (9) For at undgå, at der opstår nye hindringer for de frie varebevægelser, bør medlemsstaterne undlade at vedtage nationale bestemmelser for de pågældende produkter, som ikke er hjemlet i dette direktiv —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Dette direktiv gælder for de i bilaget, del A, definerede produkter.

Dette direktiv gælder ikke for de i bilaget, del A, definerede produkter, når det drejer sig om formalet sukker, kandissukker og sukkertoppe.

⁽¹⁾ EFT C 231 af 9.8.1996, s. 6.

⁽²⁾ EFT C 279 af 1.10.1999, s. 90.

⁽³⁾ EFT C 56 af 24.2.1997, s. 20.

⁽⁴⁾ EFT C 356 af 27.12.1973, s. 71. Ændret ved tiltrædelsesakten af 1985.

⁽⁵⁾ EFT L 51 af 25.2.1980, s. 1. Senest ændret ved direktiv 87/356/EØF (EFT L 192 af 11.7.1987, s. 48).

⁽⁶⁾ EFT L 109 af 6.5.2000, s. 29.

⁽⁷⁾ EFT L 184 af 7.7.1999, s. 23.

Artikel 2

Direktiv 2000/13/EF anvendes på de i bilaget, del A, til nævnte direktiv definerede produkter på følgende betingelser og med følgende undtagelser:

- 1) Varebetegnelserne i bilaget, del A, er forbeholdt de deri nævnte produkter og skal i handelen benyttes som betegnelse for dem, jf. dog nr. 5 i denne artikel.

Den varebetegnelse, der er anført i bilaget, del A, punkt 2, kan ligeledes benyttes til at betegne det produkt, der er defineret i bilaget, del A, punkt 3.

Dette er dog ikke til hinder for:

- at de i bilaget, del A, definerede produkter foruden deres obligatoriske varebetegnelser kan bære betegnelser, som er sædvanlige i de forskellige medlemsstater
- at varebetegnelserne i overensstemmelse med skik og brug kan anvendes i varebetegnelser for andre produkter

på betingelse af, at dette ikke kan vildlede forbrugerne.

- 2) For færdigpakkede produkter med en vægt på under 20 g behøver nettovægten ikke at angives på mærkningen.
- 3) For flydende sukker, flydende invertsukker og sirup af invertsukker skal mærkningen angive indholdet af tørstof og invertsukker.
- 4) For sirup af invertsukker, som indeholder krystaller i opløsningen, skal mærkningen indeholde betegnelsen »krystalliseret«.
- 5) Når de produkter, der er omhandlet i bilaget, del A, punkt 7 og 8, indeholder mere end 5 vægtprocent fruktose i tørstof-form, mærkes de med hensyn til deres varebetegnelse eller som ingredienser med henholdsvis »glucose-fruktosesirup« eller »fruktose-glucosesirup« og »tørret glucose-fruktose-sirup« eller »tørret fruktose-glucosesirup«, således at det fremgår, om det er glucosekomponenten eller fruktosekomponenten, der er størst.

Artikel 3

For de i bilag I definerede produkter må medlemsstaterne ikke vedtage nationale bestemmelser, som er mere detaljerede, eller som ikke er hjemlet i dette direktiv.

Artikel 4

De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv vedtages, for så vidt angår de emneområder, der er nævnt nedenfor, efter forskriftsproceduren i artikel 5, stk. 2:

- tilpasning af dette direktiv til den almindelige fællesskabslovgivning om levnedsmidler
- tilpasning til den tekniske udvikling.

Artikel 5

1. Kommissionen bistås af Den Stående Levnedsmiddelkomité (i det følgende benævnt »komitéen«), som er oprettet ved artikel 1 i afgørelse 69/414/EØF⁽¹⁾.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Fristen i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Komitéen vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 6

Direktiv 73/437/EØF ophæves med virkning fra den 12. juli 2003.

Henvisninger til det ophævede direktiv betragtes som henvisninger til nærværende direktiv.

Artikel 7

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 12. juli 2003. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser anvendes således:

- at markedsføring af de i bilaget, del A, definerede produkter, som er i overensstemmelse med definitionerne og bestemmelserne i dette direktiv, tillades fra den 12. juli 2003
- at markedsføring af produkter, som ikke er i overensstemmelse med dette direktiv, forbydes fra den 12. juli 2004

Dog er markedsføring af produkter, som ikke er i overensstemmelse med dette direktiv, men som inden den 12. juli 2004 er mærket i overensstemmelse med direktiv 73/437/EØF, tilladt, indtil lagrene er opbrugt.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

⁽¹⁾ EFT L 291 af 19.11.1969, s. 9.

Artikel 8

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 9

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. december 2001.

På Rådets vegne

C. PICQUÉ

Formand

BILAG

A. VAREBETEGNELSER OG DEFINITIONER

1. Halvhvidt sukker

Saccharose, rensat og krystalliseret, af sund, sædvanlig handelsmæssig kvalitet med følgende kendetegn:

a) polarisation	ikke under 99,5 °Z
b) indhold af invert sukker	ikke over 0,1 vægtprocent
c) tab ved tørring	ikke over 0,1 vægtprocent.

2. Sukker eller hvidt sukker

Saccharose, rensat og krystalliseret, af sund, sædvanlig handelsmæssig kvalitet med følgende kendetegn:

a) polarisation	ikke under 99,7 °Z
b) indhold af invert sukker	ikke over 0,04 vægtprocent
c) tab ved tørring	ikke over 0,06 vægtprocent
d) farvetyper	ikke over 9 punkter bestemt i overensstemmelse med del B, litra a).

3. Raffineret sukker eller raffineret hvidt sukker

Det produkt, som har de under punkt 2, litra a), b) og c), nævnte kendetegn, og hvis punktstal bestemt i overensstemmelse med del B ikke samlet overstiger 8 og heller ikke overstiger:

- 4 for farvetypen
- 6 for askeindholdet
- 3 for farve i opløsningen.

4. Flydende sukker ⁽¹⁾

Den vandige opløsning af saccharose, som har følgende kendetegn:

a) tørstof	ikke under 62 vægtprocent
b) indhold af invert sukker (forholdet mellem fruktose og dextrose: 1,0 ± 0,2)	ikke over 3 vægtprocent af tørstoffet
c) askeindhold ved måling af ledningsevne	ikke over 0,1 vægtprocent af tørstoffet bestemt i overensstemmelse med del B, litra b)
d) farve i opløsningen	ikke over 45 ICUMSA-enheder.

5. Flydende invert sukker ⁽¹⁾

Den vandige opløsning af saccharose, delvis inverteret ved hydrolyse, hvor mængden af invert sukker ikke er fremherskende, og som har følgende kendetegn:

a) tørstof	ikke under 62 vægtprocent
b) indhold af invert sukker (forholdet mellem fruktose og dextrose: 1,0 ± 0,1)	over 3, men ikke over 50 vægtprocent af tørstoffet
c) askeindhold ved måling af ledningsevne	ikke over 0,4 vægtprocent af tørstoffet bestemt i overensstemmelse med del B, litra b).

6. Sirup af invert sukker ⁽¹⁾

Den vandige opløsning, eventuelt krystalliseret, af saccharose, delvis inverteret ved hydrolyse, hvor mængden af invert sukker (forholdet mellem fruktose og dextrose: 1,0 ± 0,1) i forhold til tørstoffet skal være over 50 vægtprocent, og som i øvrigt opfylder kravene i punkt 5, litra a) og c).

⁽¹⁾ Betegnelsen »hvidt« er forbeholdt:

- a) flydende sukker, hvis farve i opløsningen ikke overstiger 25 ICUMSA-enheder bestemt efter metoden i del B, litra c)
- b) flydende invert sukker og sirup af invert sukker, hvis
 - askeindhold ved måling af ledningsevne ikke overstiger 0,1 vægtprocent
 - farve i opløsningen ikke overstiger 25 ICUMSA-enheder bestemt efter metoden i del B, litra c).

7. Glucosesirup

Den rensede og koncentrerede vandige opløsning af saccharider til levnedsmidler, fremstillet på grundlag af korn- og/eller inulin, og som har følgende kendetegn:

a) tørstof	ikke under 70 vægtprocent
b) dextroseækvivalent	ikke under 20 vægtprocent af tørstoffet udtrykt i D-glucose
c) sulfataske	ikke over 1 vægtprocent af tørstoffet.

8. Tørret glucosesirup

Glucosesirup, som er delvis tørret og har et tørstofindhold på mindst 93 vægtprocent, og som i øvrigt opfylder kravene i punkt 7, litra b) og c).

9. Dextrose eller dextrosemonohydrat

D-glucose, rensed og krystalliseret, som indeholder et molekyle krystalvand, og som har følgende kendetegn:

a) dextrose (D-glucose)	ikke under 99,5 vægtprocent af tørstoffet
b) tørstof	ikke under 90 vægtprocent
c) sulfataske	ikke over 0,25 vægtprocent af tørstoffet.

10. Dextrose eller dextroseanhydrid

D-glucose, rensed og krystalliseret, som ikke indeholder krystalvand, og hvis tørstofindhold er på mindst 98 vægtprocent, og som i øvrigt opfylder kravene i punkt 9, litra a) og c).

11. Fruktose

D-fruktose, rensed og krystalliseret, som har følgende kendetegn:

indhold af fruktose	minimum 98 %
indhold af glucose	maksimum 0,5 %
tab ved tørring	ikke over 0,5 vægtprocent
askeindhold ved måling af ledningsevne	ikke over 0,1 vægtprocent bestemt i overensstemmelse med del B, litra b).

B. METODE TIL BESTEMMELSE AF FARVETYPE, ASKEINDHOLD VED MÅLING AF LEDNINGSEVNE OG FARVE I OPLØSNINGER AF (HVIDT) SUKKER OG AF RAFFINERET (HVIDT) SUKKER SOM DEFINERET I DEL A, PUNKT 2 OG 3

Et »punkt« svarer til:

- hvad angår farvetypen, 0,5 enheder bestemt efter metoden fra Institutet for Landbrugsteknologi og Sukkerindustri i Brunswick, som omhandlet i kapitel A, nr. 2, i bilaget til Kommissionens forordning (EØF) nr. 1265/69 af 1. juli 1969 om metoderne til bestemmelse af kvaliteten af sukker, der opkøbes af interventionsorganerne ⁽¹⁾
- hvad angår askeindholdet, 0,0018 % bestemt efter metoden fra The International Commission for Uniform Methods of Sugar Analyses (ICUMSA-metoden), som omhandlet i kapitel A, nr. 1, i bilaget til forordning (EØF) nr. 1265/69
- hvad angår opløsningens farve, 7,5 enheder bestemt efter ICUMSA-metoden, som omhandlet i kapitel A, nr. 3, i bilaget til forordning (EØF) nr. 1265/69.

⁽¹⁾ EFT L 163 af 1.7.1969, s. 1.

RÅDETS DIREKTIV 2001/112/EF
af 20. december 2001
om frugtsaft og visse lignende produkter bestemt til konsum

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Visse vertikale direktiver på levnedsmiddelområdet bør forenkles med det formål alene at tage hensyn til de væsentlige krav, som de produkter, de pågældende direktiver omfatter, skal opfylde for at kunne bevæge sig frit i det indre marked, i overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 11. og 12. december 1992 i Edinburgh, bekræftet i konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 10. og 11. december 1993 i Bruxelles.
- (2) Formålet med Rådets direktiv 93/77/EØF af 21. september 1993 om frugtsaft og visse lignende produkter ⁽⁴⁾ var at kodificere direktiv 75/726/EØF ⁽⁵⁾ om samme emne.
- (3) Begrundelsen for direktiv 75/726/EØF og 93/77/EØF var, at forskelle mellem de nationale lovgivninger om frugtsaft og nektar til konsum kunne skabe ulige konkurrencevilkår med mulig vildledning af forbrugerne til følge og dermed kunne have direkte indvirkning på fællesmarkedets oprettelse og funktion.
- (4) Nævnte direktiver indeholdt derfor fælles regler for produkternes sammensætning, anvendelse af forbeholdte betegnelser, fabrikationsspecifikationer og mærkning for at sikre produkternes frie bevægelighed inden for Fællesskabet.
- (5) For at skabe større klarhed bør direktiv 93/77/EØF omarbejdes, så bestemmelserne om fremstilling af og betingelserne for markedsføring af frugtsaft og visse lignende produkter bliver mere tilgængelige.
- (6) Direktiv 93/77/EØF bør endvidere tilpasses den almindelige fællesskabslovgivning om levnedsmidler, navnlig bestemmelserne om mærkning, farvestoffer, sødestoffer og andre tilladte tilsætningsstoffer.
- (7) Bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF af 20. marts 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler ⁽⁶⁾, særlig artikel 7, stk. 2 og 5, bør anvendes på visse betingelser. Det bør klart angives, om et produkt er en blanding af frugtsaft og frugtsaft fremstillet af koncentrat, og, for frugtnektars vedkommende, om det helt eller delvis er fremstillet af et koncentreret produkt; mærkningens ingrediensliste skal indeholde navnene på både de frugtsafter og de frugtsafter fremstillet af koncentrat, der er anvendt.
- (8) Med forbehold af Rådets direktiv 90/496/EØF af 24. september 1990 om næringsdeklaration af levnedsmidler ⁽⁷⁾ er tilsætning af vitaminer til de i dette direktiv definerede produkter tilladt i visse medlemsstater. Det er dog ikke hensigten at udvide denne mulighed til at gælde for hele Fællesskabet. Medlemsstaterne kan derfor frit tillade eller forbyde tilsætning af vitaminer og mineraler som en del af fremstillingsprocessen; men under alle omstændigheder bør princippet om produkternes frie bevægelighed inden for Fællesskabet iagttages i overensstemmelse med de regler og principper, der er fastlagt i traktaten.
- (9) I overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet og proportionalitetsprincippet i traktatens artikel 5 kan målet om at fastlægge fælles definitioner og regler for de pågældende produkter og bringe bestemmelserne på linje med den almindelige fællesskabslovgivning om levnedsmidler ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af direktivets karakter bedre gennemføres på fællesskabsplan; dette direktiv er begrænset til, hvad der er nødvendigt for at nå nævnte mål.
- (10) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽⁸⁾.
- (11) For at undgå, at der opstår nye hindringer for de frie varebevægelser, bør medlemsstaterne undlade at vedtage nationale bestemmelser for de pågældende produkter, som ikke er hjemlet i dette direktiv —

⁽¹⁾ EFT C 231 af 9.8.1996, s. 14.

⁽²⁾ EFT C 279 af 1.10.1999, s. 92.

⁽³⁾ EFT C 56 af 24.2.1997, s. 20.

⁽⁴⁾ EFT L 244 af 30.9.1993, s. 23. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

⁽⁵⁾ EFT L 311 af 1.12.1975, s. 40.

⁽⁶⁾ EFT L 109 af 6.5.2000, s. 29.

⁽⁷⁾ EFT L 276 af 6.10.1990, s. 40.

⁽⁸⁾ EFT L 184 af 7.7.1999, s. 23.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Dette direktiv gælder for de i bilag I definerede produkter.

Artikel 2

Medlemsstaterne kan med forbehold af direktiv 90/496/EØF tillade tilsætning af vitaminer og mineraler til de i bilag I, del I, til nærværende direktiv definerede produkter.

Artikel 3

Direktiv 2000/13/EF finder anvendelse på de i bilag I definerede produkter på følgende betingelser:

- 1) a) Varebetegnelserne i bilag I er forbeholdt de deri nævnte produkter og skal i handelen benyttes som betegnelse for dem, jf. dog litra b).
b) Som et alternativ til de i litra a) nævnte varebetegnelser findes der i bilag III en liste over særlige betegnelser. Disse betegnelser kan anvendes på det sprog og på de betingelser, der er fastsat i bilag III.
- 2) Når et produkt er fremstillet af en enkelt frugtsort, angives navnet på denne frugt i stedet for ordet »frugt«.
- 3) Når et produkt er fremstillet af to eller flere frugtsorter, suppleres varebetegnelsen med en angivelse af de anvendte frugter i aftagende størrelsesorden efter mængden af frugtsaft eller frugtpuré, dog ikke når der er anvendt citronsaft på betingelserne i bilag I, del II, punkt 1. Når et produkt er fremstillet af tre eller flere frugtsorter, kan angivelsen af de anvendte frugter dog erstattes med angivelsen »flere frugter« eller en tilsvarende angivelse eller med antallet af anvendte frugtsorter.
- 4) Når der er tale om frugtsaft, som er tilsat sukker med henblik på sødning, skal salgsbetegnelsen indeholde angivelsen »sødet« eller »tilsat sukker«, efterfulgt af en angivelse af den maksimale mængde tilsat sukker, beregnet som tørstof og udtrykt i gram pr. liter.
- 5) Restituering til oprindelig tilstand af de i bilag I, del I, definerede produkter ved hjælp af de hertil strengt nødvendige stoffer medfører ikke forpligtelse til at angive de dertil anvendte ingredienser i mærkningen.

Mærkningen skal oplyse, om der til frugtsaft er tilsat ekstra frugtpulp eller celler, jf. bilag II.

- 6) Med forbehold af artikel 7, stk. 2 og 5, i direktiv 2000/13/EF skal mærkningen for blandinger af frugtsaft og frugtsaft fremstillet af koncentrat og for frugtnektar, som helt eller delvis er fremstillet af et eller flere koncentrerede produkter, i givet fald indeholde angivelsen »fremstillet af koncentreret frugtsaft« eller »delvis fremstillet af koncentreret frugtsaft«. Denne angivelse skal anbringes i umiddelbar nærhed af varebetegnelsen, være iøjnefaldende og med klart synlige bogstaver.

- 7) Når der er tale om frugtnektar, skal mærkningen angive mindsteindholdet af frugtsaft, frugtpuré eller en blanding af disse bestanddele ved angivelsen: »indhold af frugt: mindst ... %«. Denne angivelse skal figurere i samme synsfelt som varebetegnelsen.

Artikel 4

I mærkningen af koncentreret frugtsaft som omhandlet i bilag I, del I, punkt 2, der ikke er bestemt til den endelige forbruger, skal det angives, om der er tilsat sukker eller citronsaft eller surhedsregulerende midler som tilladt efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/2/EF af 20. februar 1995 om andre tilsætningsstoffer til levnedsmidler end farvestoffer og sødestoffer⁽¹⁾ og i givet fald hvor meget. Angivelsen skal være anbragt på emballagen eller på en etikette på emballagen eller findes i et ledsagedokument.

Artikel 5

For de i bilag I definerede produkter må medlemsstaterne ikke vedtage nationale bestemmelser, som ikke er hjemlet i dette direktiv.

Artikel 6

Med forbehold af Rådets direktiv 89/107/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om tilsætningsstoffer, som må anvendes i levnedsmidler⁽²⁾ må der til fremstilling af de i bilag I, del I, definerede produkter kun benyttes de behandlinger og stoffer, som er omhandlet i bilag I, del II, og råvarer, som er i overensstemmelse med bilag II. Desuden skal frugtnektar opfylde bestemmelserne i bilag IV.

Artikel 7

De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv vedtages, for så vidt angår de emneområder, der er nævnt nedenfor, efter forskriftsproceduren i artikel 8, stk. 2:

- tilpasning af dette direktiv til den almindelige fællesskabslovgivning om levnedsmidler
- tilpasning til den tekniske udvikling.

⁽¹⁾ EFT L 61 af 18.3.1995, s. 1. Senest ændret ved direktiv 98/72/EF (EFT L 295 af 4.11.1998, s. 18).

⁽²⁾ EFT L 40 af 11.2.1989, s. 27. Ændret ved direktiv 94/34/EF (EFT L 237 af 10.9.1994, s. 1).

Artikel 8

1. Kommissionen bistås af Den Stående Levnedsmiddelkomité (i det følgende benævnt »komitéen«), som er oprettet ved artikel 1 i afgørelse 69/414/EØF ⁽¹⁾.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Fristen i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Komitéen vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 9

Direktiv 93/77/EØF ophæves med virkning fra den 12. juli 2003.

Henvisninger til det ophævede direktiv betragtes som henvisninger til nærværende direktiv.

Artikel 10

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 12. juli 2003. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser anvendes således:

— at markedsføring af de i bilag I definerede produkter, som er i overensstemmelse med definitionerne og bestemmelserne i dette direktiv, tillades fra den 12. juli 2003

— at markedsføring af produkter, som ikke er i overensstemmelse med dette direktiv, forbydes fra den 12. juli 2004.

Dog er markedsføring af produkter, som ikke er i overensstemmelse med dette direktiv, men som var mærket i overensstemmelse med direktiv 93/77/EØF inden den 12. juli 2004, tilladt, indtil lagrene er opbrugt.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 11

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 12

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. december 2001.

På Rådets vegne

C. PICQUÉ

Formand

⁽¹⁾ EFT L 291 af 19.11.1969, s. 9.

BILAG I

VAREBETEGNELSER, DEFINITIONER AF PRODUKTERNE OG KARAKTERISTISKE EGENSKABER

I. DEFINITIONER

1. a) **Frugtsaft**

Gæringsdygtigt, men ugæret produkt, som er fremstillet af frugter, der er sunde og modne, friske eller konserverede ved nedkøling, af en eller flere sorter, og som er i besiddelse af den farve, aroma og smag, der er karakteristisk for saften af de frugter, hvorfra produktet hidrører. Aroma, frugtpulp og celler fra saften, som udskilles under fremstillingen, kan restitueres i saften.

For så vidt angår citrusfrugter skal saften hidrøre fra den afskallede frugt. Limesaft kan dog fremstilles af hele frugten i overensstemmelse med god fremstillingspraksis, som tillader at nedsætte tilstedeværelsen i saften af dele af frugtens skal til et minimum.

b) **Frugtsaft fremstillet af koncentrat**

Produkt fremstillet ved i den koncentrerede frugtsaft at erstatte det vand, som er fjernet fra saften under koncentrationen, og restituere de aromaer samt eventuelt den frugtpulp og de celler, som er fjernet fra saften, men genvundet under fremstillingen af den pågældende frugtsaft eller af frugtsaft af samme frugtsort. Det tilsatte vand skal besidde egnede karakteristiske egenskaber, især ud fra et kemisk, mikrobiologisk og organoleptisk synspunkt, således at saftens væsentlige egenskaber sikres.

Det således opnåede produkt skal udvise organoleptiske og analytiske karakteristika, der mindst svarer til en gennemsnitssafttype fremstillet af frugter af samme sort i overensstemmelse med litra a).

2. **Koncentreret frugtsaft**

Produkt fremstillet af frugtsaft af en eller flere frugtsorter ved fysisk fjernelse af en bestemt del af det naturlige vandindhold. Når produktet er bestemt til direkte konsum, skal mindst 50 % af vandet være fjernet.

3. **Dehydreret frugtsaft — frugtsaft i pulverform**

Produkt fremstillet af saft af en eller flere frugtsorter ved fysisk fjernelse af næsten hele vandindholdet.

4. **Frugtnektar**

a) Gæringsdygtigt, men ugæret produkt, som er fremstillet ved tilsætning af vand og sukker og/eller honning til de i punkt 1, 2 og 3 definerede produkter, til frugtpuré eller til en blanding af disse produkter, og som yderligere er i overensstemmelse med bilag IV.

Tilsætning af sukker og/eller honning er tilladt i mængder på højst 20 % af det færdige produkts samlede vægt.

Ved fremstilling af frugtnektar uden tilsat sukker eller med lavt energiindhold kan sukkeret helt eller delvis erstattes med sødestoffer i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/35/EF af 30. juni 1994 om sødestoffer til brug i levnedsmidler⁽¹⁾.

b) Uanset litra a) kan de frugtsorter, der er nævnt i bilag IV, del II og III, samt abrikos, enkeltvis eller i en blanding, benyttes til fremstilling af nektar uden tilsætning af sukker, honning og/eller sødestoffer.

II. TILLADTE INGREDIENSER, BEHANDLINGER OG STOFFER

1. **Tilladte ingredienser**

— I overensstemmelse med artikel 2 kan tilsætning af vitaminer og mineraler tillades for så vidt angår de i del I, definerede produkter, jf. dog direktiv 90/496/EØF.

— Aroma, frugtpulp og celler, der restitueres i frugtsaften som omhandlet i del I, punkt 1, litra a), skal være udvundet fra den pågældende saft under fremstillingen, mens aroma, frugtpulp og celler, der restitueres i frugtsaften som omhandlet i del I, punkt 1, litra b), også kan hidrøre fra frugtsaft af samme frugtsort.

Vinsyresalte må kun restitueres i forbindelse med druesaft.

⁽¹⁾ EFT L 237 af 10.9.1994, s. 3. Ændret ved direktiv 96/83/EF (EFT L 48 af 19.2.1997, s. 16).

- For så vidt angår de i del I, punkt 1, 2 og 3, definerede produkter, bortset fra pære- og druesaft, er tilsætning af sukker tilladt
 - mængden af sukker, der tilsættes med henblik på at korrigere den syrlige smag, må, udtrykt i tørstof, ikke overstige 15 g pr. liter saft, og
 - ved sødning må mængden af tilsat sukker, udtrykt i tørstof, ikke overstige 150 g pr. liter saft idet den samlede mængde sukker, der tilsættes med henblik på at korrigere den syrlige smag og med henblik på sødning, ikke må overstige 150 g pr. liter.
- For så vidt angår de i del I, punkt 1, 2, 3 og 4, definerede produkter er det tilladt at tilsætte citronsaft og/eller koncentreret citronsaft med henblik på at korrigere den syrlige smag i en mængde på indtil 3 g pr. liter saft udtrykt i citronsyreanhydrid.
- Carbondioxid er tilladt som ingrediens.

Tilsætning af både sukker, citronsaft, koncentreret citronsaft eller surhedsregulerende midler som tilladt efter direktiv 95/2/EF til samme frugtsaft er forbudt.

2. Tilladte behandlinger og stoffer

- Mekaniske ekstraktionsprocesser
- De sædvanlige fysiske processer og vandekstraktionsprocesserne («in line»-proces) af den spiselige del af andre frugter end druer med henblik på fremstilling af koncentreret frugtsaft på betingelse af, at de således opnåede koncentrerede frugtsafter er i overensstemmelse med del I, punkt 1. Anvendelsen af visse processer og behandlinger kan begrænses eller forbydes efter proceduren i artikel 8, stk. 2
- For så vidt angår druesaft, hvor druerne er svovlet ved hjælp af svovldioxid, er afsvovling ved hjælp af fysiske processer tilladt på betingelse af, at det samlede SO₂-indhold i det færdige produkt ikke overstiger 10 mg/l
- Pektolytiske enzymer
- Proteolytiske enzymer
- Amylolytiske enzymer
- Husblas
- Tannin
- Bentonit
- Silikagel
- Kul
- Kemisk inaktive filtertilsetningsstoffer og fædningsmidler (f.eks. perlit, kiselgur, cellulose, uopløselig polyamid, polyvinylpyrrolidon og polystyren), som er i overensstemmelse med fællesskabsdirektiverne vedrørende materialer og genstande, der kan komme i berøring med levnedsmidler
- Kemisk inaktive adsorberende tilsetningsstoffer, som er i overensstemmelse med direktiverne vedrørende materialer og genstande, der kan komme i berøring med levnedsmidler, og som anvendes til at reducere indholdet af limonoid og naringin i citrussaft uden i væsentlig grad at påvirke indholdet af limonoidglucosider, syre, sukker (herunder oligosaccharider) og mineraler.

BILAG II

DEFINITION AF RÅVARER

I dette direktiv forstås ved:

1. Frugt:

Alle frugter. I dette direktiv betragtes tomater ikke som frugt.

2. Frugtpuré:

Gæringsdygtigt, men ugæret produkt, fremstillet ved filtrering af den spiselige del af hele frugter eller skrællede frugter, uden at saften er fjernet.

3. Koncentreret frugtpuré:

Produkt, fremstillet af frugtpuré ved fysisk fjernelse af en bestemt del af det naturlige vandindhold.

4. Sukker:

Til fremstilling af:

a) frugtnektar:

- sukker som defineret i Rådets direktiv 2001/111/EF af 20. december om visse former for sukker bestemt til konsum ⁽¹⁾
- fruktosesirup
- sukker fremstillet på basis af frugter

b) frugtsaft fremstillet af koncentrat:

- sukker som defineret i direktiv 2001/111/EF
- fruktosesirup

c) frugtsaft: de former for sukker under b), der indeholder mindre end 2 % vand.

5. Honning:

Det produkt, der er defineret i Rådets direktiv 2001/110/EF af 20. december 2001 om honning ⁽²⁾.

6. Frugtpulp eller celler:

Produkter fremstillet af de spiselige dele af frugt af samme sort, uden at saften fjernes. For så vidt angår citrusfrugt er frugtpulp eller celler desuden saftsækkene i den afskallede frugt.

⁽¹⁾ Se side 53 i denne Tidende.

⁽²⁾ Se side 47 i denne Tidende.

BILAG III

SÆRLIGE BETEGNELSER FOR VISSE PRODUKTER, DER ER OPFØRT I BILAG I

- a) »vruchtendrank«: frugtnektar
- b) »Süßmost«
Betegnelsen »Süßmost« må kun anvendes sammen med produktbetegnelserne »Fruchtsaft« eller »Fruchtnektar«
— for frugtnektar, som udelukkende er fremstillet af frugtsaft, koncentreret frugtsaft eller en blanding af disse produkter, og som ikke er drikkelig i naturlig tilstand på grund af den høje naturlige surhedsgrad
— for frugtsaft, der er fremstillet af pærer, eventuelt med tilsætning af æbler, men ikke af sukker
- c) »succo e polpa« eller »sumo e polpa«: frugtnektar, som udelukkende er fremstillet af frugtpuré og/eller koncentreret frugtpuré
- d) »æblemose«: æblesaft, som ikke er tilsat sukker
- e) — »sur ...saft« suppleret med angivelsen af den frugt, der er anvendt: saft, som ikke er tilsat sukker, og som er fremstillet af solbær, kirsebær, røde ribs, hvide ribs, hindbær, jordbær eller hyldebær
— »sød ...saft« eller »sødet ...saft« suppleret med angivelsen af den frugt, der er anvendt: saft af disse frugter tilsat mere end 200 g sukker pr. liter
- f) »äpplemust«: æblesaft, som ikke er tilsat sukker
- g) »mosto«: synonym for druesaft.
-

BILAG IV

SÆRLIGE BESTEMMELSER FOR FRUGTNEKTAR

Frugtnektar af	Mindsteindhold af saft og/ eller puré udtrykt i procent af mængden af det færdige produkt
I. Frugter med syrlig saft, som ikke er drikkelig i naturlig tilstand	
Passionsfrugt	25
Naranjilla	25
Solbær	25
Hvide ribs	25
Røde ribs	25
Stikkelsbær	30
Havtornfrugt	25
Slåen	30
Blomme	30
Sveskeblomme	30
Rønnebær	30
Hyben	40
Surkirsebær	35
Andre kirsebær	40
Blåbær	40
Hyldebær	50
Hindbær	40
Abrikos	40
Jordbær	40
Morbær/brombær	40
Tranebær	30
Kvæde	50
Citron og lime	25
Andre frugter henhørende under denne kategori	25
II. Frugter med lavt syreindhold eller med meget frugtkød eller kraftig aroma, med saft, som ikke er drikkelig i naturlig tilstand	
Mango	25
Banan	25
Guaya	25
Papaya	25
Litchi	25
Barbadoskirsebær	25
Pigget annona	25
Netannona	25
Sød annona	25
Granatæble	25
Kasjufrugt	25
Rød mombin	25
Imbu	25
Andre frugter henhørende under denne kategori	25

Frugtnektar af	Mindsteindhold af saft og/ eller puré udtrykt i procent af mængden af det færdige produkt
III. Frugter med saft, som er drikkelig i naturlig tilstand	
Æble	50
Pære	50
Fersken	50
Citrusfrugt, bortset fra citron og lime	50
Ananas	50
Andre frugter henhørende under denne kategori	50

RÅDETS DIREKTIV 2001/113/EF

af 20. december 2001

om marmelade og frugtgelé samt kastanje-creme bestemt til konsum

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

marmelade og frugtgelé samt kastanje-creme bliver mere tilgængelige.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

(5) De generelle bestemmelser om mærkning af levnedsmidler, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF⁽⁵⁾, bør anvendes under overholdelse af visse betingelser.

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁽¹⁾,

(6) Af hensyn til de forskellige nationale traditioner for fremstilling af marmelade og frugtgelé samt kastanje-creme bør de eksisterende nationale bestemmelser, som tillader markedsføring af disse produkter med et lavere sukkerindhold, opretholdes.

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁽²⁾,under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg⁽³⁾, og

(7) I overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet og proportionalitetsprincippet i traktatens artikel 5 kan målet om at fastlægge fælles definitioner og regler for de pågældende produkter og bringe bestemmelserne på linje med den almindelige fællesskabslovgivning om levnedsmidler ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af direktivets karakter bedre gennemføres på fællesskabsplan; dette direktiv er begrænset til, hvad der er nødvendigt for at nå nævnte mål.

ud fra følgende betragtninger:

(8) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁽⁶⁾.

(1) Visse vertikale direktiver på levnedsmiddelområdet bør forenkles med det formål alene at tage hensyn til de væsentlige krav, som de produkter, de pågældende direktiver omfatter, skal opfylde for at kunne bevæge sig frit i det indre marked, i overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 11. og 12. december 1992 i Edinburgh, bekræftet i konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 10. og 11. december 1993 i Bruxelles.

(9) For at undgå, at der opstår nye hindringer for de frie varebevægelser, bør medlemsstaterne undlade at vedtage nationale bestemmelser for de pågældende produkter, som ikke er hjemlet i dette direktiv —

(2) Begrundelsen for Rådets direktiv 79/693/EØF af 24. juli 1979 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om marmelade og frugtgelé samt kastanje-creme⁽⁴⁾, var, at forskelle mellem de nationale lovgivninger om de pågældende produkter kunne skabe ulige konkurrencevilkår med mulig vildledning af forbrugerne til følge og dermed kunne have direkte indvirkning på fællesmarkedets oprettelse og funktion.

(3) Nævnte direktiv 79/693/EØF havde derfor til formål at fastsætte definitioner og fælles regler for produkternes sammensætning, fabrikationsspecifikationer og mærkning for at sikre deres frie bevægelighed inden for Fællesskabet.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

(4) Direktiv 79/693/EØF bør tilpasses den almindelige fællesskabslovgivning om levnedsmidler, navnlig bestemmelserne om mærkning, farvestoffer, sødestoffer og andre tilladte tilsætningsstoffer, og for at skabe større klarhed bør det omarbejdes, så bestemmelserne om betingelserne for fremstilling og markedsføring af

Artikel 1

Dette direktiv gælder for de i bilag I definerede produkter.

Det gælder ikke for produkter bestemt til fremstilling af kager og andet bagværk.

⁽¹⁾ EFT C 231 af 9.8.1996, s. 27.⁽²⁾ EFT C 279 af 1.10.1999, s. 95.⁽³⁾ EFT C 56 af 24.2.1997, s. 20.⁽⁴⁾ EFT L 205 af 13.8.1979, s. 5. Senest ændret ved direktiv 88/593/EØF (EFT L 318 af 25.11.1988, s. 44).⁽⁵⁾ EFT L 109 af 6.5.2000, s. 29.⁽⁶⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

Artikel 2

Direktiv 2000/13/EF gælder for de i bilag I til nærværende direktiv nævnte produkter på følgende betingelser:

- 1) Varebetegnelserne i bilag I er forbeholdt de deri nævnte produkter og skal i handelen benyttes som betegnelse for dem.

Betegnelserne i bilag I kan imidlertid anvendes som supplement til navnet og kan i overensstemmelse med almindelig praksis anvendes til at betegne andre produkter, som ikke kan forveksles med dem, der er defineret i bilag I.

- 2) Varebetegnelsen suppleres med en angivelse af den eller de anvendte frugter i aftagende rækkefølge efter de anvendte råvarers vægtmængde. For produkter, som er fremstillet af tre eller flere frugtsorter, kan denne angivelse dog erstattes med angivelsen »flere frugter«, en tilsvarende angivelse eller med antallet af anvendte frugtsorter.

- 3) Mærkningen skal oplyse om frugtindholdet ved angivelsen »fremstillet af ... g frugt pr. 100 g« færdigt produkt, i givet fald efter fradrag af vægten af den vandmængde, der er anvendt ved tilberedningen af det vandige udtræk.

- 4) Mærkningen skal oplyse om det samlede indhold af sukker ved angivelsen »samlet sukkerindhold ... g pr. 100 g«, idet dette tal angiver den refraktometriske værdi af det færdige produkt, bestemt ved 20 °C med en tolerance på ± 3 refraktometriske grader.

Sukkerindholdet behøver dog ikke at figurere i mærkningen, når denne indeholder en næringsdeklaration vedrørende sukker i henhold til direktiv 90/496/EØF ⁽¹⁾.

- 5) Angivelserne i nr. 3 og nr. 4, første afsnit, skal figurere med klart synlige bogstaver i samme synsfelt som varebetegnelsen.

- 6) Når residualindholdet af svovldioxid overstiger 10 mg/kg, skal dets tilstedeværelse anføres på listen over ingredienser som en undtagelse fra artikel 6, stk. 4, i direktiv 2000/13/EF.

Artikel 3

For de i bilag I definerede produkter må medlemsstaterne ikke vedtage nationale bestemmelser, som ikke er hjemlet i dette direktiv.

Artikel 4

Med forbehold af direktiv 89/107/EØF ⁽²⁾ og gennemførelsesbestemmelserne til dette må der til fremstilling af de i bilag I definerede produkter kun anvendes de ingredienser, der er

nævnt i bilag II, og råvarer, som er i overensstemmelse med bilag III til nærværende direktiv.

Artikel 5

De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv vedtages, for så vidt angår de emneområder, der er nævnt nedenfor, efter forskriftsproceduren i artikel 6, stk. 2:

- tilpasning af dette direktiv til almindelig fællesskabslovgivning om levnedsmidler
- tilpasning til den tekniske udvikling.

Artikel 6

1. Kommissionen bistås af Den Stående Levnedsmiddelkomité (i det følgende benævnt »komitéen«), som er oprettet ved artikel 1 i afgørelse 69/414/EØF ⁽³⁾.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Fristen i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til tre måneder.

3. Komitéen vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 7

Direktiv 79/693/EØF ophæves med virkning fra den 12. juli 2003.

Henvisninger til det ophævede direktiv betragtes som henvisninger til nærværende direktiv.

Artikel 8

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 12. juli 2003. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser anvendes således:

- at markedsføring af de i bilag I definerede produkter, som er i overensstemmelse med definitionerne og bestemmelserne i dette direktiv, tillades fra den 12. juli 2003
- at markedsføring af produkter, som ikke er i overensstemmelse med dette direktiv, forbydes fra den 12. juli 2004.

Dog er markedsføring af produkter, som ikke er i overensstemmelse med dette direktiv, men som inden den 12. juli 2004 er mærket i overensstemmelse med direktiv 79/693/EØF, tilladt, indtil lagrene er opbrugt.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

⁽¹⁾ EFT L 276 af 6.10.1990, s. 40.

⁽²⁾ EFT L 40 af 11.2.1989, s. 27. Ændret ved direktiv 94/34/EF (EFT L 237 af 10.9.1994, s. 1).

⁽³⁾ EFT L 291 af 19.11.1969, s. 9.

Artikel 9

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 10

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. december 2001.

På Rådets vegne

C. PICQUÉ

Formand

BILAG I

NAVNE, VAREBETEGNELSER OG DEFINITIONER

I. DEFINITIONER

- »Marmelade« er en blanding med passende geléagtig konsistens af sukker, pulp og/eller puré af en eller flere frugtsorter og vand. Marmelade af citrusfrugter kan dog fremstilles af hele frugter, snittet i stykker og/eller skiver. Den mængde pulp og/eller puré, der anvendes til fremstilling af 1 000 g færdigt produkt, må ikke være under:
 - 350 g i almindelighed
 - 250 g for ribs, rønnebær, havtorn, solbær, hyben og kvæde
 - 150 g for ingefær
 - 160 g for kasjufrugt
 - 60 g for passionsfrugt.
- »Marmelade ekstra« er en blanding med passende geléagtig konsistens af sukker og ikke-koncentreret pulp af en eller flere frugtsorter samt vand. Dog kan marmelade ekstra af hyben og marmelade ekstra uden kerner af hindbær, brombær, solbær, blåbær og ribs fremstilles helt eller delvis af ikke-koncentreret puré af disse frugter. Marmelade, ekstra af citrusfrugter kan fremstilles af hele frugter, snittet i stykker og/eller skiver. Følgende frugter må ikke blandet med andre frugter anvendes ved fremstilling af marmelade ekstra: æble, pære, blomme med sten, melon, vandmelon, vindrue, græskar, agurk og tomat. Den mængde pulp, der anvendes til fremstilling af 1 000 g færdigt produkt, må ikke være under:
 - 450 g i almindelighed
 - 350 g for ribs, rønnebær, havtorn, solbær, hyben og kvæde
 - 250 g for ingefær
 - 230 g for kasjufrugt
 - 80 g for passionsfrugt.
- »Gelé« er en blanding med tilstrækkelig geléagtig konsistens af sukker samt saft og/eller vandigt udtræk af en eller flere frugtsorter. Mængden af saft og/eller vandigt udtræk, der anvendes til fremstilling af 1 000 g færdigt produkt, må ikke være under den mængde, der er fastsat for fremstilling af marmelade. Disse mængder beregnes efter fradrag af vægten af det vand, der er anvendt ved tilberedningen af de vandige udtræk.
- For gelé ekstra må den mængde frugtsaft og/eller vandigt udtræk, der anvendes til fremstilling af 1 000 g færdigt produkt, dog ikke være under den mængde, der er fastsat for fremstilling af marmelade ekstra. Disse mængder beregnes efter fradrag af vægten af det vand, der er anvendt ved tilberedningen af de vandige udtræk. Følgende frugter må ikke blandet med andre frugter anvendes ved fremstilling af gelé ekstra: æble, pære, blomme med sten, melon, vandmelon, vindrue, græskar, agurk og tomat.
- »Marmelade af citrusfrugter« er en blanding med passende geléagtig konsistens af vand, sukker og et eller flere af følgende produkter, fremstillet på basis af citrusfrugter: pulp, puré, saft, vandigt udtræk og skal. Den mængde citrusfrugter, der anvendes ved fremstillingen af 1 000 g færdigt produkt, må ikke være under 200 g, hvoraf mindst 75 g skal hidrøre fra afskallet frugt.
- Betegnelsen »marmeladegelé af citrusfrugter« betegner et produkt helt uden uopløselige bestanddele, dog eventuelt med små mængder finskåret frugtskal.
- »Kastanjecreme« er en blanding med passende konsistens af vand, sukker og mindst 380 g kastanjepuré (af *Castanea sativa*) pr. 1 000 g færdigt produkt.

II. De i afsnit I definerede produkter skal indeholde mindst 60 % opløseligt tørstof, bestemt med refraktometer; dette gælder ikke for produkter, hvor sukkeret er blevet helt eller delvis erstattet med sødestoffer.

Medlemsstaterne kan imidlertid for at tage hensyn til visse særlige tilfælde tillade de forbeholdte betegnelser for produkter defineret i afsnit I med et indhold af opløseligt tørstof på under 60 %, jf. dog, artikel 5, stk. 1, i direktiv 2000/13/EF.

III. For blandinger af frugt nedsættes det i afsnit I fastsatte mindsteindhold af de forskellige frugtsorter proportionalt med de anvendte procentdele.

BILAG II

De i bilag I definerede produkter kan tilsættes følgende ingredienser:

- honning som defineret i Rådets direktiv 2001/110/EF af 20. december 2001 om honning ⁽¹⁾: til alle produkter som hel eller delvis erstatning for sukker
- frugtsaft: udelukkende til marmelade
- saft af citrusfrugter i produkter fremstillet af andre frugter: udelukkende til marmelade, marmelade ekstra, gelé og gelé ekstra
- saft af røde frugter: udelukkende til marmelade og marmelade ekstra fremstillet på basis af hyben, jordbær, hindbær, stikkelsbær, ribs, blomme og rabarber
- saft af rødbeder: udelukkende til marmelade og gelé fremstillet på basis af jordbær, hindbær, stikkelsbær, ribs og blomme
- essentielle olier af citrusfrugter: udelukkende til marmelade af citrusfrugter og marmeladegelé af citrusfrugter
- spiselige olier og fedtstoffer som skumdæmpende midler: til alle produkter
- flydende pektin: til alle produkter
- skal af citrusfrugt: til marmelade, marmelade ekstra, gelé og gelé ekstra
- blade af *Pelargonium odoratissimum*: til marmelade, marmelade ekstra, gelé og gelé ekstra, når disse fremstilles på basis af kvæde
- spiritus, vin og hedvin, nødder, krydderurter, krydderier, vanilje og vaniljeekstrakt: til alle produkter
- vanillin: til alle produkter.

⁽¹⁾ Se side 47 i denne Tidende.

BILAG III

A. DEFINITIONER

I dette direktiv forstås ved:

1. Frugt:

- frisk, sund og ufordærvet frugt, som indeholder alle sine væsentlige bestanddele og er nået til en passende modenhed, efter rensning, renskæring og fjernelse af blomst og stilk
- tomat, den spiselige del af rabarberstilk, gulerod, sød kartoffel, agurk, græskar, melon og vandmelon
- spiselig rod af ingefærplanten, konserveret eller frisk. Ingefær kan være tørret eller konserveret i sirup.

2. Frugtpulp:

Den spiselige del af hele frugten, som eventuelt er skrællet eller befriet for kerner, og som kan være skåret i stykker eller moset, men ikke pureret.

3. Frugtpuré:

Den spiselige del af hele frugten, som om nødvendigt er skrællet eller befriet for kerner, og som er pureret ved sining eller lignende.

4. Vandigt frugtudtræk:

Det vandige udtræk af frugt, som, bortset fra det uundgåelige svind ved normal god fremstillingspraksis, indeholder alle de bestanddele af de anvendte frugter, der er opløselige i vand.

5. Sukker:

De tilladte sukkerarter er:

- 1) de sukkerarter, der er defineret i direktiv 2001/111/EF⁽¹⁾
- 2) fruktosesirup
- 3) sukkerarter udvundet af frugt
- 4) kandissukker.

B. BEHANDLING AF RÅVARER

1. De i del A, punkt 1-4, definerede produkter kan behandles på følgende måder:

- varme- eller kuldebehandling
- frysetørring
- koncentrering i det omfang, det er teknisk muligt
- med undtagelse af råvarer, der anvendes ved fremstilling af produkter »ekstra«: anvendelse af svovldioxid (E 220) eller af salte heraf (E 221, E 222, E 223, E 224, E 226 og E 227) som teknisk hjælpestof, så længe svovldioxidindholdet i de produkter, der er defineret i bilag I, del I, ikke overstiger den maksimumsværdi for svovldioxid, der er fastsat i direktiv 95/2/EF.

2. Abrikoser og blommer, der er bestemt til fremstilling af marmelade, kan også dehydreres på andre måder end ved frysetørring.

3. Skaller af citrusfrugter kan konserveres i saltlage.

⁽¹⁾ Se side 53 i denne Tidende.

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 11. januar 2002

om særlige betingelser for import af toskallede bløddyr, pighuder, sækdyr og havsnegle med oprindelse i Uruguay

(meddelt under nummer K(2001) 4982)

(EØS-relevant tekst)

(2002/19/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 91/492/EØF af 15. juli 1991 om sundhedsmæssige betingelser for produktion og afsætning af levende toskallede bløddyr⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 97/79/EF⁽²⁾, særlig artikel 9, stk. 3, litra b), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionen har foretaget en inspektion i Uruguay for at undersøge betingelserne for produktion, oplagring og forsendelse af fiskerivarer til EF.
- (2) Ifølge Uruguays lovgivning har »Dirección Nacional de Recursos Acuáticos (DINARA) del Ministerio de Ganadería, Agricultura y Pesca« ansvaret for sundhedskontrol af toskallede bløddyr, pighuder, sækdyr og havsnegle og for overvågning af de hygiejne- og sundhedsmæssige betingelser for produktionen heraf. Den samme lovgivning giver DINARA beføjelser til at tillade eller forbyde høstning af toskallede bløddyr, pighuder, sækdyr og havsnegle i visse områder.
- (3) DINARA og dets laboratorier er i stand til effektivt at føre kontrol med, om den gældende lovgivning i Uruguay overholdes.
- (4) De ansvarlige myndigheder i Uruguay har forpligtet sig til regelmæssigt og hurtigt at meddele Kommissionen oplysninger om forekomst af plankton indeholdende toksiner i høstområder.

- (5) De ansvarlige myndigheder i Uruguay har officielt givet garanti for opfyldelsen af kravene i kapitel V i bilaget til direktiv 91/492/EØF og af krav svarende til dem, som er foreskrevet ved nævnte direktiv for klassificering af produktions- og genudlægningsområder, godkendelse af ekspeditionscentre og rensningsanlæg samt kontrol med folkesundheden og overvågning af produktionen.
- (6) Uruguay kan optages på listen over tredjelande, der opfylder betingelserne for ligestilling, jf. artikel 9, stk. 3, litra a), i direktiv 91/492/EØF.
- (7) Uruguay ønsker til EF at eksportere frosne eller forarbejdede toskallede bløddyr, pighuder, sækdyr og havsnegle, som er blevet steriliseret eller varmebehandlet i overensstemmelse med kravene i Kommissionens beslutning 93/25/EØF⁽³⁾, ændret ved beslutning 97/275/EF⁽⁴⁾. Med henblik herpå bør de produktionsområder, hvorfra der kan høstes og til EF eksporteres toskallede bløddyr, pighuder, sækdyr og havsnegle, udpeges.
- (8) De særlige importbetingelser bør ikke tilsidesætte beslutninger, der er truffet i henhold til Rådets direktiv 91/67/EØF af 28. januar 1991 om dyresundhedsmæssige betingelser for afsætning af akvakulturdyr og -produkter⁽⁵⁾, senest ændret ved direktiv 98/45/EF⁽⁶⁾.
- (9) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Veterinærkomité —

⁽¹⁾ EFT L 268 af 24.9.1991, s. 1.
⁽²⁾ EFT L 24 af 30.1.1998, s. 31.

⁽³⁾ EFT L 16 af 25.1.1993, s. 22.
⁽⁴⁾ EFT L 108 af 25.4.1997, s. 52.
⁽⁵⁾ EFT L 46 af 19.2.1991, s. 1.
⁽⁶⁾ EFT L 189 af 3.7.1998, s. 12.

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

»Dirección Nacional de Recursos Acuáticos (DINARA) del Ministerio de Ganadería, Agricultura y Pesca« er den myndighed i Uruguay, der er ansvarlig for at kontrollere, at toskallede bløddyr, pighuder, sækdyr og havsnegle opfylder kravene i direktiv 91/492/EØF, og for at attestere dette.

Artikel 2

Toskallede bløddyr, pighuder, sækdyr og havsnegle til konsum med oprindelse i Uruguay skal stamme fra et af de godkendte

produktionsområder, der er opført i bilaget til denne beslutning.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. januar 2002.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

BILAG

PRODUKTIONSOMRÅDER, DER OPFYLDER BETINGELSERNE I DIREKTIV 91/492/EØF

Kode	Identifikation	Klassificering ⁽¹⁾
A	35° 05' S — 55° 12' W	a
	35° 11' S — 55° 14' W	
	35° 05' S — 55° 00' W	
	35° 03' S — 55° 00' W	
	35° 03' S — 54° 21' W	
	35° 11' S — 54° 21' W	
B	34° 59' S — 54° 30' W	a
	34° 46' S — 54° 00' W	
	35° 59' S — 54° 00' W	
C	34° 45' S — 53° 46' W	a
	34° 52' S — 53° 38' W	
	34° 05' S — 52° 51' W	
	34° 10' S — 52° 44' W	

⁽¹⁾ Klassificering svarende til kriterierne i punkt 1 i kapitel 1 i bilaget til direktiv 91/492/EØF.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 11. januar 2002

om ændring af beslutning 96/606/EF om særlige betingelser for import af fiskerivarer og akvakulturprodukter med oprindelse i Uruguay

(meddelt under nummer K(2001) 4983)

(EØS-relevant tekst)

(2002/20/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

betingelser for import af toskallede bløddyr, pighuder, sækdyr og havsnegle med oprindelse i Uruguay ⁽⁶⁾.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

(4) Ordlyden af beslutning 96/606/EF bør tilpasses til ordlyden af de senest vedtagne kommissionsbeslutninger om særlige betingelser for import af fiskerivarer og akvakulturprodukter med oprindelse i visse tredjelande.

under henvisning til Rådets direktiv 91/493/EØF af 22. juli 1991 om sundhedsmæssige betingelser for produktion og afsætning af fiskerivarer ⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 97/79/EF ⁽²⁾, særlig artikel 11, stk. 5, og

(5) Beslutning 96/606/EF bør ændres i overensstemmelse hermed.

ud fra følgende betragtninger:

(6) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Veterinærkomité —

(1) Ifølge Kommissionens beslutning 96/606/EF af 11. oktober 1996 om særlige betingelser for import af fiskerivarer og akvakulturprodukter med oprindelse i Uruguay ⁽³⁾ er »Ministerio de Ganaderia, Agricultura y Pesca — Instituto Nacional de Pesca (INAPE)« den myndighed i Uruguay, der er ansvarlig for at kontrollere, om fiskerivarer og akvakulturprodukter opfylder kravene i direktiv 91/493/EØF, og for at godkende dem.

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

(2) Efter en omstrukturering af Uruguays administration er det nu »Dirección Nacional de Recursos Acuáticos (DINARA) del Ministerio de Ganaderia, Agricultura y Pesca«, som er ansvarlig for udstedelse af sundhedscertifikater for fiskerivarer. Denne nye myndighed er i stand til effektivt at kontrollere, om de gældende love overholdes.

I beslutning 96/606/EF foretages følgende ændringer:

(3) Da Uruguay ønsker at eksportere frosne eller forarbejdede toskallede bløddyr, pighuder, sækdyr og havsnegle til EF, og de ansvarlige myndigheder i landet har givet garanti for, at disse produkter vil blive enten steriliseret eller varmebehandlet i overensstemmelse med kravene i Kommissionens beslutning 93/25/EØF af 11. december 1992 om godkendelse af nogle behandlinger til at hæmme udviklingen af patogene mikroorganismer i toskallede bløddyr og havsnegle ⁽⁴⁾, ændret ved beslutning 97/275/EF ⁽⁵⁾, har Kommissionen desuden vedtaget beslutning 2002/19/EF af 11. januar 2002 om særlige

1) Artikel 1 affattes således:

»Artikel 1

»Dirección Nacional de Recursos Acuáticos (DINARA) del Ministerio de Ganaderia, Agricultura y Pesca« er den myndighed i Uruguay, der er ansvarlig for at kontrollere, om fiskerivarer og akvakulturprodukter opfylder kravene i direktiv 91/493/EØF, og for at godkende dem.«

2) Artikel 2, nr. 3, affattes således:

»3) Undtagen hvis det drejer sig om frosne fiskerivarer i løs vægt, der er beregnet til forarbejdning til konserves, skal alle pakninger med uudslettelig skrift være forsynet med ordet »URUGUAY« og autorisations-/registreringsnummeret på den virksomhed, det fabrikskib, det kølelager eller det fryseskib, som varerne/produkterne stammer fra.«

⁽¹⁾ EFT L 268 af 24.9.1991, s. 15.⁽²⁾ EFT L 24 af 30.1.1998, s. 31.⁽³⁾ EFT L 269 af 22.10.1996, s. 18.⁽⁴⁾ EFT L 16 af 25.1.1993, s. 22.⁽⁵⁾ EFT L 46 af 19.2.1991, s. 1.⁽⁶⁾ Se side 73 i denne Tidende.

3) Artikel 3, stk. 2, affattes således:

»2. Certifikatet skal indeholde DINARA-repræsentantens navn, stilling og underskrift samt DINARA's officielle stempel, der skal have en farve, der afviger fra farven på de øvrige angivelser.«

4) Bilag A affattes som angivet i bilaget til nærværende beslutning.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. januar 2002.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

BILAG

»BILAG A

SUNDHEDSCERTIFIKAT

for fiskerivarer og akvakulturprodukter med oprindelse i Uruguay og bestemt for Det Europæiske Fællesskab

Referencenummer:

Afsendelsesland: URUGUAY

Ansvarlig myndighed: Dirección Nacional de Recursos Acuáticos (DINARA) de la Secretaria de Salud

I. Identifikation af varerne/produkterne

- Beskrivelse af fiskerivarerne/akvakulturprodukterne ⁽¹⁾:
- art (videnskabeligt navn):
- varens/produktets præsentation og behandlingsmåde ⁽²⁾:
- Eventuelt kodenummer:
- Emballagens art:
- Antal pakninger:
- Nettovægt:
- Foreskrevet oplagrings- og transporttemperatur:

II. Produkternes oprindelse

Navn og officielt autorisationsnummer på den eller de virksomheder, det eller de fabriksskibe, kølehuse eller fryseskibe, som DINARA har autoriseret/registreret til eksport til EF:

.....
.....

III. Produkternes destination

Varerne/produkterne afsendes

fra:
(afsendelsessted)

til:
(bestemmelsesland og -sted)

med følgende transportmiddel:

.....

Afsenders navn og adresse:

.....

Modtagers navn og bestemmelsesstedets adresse:

.....

⁽¹⁾ Slet det overflødige.

⁽²⁾ Levende, kølet, frosset, saltet, røget, konserveret o.s.v.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 11. januar 2002

om ændring af beslutning 97/20/EF om listen over tredjelande, der opfylder betingelserne for ligestilling med hensyn til betingelserne for produktion og afsætning af toskallede bløddyr, pighuder, sækdyr og havsnegle, så Uruguay medtages

(meddelt under nummer K(2001) 4984)

(EØS-relevant tekst)

(2002/21/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 91/492/EØF af 15. juli 1991 om sundhedsmæssige betingelser for produktion og afsætning af levende toskallede bløddyr ⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 97/79/EF ⁽²⁾, særlig artikel 9, nr. 3, litra a), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionens beslutning 97/20/EF ⁽³⁾, senest ændret ved beslutning 2001/675/EF ⁽⁴⁾, fastlægger listen over tredjelande, hvorfra indførsel til konsum af toskallede bløddyr, pighuder, sækdyr og havsnegle i enhver form er tilladt. I del I i beslutningens bilag er anført de lande og territorier, som er omfattet af en særlig beslutning i henhold til direktiv 91/492/EØF, og i del II er anført de lande og territorier, der opfylder betingelserne i artikel 2, stk. 2, i Rådets beslutning 95/408/EF ⁽⁵⁾, senest ændret ved beslutning 2001/4/EF ⁽⁶⁾.
- (2) I Kommissionens beslutning 2002/19/EF ⁽⁷⁾ er der fastsat særlige importbetingelser for toskallede bløddyr, pighuder, sækdyr og havsnegle fra Uruguay. Beslutning

97/20/EF bør derfor ændres, så Uruguay medtages i del I i listen.

- (3) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Veterinærkomité —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Bilaget til beslutning 97/20/EF affattes som angivet i bilaget til nærværende beslutning.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. januar 2002.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 268 af 24.9.1991, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 24 af 30.1.1998, s. 31.

⁽³⁾ EFT L 6 af 10.1.1997, s. 46.

⁽⁴⁾ EFT L 236 af 5.9.2001, s. 16.

⁽⁵⁾ EFT L 243 af 11.10.1995, s. 17.

⁽⁶⁾ EFT L 2 af 5.1.2001, s. 21.

⁽⁷⁾ Se side 73 i denne Tidende.

BILAG

Liste over tredjelande, hvorfra indførsel til konsum af toskallede bløddyr, pighuder, sækdyr og havsnegle i enhver form er tilladt

I. Tredjelande, der er omfattet af en særlig beslutning på grundlag af direktiv 91/492/EØF:

AU	Australien
CL	Chile
JM	Jamaica (kun for havsnegle)
KR	Sydkorea
MA	Marokko
PE	Peru
TH	Thailand
TN	Tunesien
TR	Tyrkiet
UY	Uruguay
VN	Den Socialistiske Republik Vietnam.

II. Tredjelande, der måtte blive omfattet af en foreløbig beslutning på grundlag af beslutning 95/408/EF:

CA	Canada
GL	Grønland
NZ	New Zealand
US	USA.

(Retsakter vedtaget i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union)

RÅDETS FÆLLES HOLDNING
af 11. januar 2002
om forbud mod import af uslebne diamanter fra Sierra Leone
(2002/22/FUSP)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 15, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) De Forenede Nationers Sikkerhedsråd vedtog den 5. juli 2000 resolution 1306 (2000) om forbud mod direkte eller indirekte import af alle uslebne diamanter fra Sierra Leone for en foreløbig periode på 18 måneder, idet dog import af uslebne diamanter, for hvilke Sierra Leones regering har udstedt oprindelsescertifikat, er undtaget fra dette forbud.
- (2) Rådet vedtog den 20. juli 2000 fælles holdning 2000/455/FUSP ⁽¹⁾ for at gennemføre resolution 1306 (2000). Denne fælles holdning udløb den 5. januar 2002.
- (3) De Forenede Nationers Sikkerhedsråd vedtog den 19. december 2001 resolution 1385 (2001), i henhold til hvilken de i resolution 1306 (2000) fastlagte foranstaltninger forbliver i kraft indtil den 5. december 2002. Der skal derfor vedtages en ny fælles holdning.
- (4) Det er nødvendigt, at Fællesskabet tager skridt til at gennemføre ovennævnte foranstaltninger —

VEDTAGET FØLGENDE FÆLLES HOLDNING:

Artikel 1

Direkte eller indirekte import til Fællesskabet af alle uslebne diamanter fra Sierra Leone forbydes på de betingelser, der er fastlagt i UNSCR 1306 (2000) og 1385 (2001).

Artikel 2

Uslebne diamanter, der er kontrolleret af Sierra Leones regering gennem ordningen med oprindelsescertifikater i overensstemmelse med punkt 5 i resolution 1306 (2000), er fortsat undtaget fra den i artikel 1 omhandlede foranstaltnings anvendelsesområde.

Artikel 3

Denne fælles holdning vil blive fulgt op efter behov.

Artikel 4

Denne fælles holdning får virkning på dagen for vedtagelsen.

Den finder anvendelse fra den 5. januar 2002.

Den udløber den 5. december 2002.

Artikel 5

Denne fælles holdning offentliggøres i EF-Tidende.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. januar 2002.

På Rådets vegne

J. PIQUÉ I CAMPS

Formand

⁽¹⁾ EFT L 183 af 22.7.2000, s. 2.

BERIGTIGELSER**Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 2065/2001 af 22. oktober 2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 for så vidt angår forbrugeroplysning om fiskerivarer og akvakulturprodukter**

(De Europæiske Fællesskabers Tidende L 278 af 23. oktober 2001)

Side 7, artikel 4, stk. 1, »på italiensk«:

i stedet for: »... prodotto della pesca: ...« eller »... prodotto della pesca in acque dolci: ...« eller »... prodotto di acquacultura: ...«

læses: »... pescato ...« eller »... pescato in acque dolci ...« eller »... allevato ...«

Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/104/EF af 7. december 2001 om ændring af Rådets direktiv 93/42/EØF om medicinsk udstyr

(De Europæiske Fællesskabers Tidende L 6 af 10. januar 2002)

På side 50 i artikel 1, litra b):

i stedet for: »e) humant blod, blodprodukter, plasma eller blodceller af human oprindelse, og heller ikke på udstyr, der på markedsføringstidspunktet inkorporerer sådanne blodprodukter, plasma eller celler med undtagelse af udstyr som defineret i stk. 4a.«

læses: »e) humant blod, blodprodukter, plasma eller blodceller af human oprindelse, og heller ikke på udstyr, der på markedsføringstidspunktet inkorporerer sådanne blodprodukter, plasma eller celler med undtagelse af udstyr som defineret i stk. 4a.«
